

போட்டுத் தேர்வுத் தமிழ்

பகுவம்-V SBE3 குறிப்பித்தல் :2 தாழ்வுகள் :2 பாக்குறிப்பு எண் : 18K5SBEC3

நோக்கம் : பொதுத் தேர்வு ஏழைவதாற்றுப் பயிற்சி அளித்தல்

பயன் : வேலைவாய்ப்புப் பெறுதல்

அலகு : 1 மொழி - விளக்கம் - மொழிகளின் தோற்றும் வளர்ச்சி - திருத்திய திருத்தாத மொழிகள் தமிழில் பிறமொழிக்கலைப்பு □ தொல்காப்பியம் - ஏழைத்து, சொல், பொருள், ஏழத்தியல், சொல்லியல், பெயர் வகைகள், விளையியல், இணையியல், உரியியல், பொதுவியல்.

அலகு : 2 வாக்கிய வகைகளும் அமைப்பு முறைகளும் : வாக்கியம் என்றால் என்ன? வாக்கிய வகைகள் - செய்தி வாக்கியம், வினா வாக்கியம், விழைவு வாக்கியம், உணர்ச்சி வாக்கியம், நனி வாக்கியம், தொடர் வாக்கியம், வலிமிகுதல் - வலிமிகுதலும் மிகாமையும் - வலிமிகும் விதிகளின் தொகுப்பு, வலிமிகாமைக்குரிய விதிகள், எனிய சந்தி விதிகள்

அலகு : 3 யாப்பிலக்கணம் - ஆசிரியப்பா, வெண்டா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா, பொருளனிகள் - தன்மை நவிந்தி அணி, உவணம் அணி, எடுத்துக்காட்டு உவணம் அணி, இல்பொருள் உவணம் அணி, நற்குறிப்பேற்ற அணி, ஜூய் அணி, வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி பொருளிலக்கணம் (அகப்பொருள், புறப்பொருள்)

அலகு : 4 பண்ணைய இலக்கியம் : சங்க இலக்கியம், சங்கம் மருவிய இலக்கியம் - காப்பியங்கள், பக்தி இலக்கியம், சமய இலக்கியம், சிற்றிலக்கியங்கள்: தூது, உலா, கலம்பகம், பிள்ளைத்துமிழ், அந்தாதி, குறவஞ்சி, பரணி, கோவை நூல்கள்.

அலகு : 5 இக்கால இலக்கியம் : புனைக்கதை, சிறுக்கதை, நாடகம், - கவிதை : மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை (தமிழக அரசு மற்றும் சாகித்திய அகாதாமிப் பரிசுபெற்ற நூல்கள்) உலகம் தழுவிய பொதுச் செய்திகளும் நிகழ்வுகளும் - மக்கள் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் - இதழ்கள், செய்தித்தாள்கள், கணிப்பொறி.

குறிப்பு : போட்டுத் தேர்விற்கு மாணவிகளை தயார் செய்யும் விதமாக ஐந்து அலகுகளில் உள்ள பொது அறிமுகச் செய்திகள் மட்டும்

பார்வை நூல்கள்

1. தமிழண்ணல், புதிய நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மீனாட்சி பதிப்பகம்.
2. சோம. இளவரசு, இலக்கிய வரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
2. அ.கி. பரந்தாமனார், நல்ல தமிழ் ஏழத வேண்டுமா? பாரி நிலையம்.

(அனைத்து அலகுகளிலும் விளாக்கள் சமமாக அமைதல் வேண்டும்)

5.1

எழுத்தியல் (Orthography - on Letters)

எழுத்து (Tamil Alphabet)

மாணிக்கன் எப்படி எப்பொழுது பேசக் கற்றுக் கொண்டால் என்ன இல்லையும் கண்டிய முடிவாகத் மறைவொருவாய் இருக்கிறது. நாகரிகம் வளர்வதா வளர்வதா அவன் தன் கருத்தைப் பிற்குக்கூத் தெரிவிக்க வேண்டிய இன்றியமையாகம் ஏற்பட்டதால். மொழி எய்த கண்ணி பிழுத்தான் ஒருவருக்கவேற்றுவத் கருத்தை வெளியிடுவதாகத் தொன்மையிறுபட்டு மொழி நாகரிகம் மேலூம் வளர்வேதான். ஆனால் வத்வத் திருத்தி வைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டபோது. அவன் எழுத்துத் தண்டு பிழுத்தான் தமிழ்மொழியில் மூன்றிடம் ஆண்மையைக்கு முன்னாலே எழுத்து உண்டாயிற்று. அதை எழுத்துக்களிலும் நானால் விள் மாறுபாடுகள் கோண்டுவாயின.

மொழி சமாநங்கள் ஆனது சொல் எழுத்தால் ஆனது ஆதாரம். எழுத்தே சமாநங்களுக்கு அடிப்படை.

எழுத்துவது யாது? மொழி உண்மையற்றுக் காரணமான நிலைமை. ஓர் எழுத்து அவ்விவருத்து ஒலி வாதவும் என்றும், வரி வாதவும் என்றும் இருவகைப்படிம் வரி வாதவும் என்பது எழுதும் எழுதுது.

தமிழ்மூத்து நான்கு வகைப்படும்.

உயிர்மூத்து (Vowels)

12

மெய்வழுத்து (Consonants)

18

உயிர் மெய்வழுத்து (Vowel Consonants)

216

கட்டு எழுத்து

1

எழுத்தியல்

உயிர்மூத்து (Vowels)

உயிர்மூத்துகளில் குற்றெழுத்து உண்டு; நெட்டெழுத்து உண்டு; கட்டெழுத்து உண்டு. வினா எழுத்து உண்டு. வினா எழுத்தில் உயிர்மெய்வழுத்தாகிய யா என்னும் எழுத்தும் இனம் குறித்தும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கிட.

குற்றெழுத்து (Short Vowels): அ. இ. உ. ஏ. ஓ. குற்றெழுத்து என்பது குறுகிய ஒலியுடைய எழுத்து. குற்றெழுத்தைக் குறிய என்றும் கூறுவர்.

நெட்டெழுத்து (Long Vowels): ஆ. ஈ. உ. ஏ. ஓ. கு. நெட்டெழுத்து என்பது நீண்ட ஒலியுடைய எழுத்து. நெட்டெழுத்தை நெடில் என்றும் கொல்லுவர்.

குறிப்பு : உயிர்க்குறில், உயிர்நெடில் இவற்றின் வேறு பாட்டை மாரும் பூர்க்கணித்தல் கூடது. இவ்வேறுபாட்டை நூல்களிய வேண்டும். அவ்-இருள், ஆவ்-ஆலமரம். இவ்வேறுபாடு அறிந்து எழுதாவிட டால் பொருளே மாறுபடும்.

கட்டெழுத்து (Demonstrative Letters) : அ. இ. உ. கட்டுக்காட்டுவது கட்டெழுத்து.

அப்பக்கம், இப்பக்கம், உப்பக்கம்.

வினா எழுத்து (Interrogative Letters) : எ. ஏ. ஆ. ஓ. உ. வினாவுவது வினா எழுத்து.

எவ்வ? எது? அவனா? அவனோ? யாது?

குறிப்பு : தமிழில் வினா அமைப்பது மிகவும் எளிது இது தமிழுக்குள்ள சிறப்புகளுள் ஒன்றாகும்.

வருவான் + ஏ = வருவானா

கேட்பாய் + ஏ = கேட்பாயா

கொடுத்தோன் + ஓ = கொடுத்தோனா

எல்துதைய் + ஓ = எல்துதையா

ஆஸ்வியத்தில் வினா அமைப்பது கட்டளைஞானது

மெய்யெழுத்து (Consonants)

வல்லினம் (Hard Consonants) : க், ச், ட், த், ப், ற். வலிய ஒலியுடையதால் இவற்றை வல்லின மெய்யெழுத்தோம்.

மெல்லினம் (Soft Consonants) : ங், ஞ், ண், ந், ம், ன். மென்னையான ஒலியுடையதால் இவற்றை மெல்லின மெய்யெழுத்தோம்.

இடையினம் (Medial Consonants) : ய், ர், ல், வ், ழ், ள். வல்லினம் மெல்லினம் ஆகிய இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட ஒலியுடையதால் இவற்றை இடையின மெய்யெழுத்தோம். ஆனால், இவ்விடையின மெய்கள் என்பவை உண்மையில் உயிரெழுத்து களுக்கும் மெய்யெழுத்துகளுக்கும் இடைப்பட்ட ஒலியுடைய எழுத்துகள் என்று கூறுவதே பொருத்தம்.

உயிர் மெய்யெழுத்து (Vowel Consonants)

உயிர் மெய்யெழுத்துகள் என்பவை உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்த எழுத்துகள்.

க் + அ = கு.

க் + ஆ = கா.

உயிர் மெய்யெழுத்திலும் குறில் நெடில்கள் உண்டு. க - குறில். கா - நெடில். உயிர் மெய்யெழுத்துகளையும் குறில் நெடில் வேறுபாடு அறிந்து எழுத வேண்டும். தொல் என்பதற்கும் தோல் என்பதற்கும் மிகுந்த வேறுபாடு இருப்பதைக் காண்க. தொல்காப்பியம் என்பதைத் தோல்காப்பியம் என்று எழுதினால் நகைப்பார்கள்.

க் + அ = க. இது வல்லின உயிர்மெய்.

ம் + அ = ம. இது மெல்லின உயிர்மெய்.

ல் + அ = ல. இஃது இடையின உயிர் மெய்.

உயிர்மெய்யினும் இம்மூலினம் உண்டு என்பதற்கிட.

குற்றியல் உகரம் (Shortened உ)

நகு - நாகு	படு - பண்டு	தபு - தப்பு
கச் - கச்சு	அது - அஃது	வறு - வயிறு

மேலுள்ளவற்றை இரண்டாக உச்சரித்துப் பார்த்து எச்சொற்களில் உள்ள உகரம், ஒலியில் நிறைந்திருக்கிறது. அஃதாவது முற்றும் உகர ஒலி உடையதாப் பிருக்கிறது என்றும், எச்சொற்களில் பிருக்கும் உகரம் ஒலியில் குறைந்திருக்கிறது என்றும் கண்டுபிடியுங்கள். குறுகிய ஒலியுடைய உகரமே குற்றியலுகரமாகும்.

குற்றியல் உகரம் பிருக்கிற சொற்களின் இறுதியில் கு. க. டு. து. பு. று என்னும் எழுத்துகளுள் ஏதாவது ஒன்று கட்டாயம் பிருக்க வேண்டும். ஆனால், இதை மட்டும் கண்டு குற்றியலுகரம் என்று கொண்டு விடுவது கூடாது. ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்து, அஃதாவது கடைசி எழுத்துக்கு முந்திய எழுத்து, நெட்டெழுத் தாகவாவது வல்லின மெய்யாகவாவது மெல்லின மெய் யாகவாவது இடையின மெய்யாகவாவது ஆய்தமாகவாவது உயிர்மெய் யெழுத்தாகவாவது பிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இப்படியிருக்குமாயின் ஈற்றுக்கு அயலெழுத்தைக் கொண்டு இன்ன வகைக் குற்றியல் உகரம் என்று கூற வேண்டும். குற்றியல் உகரம் ஆறு வகைப்படும்

1. நெடில் தொடர்க் குற்றியல் உகரம் - பாகு. மாக. ஆடு. ஏது. பாடு. வேறு.

இஃது இரண்டு எழுத்துகளில் வரும். இதில் முதலெழுத்து நெட்டெழுத்தாக பிருக்கும். கடைசி எழுத்தானது கு. க. டு. து. பு. று என்னும் எழுத்துகளுள் ஏதாவது ஒன்றாக பிருக்கும்.

2. வன்தொடர்க் குற்றியல் உகரம் - மக்கு. தச்சு. விட்டு. பத்து. உப்பு. பற்று.

இஃது இரண்டு எழுத்துகளுக்கு மேற்பட்டு வரும். ஈற்றெழுத்தானது கு. ச. டி. து. பு. று என்பனவற்றுள் ஏதாவது ஒன்றாக இருக்கும். ஈற்றுக்கு அயலெழுத்து வல்லின மெய்யாக இருக்கும். க்கு, ச்சு, ட்டு, த்து, ப்பு, ற்று என்பனவற்றுள் எதையாவது கொண்டு ஒரு சொல் முடிந்தால், அதன் ஈற்றிலுள்ள உகரம் வள்தொடர்க் குற்றியல் உகரம் என்க.

3. மென்தொடர்க் குற்றியல் உகரம் - இங்கு, பஞ்ச, கண்டு, பந்து, அம்பு, கண்று.

இதுவும் இரண்டு எழுத்துகளுக்கு மேற்பட்டு வரும். ஈற்றெழுத்தானது கு. ச. டி. து. பு. று என்பனவற்றுள் ஒன்றாக இருக்கும். ஈற்றுக்கு அயலெழுத்து மெல்லின மெய்யாக இருக்கும். ஒரு சொல்லானது ச்கு, ஞ்சு, ண்டு, ந்து, ம்பு, ண்ற என்பனவற்றுள் ஏதாவது ஒன்றைக் கொண்டு முடிந்தால், இதன் ஈற்றிலுள்ள உகரம் மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்க.

4. இடைத் தொடர்க் குற்றியல் உகரம் - செய்து, மார்பு, சால்பு, வீழ்து.

�ற்றெழுத்தானது கு. ச. டி. து. பு. று என்பனவற்றுள் ஒன்றைப் பெற்றும். ஈற்றுக்கு அயலெழுத்து இடையினமெய்யெழுத்தைப் பெற்றும் வரின் இறுதி எழுத்திலுள்ள உகரம் இடைத் தொடர்க் குற்றியல் உகரமாகும். ய்து, ர்பு, ல்பு, ழ்து என்பன வற்றைக் கொண்டு ஒரு சொல் முடிந்தால், அதன் ஈற்றிலுள்ள உகரம் இடைத் தொடர்க் குற்றியல் உகரம் என்க. இதுவும் இரண்டு எழுத்துகளுக்கு மேற்பட்டு வரும்.

5. ஆய்த்த் தொடர்க் குற்றியல் உகரம் - இஃது, எஃகு, கஃசு. இஃதும் இரண்டு எழுத்துகளுக்கு மேற்பட்டு வரும். ஒரு சொல்லின் ஈற்றில் கு. ச. டி. து. பு. று என்பனவற்றுள் ஒன்றைப் பெற்றும். ஈற்றுக்கு அயலெழுத்து ஆய்த் எழுத்தைப் பெற்றும் வரின் அச் சொல்லின் ஈற்றிலுள்ள உகரம் ஆய்த்த் தொடர்க் குற்றியல் உகரம் என்க.

6. உயிர்தொடர்க் குற்றியல் உகரம் - அழுகு, மூகு, காடு, தெரியாது, மரபு, பயறு.

இஃதும் இரண்டு எழுத்துகளுக்கு மேற்பட்டு வரும். உயிர்தொடர்க் குற்றியல் உகரத்தில் ஈற்றெழுத்தானது கு. ச. டி. து. பு. று என்னும் எழுத்துகளுள் ஒன்றாகவும், சுற்றுக்கு அயலெழுத்து உயிர்மெய்யெழுத்துகளுள் ஒன்றாகவும் இருக்கும். அழுகு - ழ என்பது உயிர்மெய். இந்த உயிர்மெய்யில் மெய்யை நீக்கி உயிரை மட்டும் நோக்கி உயிர்தொடர்க் குற்றியல் உகரம் என்க. உயிர்தொடர்க் குற்றியல் உகரத்தில் ஈற்றுக்கு அயலெழுத்து உயிர் மெய்யாக இருக்கும் என்பதற்கிக்.

தனி நெடிலாவது வல்லின மெய்யாவது மெல்லின மெய்யாவது இடையின மெய்யாவது ஆய்த்தமாவது உயிராவது தொடர்ந்து வரும் சொல்லினது இறுதியில் கு. ச. டி. து. பு. று என்னும் எழுத்துகளுள் ஒன்று இருக்குமானால், அதில் இருக்கும் உகரம் ஒரு மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து அளவு மாத்திரையாக ஒலிக்கும். இப்படிக் குறுகி ஒலிக்கும் உகரம் குற்றியலுகரமாகும். இஃது இலக்கண முறைப்படி கூறுவது. ஈற்றுக்கு அயலெழுத்து உயிர்மெய்யாக வருவதை இலக்கணம் உயிர் என்று கூறும். வல்லின மெய், மெல்லின மெய், இடையின மெய் என்று கூறுவதால் உயிர்மெய் எழுத்து வரும்போது அதிலுள்ள மெய்யை நீக்கி உயிரை மட்டும் கொண்டு உயிர் என்று கூறுவது தமிழ் இலக்கண மரபு என்பதற்கிக். மாத்திரை என்பது ஒலிக்கும் நேர அளவு. குற்றியலுகரத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது தமிழ் அறிவுக்கு இன்றியமையாதது.

குற்றியலிகரம் (Shortened I)

குறைந்த ஒலியடைய இகரம் குற்றியலிகரமாகும். குற்றியலுகரம் தெரிந்த பின்பே குற்றியலிகரம் விளங்குமாதலால், இக்குற்றியலிகரம் பின் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

குற்றியலுகரச் சொற்களுக்கு முன் யகாத்தை முதலாக உள்ள சொக் வருமானால், அக் குற்றியலுகரம் இகரமாகத் திரியும். அவ்விகரம் குறுகியொலித்தலின் குற்றியலிகரம் எனப்படும்.

வாத்து + யாது = வாத்தியாது.

நாடு + யாது = நாடியாது.

இது செய்யுளில் வரும். உரைநடைக்கு இது வேண்டுவ தில்லை. காடியாது என்று செய்யுளில் கண்டால், காடு+யாது என்று பிரிக்கத் தெரிந்து கொள்க.

முற்றியல் உகரம் (Full Sound 2)

1. உ, கு - தனியாக உள்ள உயிரெழுத்து உகரமும், தனியாக உள்ள உயிர்மெய் எழுத்திலுள்ள உகரமும் முற்றியல் உகரமாகும்.

2. நகு, பக, எது, தபு, மறு, அனு, இரண்டு குறிலாக வருகின்ற சொல்லின் ஈற்றில் கு, கு, டு, து, பு, று, அனு, மு, னு, யு, ரு, லு, வு, மு, ஞு என்னும் எழுத்துகளுள் எது இருந்தாலும், அவ் வெழுத்திலுள்ள உகரம் முற்றியல் உகரமாகும்.

3. வேஜு, கதவு, வேலு, இரண்டு எழுத்திலோ, இரண்டு எழுத்துகளுக்கு மேற்பட்டோ வரும். சொல்லின் ஈற்றில் கு, கு, டு, து, பு, று தனிர, மற்ற னு, மு, னு, யு, ரு, வு, மு, ஞு என்னும் எழுத்துகளுள் ஏதாவது ஒன்றிருந்தாலும், அதிலுள்ள உகரமும் முற்றியல் உகரமாகும்.

முற்றியல் உகரத்திற்கு வகை இல்லை.

குறிப்பு : குற்றியல் உகரத்திற்கும் முற்றியல் உகரத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நன்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வறிவு சந்தி இலக்கணத்திற்குப் பயன்படும்.

மாத்திரை (Measure of Times or time unit of Letters)

கண்ணிமைப் பொழுதும் கைந்நொடிப் பொழுதும் மாத்திரை எனப்படும். இன்ன இன்ன எழுத்தை இவ்வளவு

இவ்வளவு நேரம் ஒலிக்க வேண்டும் என்பது மொழியின் அறிவியல் நிலையை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இச்சிறிய மணித்துளி அளவையும் பாகுபாடு செய்து கூறியிருப்பதைப் பாருங்கள்:

“உள்ளை காலே ஊன்றல் அரையே
முறுக்கல் முக்கால் விடுத்தல் ஒன்றே.”

நினைப்பது கால் மாத்திரையாம்;

இரண்டு விரல்களை ஊன்றல் அரை மாத்திரையாம்;

இரண்டு விரல்களை முறுக்கல் முக்கால் மாத்திரையாம்;

விடுத்தல் ஒரு மாத்திரையாம்.

இத்தகைய அறிவியல் முறையில் மாத்திரையை விளக்குவது வியப்பளிக்கிறது.

1. மெய்யெழுத்து, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம்.] 1/2 மாத்திரை (ஒவ்வொன்றுக்கும்)

2. உயிர்க் குறில்,
உயிர்மெய்க் குறில்.] 1 மாத்திரை

3. உயிர் நெடில்,
உயிர்மெய் நெடில்.] 2 மாத்திரை

சொல்லுக்கு முதலில் வரும் எழுத்துகள் (Initial Letters)

12 உயிரெழுத்துகளும், க, ச, ஞ, ட, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ என்னும் எழுத்துகளும் சொல்லுக்கு முதலில் வரும். ம, ன, மு, ன, ற, ன ஆகிய எழுத்துகள் சொல்லுக்கு முதலில் வாரா.

வ என்னும் எழுத்து, சொல்லுக்கு முதலில் வருவதாய்க் கொல்லப்பட்டிருப்பினும், இக்காலத்தில் அது வருவதில்லை

அ. இ. என்னும் சுட்டெழுத்துக்களோடும் எ, யா என்னும் வினா எழுத்துக்களோடும் சேர்ந்து அங்களும், இங்களும் என்றும், எங்களும், யாங்களும் என்றும் வரும். ஒரு சிலர் அங்களும், இங்களும், யாங்களும் என்றெழுதுவதும் உண்டு.

உயிர் - அறம், ஆடு, இலை, ஈட்டி, உரல், ஊர், எருது, ஏர், ஜீயம், ஒன்று, ஓடம், ஒளவை.

க - கல், கால், கிளி, கீரி, குறி, கூறு, கெடுதல், கேடு, கைப்பு, கொக்கு, கோது, கெளவை.

ஙு - இக்காலத்தில் இது சொல்லுக்கு முதலில் வாராது.

ச - சட்டி, சார்தல், சிரிப்பு, சீர், சுடுதல், குடு, செதில், சேர், சைகை, சொல், சோர்வு, செளக்கியம்.

ஞு - ஞுமலி, ஞாலம், ஞெஞ்சிழி, ஞெஞாள்கல். ஞா வரிசையில் ஞு, ஞா, ஞெ, ஞெஞா என்பவை மட்டும் சொல்லுக்கு முதலில் வரும்; மற்றவை வாரா. (ஞுமலி - நாய், ஞாலம் - உலகம்; ஞெஞ்சிழி - கொள்ளிக்கட்டை; ஞெஞாள்கல் - இளைத்தல்.)

ஞ - டகரம் சொல்லுக்கு முதலில் வாராது என்று கூறியது தமிழ்ச் சொற்களைக் குறித்ததே ஆகும்.

டங்கன் துரையை இடங்கன் துரை என்று எழுதலாமா? டயர் என்னுஞ் சொல்லை இடயர் என்று சொன்னால் பொருள் மாறாதா? டில்வி என்று எழுதாமல் இடில்வி என்று எழுதினால் கான்ன பொருள் ஏற்படும்? அதனால், இச்சொல் இக்காலத்தில் இல்வி என்று எழுதப்படுகிறது. டென்மார்க் என்னுஞ் சொல்லை டென்மார்க்கு என்று எழுதினால் பொதுள் மாறுபடாதா? ஆதலின், இக்காலத்தில் டகரம் பிறமொழிச் சொற்களில் மொழி தலை எழுத்தாக வரும் எனக் கொள்க.

ன	- இது சொல்லுக்கு முதலில் வாராது.
ந	- தந்தை, தாய், தினை, திமை, துணை, துன், தென்னை, தேன், தையல், தொன்னம், தோன், தெளவல். (தெளவல் - கெடுதல்)
ந	- நன்றி, நாடு, நிலம், நீர், நுவி, நூல், நெல், நேர்மை, நைந்து, நொச்சி, நோக்கம், நெளாயி.
ப	- பன்றி, பாடு, பிஞ்சு, பீடு, புவி, பூடு, பெண், பேஷத, பையன், பொன், போதல், பெளர்ணமி.
ம	- மன், மான், மின்னல், மீன், முளை, மூளை, மெய்ய, மேன்மை, மையம், மொட்டு, மோளை, மெளனம்.
ய	- யமன், யாளன், யுகம், யூகம், யோகம், யெளவனம். யகர வரிசையில் யி, யீ, யெ, யே, யை, யொ ஆகியவை சொல்லுக்கு முதலில் வாரா.
ஏ	- இக்காலத்தில் ரகரமும் பிறமொழிச் சொற்களில் மொழி முதல் எழுத்தாக வரலாம். தொன்று தொட்டு அரக்கநாதன், இராமன், இராமாயணம் என்று எழுதுவதை நாம் இன்றும் மேற்கொள்வதால் தவறில்லை. ஆனால், எல்லாவற்றையும் அப்படியே எழுத வேண்டுவதில்லை. ரதம் என்னும் சொல்லை இரதம் என்று எழுத வேண்டுவதில்லை. ரப்பர் என்னும் சொல்லை இரப்பர் என்று எழுதினால் பாசிப்பர் என்றஞ்சோ பொருள்படும்? ஆதலால், தொன்று தொட்டு எழுதி வருவதற்கு மட்டும் அகரம் இரும் பெய்து எழுதுவோம். மற்றவற்றிற்கு அவ்வாறு செய்ய வேண்டுவதில்லை.

படும் வகையில் இச் சொற்களை இயற்சொல், திரிசொல், வடசொல், நிசைசொல் என்று பாருபாடு செய்யலாம்.

இலக்கண வகை

1. பெயர்ச்சொல் (Noun)

பொருளின் பெயரைக் குறிப்பது பெயர்ச்சொல்.
பூளை, மதுரை, கண்ணன்.

2. வினைச்சொல் (Verb)

பொருளின் வினையை உணர்த்துவது வினைச்சொல்.
ஒடுகிறான், ஒடுகிறாள், ஒடுகின்றனர், ஒடுகிறது,
ஒடுகின்றன.

3. இடைச்சொல் (Dependent Words and Particles)

முன்னும் பின்னும் தனித்தும் வருமாயினும், பெரும்பாலும்
பெயர் விளைகளை இடமாகக் கொண்டு வருவது
இடைச்சொல். இடை - இடம்.

அ, இ, உ என்னும் கூட்டெழுத்துகளும்,
எ, ஏ, யா, ஆ, ஒ என்னும் வினா எழுத்துகளும்,
ஒகாரம், உம்மை, ஒகாரம் ஆகியவைகளும்
இடைச் சொற்களே.

தான், மற்று என்பவையும் இடைச் சொற்களாகும்.

ஐ, ஆல் முதலிய வேற்றுமை உருபுகளும் இடைச்
சொற்களே,

மற்று என்பது இக்காலத்தில் மற்ற என்று மருவி வருகிறது.
இஃதும் இடைச் சொல்லே.

முன், பின், இனி, தொறும், தோறும், வாளா, கும்மா, ஆவது,
ஆதல், ஆயினும், தான், ஜயோ, அந்தோ, பொள்ளெளன்,
பொருக்கென முதலியவை இடைச் சொற்களே.

அவன்தான்	-	தான்	-	இடைச்சொல்
அவனோ நல்லவன்	-	ஏ	-	இடைச்சொல்
அண்ணனும் தம்பியும்	-	உம்	-	இடைச்சொல்

அண்ணனும் தம்பியும் என்னும் தொடரிலிருக்கும் உம்மைகள்
என்னப்படுவதால் என்னும்மை எனப்படும்.

புளையோ நாயோ வந்தது - ஒகாரம் இடைச்சொல்.

இந்த ஒகாரம், சந்தேகமான கருத்தைக் கொடுப்பதால் ஆய
ஒகாரம் எனப்படும்.

4. உரிச்சொல் (Poetical Words)

உரிச்சொல்லாவது பெயர் வினைகளுக்கு உரிமை பூண்டு
வருவது. சில உரிச்சொற்கள் பல பொருளைக் குறிக்கும்.
ஒரே பொருளைக் குறித்தும் பல உரிச்சொற்கள் வருவதும்
உண்டு. தொல்காப்பிய உரையாசிரியரான சேனாவரையா
பெரும்பாலும் செய்யுட்கே உரியவையை வருதலின் உரிச்
சொல்லாயிற்று என்பாரும் உளர் என்றார். மற்ற
விளக்கத்துடன் கூறியதை மேற் கொண்டு எளிதாக விளக்கு
மாறு செய்யுஞ்கே உரிய சொல் உரிச்சொல்லென
விளக்கினார்.

சால உண்டான். சால - உரிச்சொல்.

நன்று மழை பெய்தது. மழை மிகவும் பெய்தது என்ற
பொருள் தரும்போது நன்று என்பது உரிச்சொல். பெரும்
பாலும் செய்யுஞ்கே உரிய சொல்லாக இருப்பதால்
உரிச்சொல் என்றார் நன்னாலார். இயல்பான பொருளுக்கு
இது வேறான பொருளைத் தருவதாகவும் இருக்கும்.

சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி. — உரிச்சொற்கள்.

அறுசிர்க் கழி நெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

இங்கு உள்ள கழி - உரிச்சொல்.

பல பொருள் தரும் உரிச்சொல்.

காப்பு	- கடிநகர்	சிறப்பு	- கடியரண்
கூளம்	- கடிவெல்	விரைவு	- கடிசென்றான்
மணம்	- கடிமாலை	மிகுதி	- கடிகாற்று
விளக்கம்	- கடிமார்பன்	புதுமை	- கடிமணம்
அச்சம்	- கடிப்போர்	ஆர்த்தல்	- கடிமுரசு

இலக்கிய வகை

இயற்சொல் (Easy and Pure Tamil Words)

இயல்பாயும் எளிதாயும் இருக்குஞ் சொல் இயற்சொல் எனப்படும்.

பேரவை, கிளி.

திரிசொல் (Hard and Pure Tamil Words)

கடினமான சொல் திரிசொல் எனப்படும்.

படர்ந்தான், கிள்ளை. (படர்ந்தான் - சென்றான்; கிள்ளை-கிளி.)

வடசொல் (Sanskrit Words)

சமஸ்கிருத மொழியின் சொல் தமிழில் வந்து வழங்குவது வடசொல் எனப்படும்.

தமிழ் மொழியில் வந்து வழங்கும் வடமொழிச் சொற்களுள் சில, யாதோரு வேறுபாடும் அடையாமலே வழங்கும்; சில, யாதேனும் வேறுபாட்டை அடைந்து வழங்கும். வேறுபாடு அடையாத வடசொல் தற்சம வடசொல் எனப்படும். [தற்சமம் - அதற்கு (வடசொற்கு)ச் சமமானது.] வேறுபாடு அடைந்த வடசொல் தற்பவம் எனப்படும். [தற்பவம் - அதனின்று (வடசொல்லினின்று) பிறந்தது.]

தற்சம வடசொல்

விளக்கமாகக் கூறினால் வடமொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் பொதுவான எழுத்தால் அமைந்த வடசொல் தமிழில் வந்து வழங்குவது தற்சம வடசொல்லாகும்.

கமலம், காரணம், குங்குமம், வசனம், சரணம், உத்தரம், பரமன், வீரன், வரன், விமானம்.

தற்பவ வடசொல்

வடமொழிக்குரிய சிறப்பெழுத்துகளாலும், இரு மொழி களுக்குரிய பொது எழுத்துகளாலும் அமைந்த வடசொல் தற்பவ வடசொல். வட சொற்களைத் தமிழில் எழுதும் பொழுது தமிழினிமைக்கு ஏற்றவாறு சில வடமொழி எழுத்துகளுக்கு ஈடாகத்தமிழூழுத்தை எழுதுவது வழக்கம்.

ஜ - இது மொழிக்கு முதலில் 'ச' ஆகவும், மொழிக்கு இடையில் 'ச' அல்லது 'ய' ஆகவும் மாறும்.

மொழிமுதல்

ஜகந்நாதன் - சகந்நாதன்

ஜயம் - சயம்

ஜலம் - சலம்

ஜோதி - சோதி

மொழியிடை

விஜயமாதேவி - விசயமாதேவி

கஜம் - சசம்

அம்பஜம் - அம்பயம்

பங்கஜம் - பங்கயம்

ஷ - இது மொழிக்கு முதலில் 'ச' ஆகவும், மொழிக்கு இடையில் 'ட' ஆகவும் மாறும்.

மொழி முதல்

ஷண்முகம் - சண்முகம்

ஷஷ்டி - சட்டி

மொழியிடை

வேஷம் - வெடம்

நஷ்டம் - நட்டம்

கஷி - இது மொழிக்கு முதலில் 'க' ஆகவும், 'ச' ஆகவும், 'ஷ' ஆகவும் மொழிக்கு இடையில் 'க்க' ஆகவும் 'ச்ச' ஆகவும், 'ட்ச' ஆகவும் மாறும்.

மொழி முதல்

கஷணம் - கணம்

கஷிரம் - சிரம்

கேஷம் - சேம்

மொழியிடை

தக்ஷணம் - தக்கணம்

பிளகி - பிச்சை

பக்ஷி - பட்சி

எ - இது மொழிக்கு முதலில் 'ச' ஆகவும், 'அ' ஆகவும், மொழிக்கு இடையில் 'ச' ஆகவும், 'த' ஆகவும் மாறும்.

மொழி முதல்

ஸங்கதி	- சங்கதி	மொழியிடை
ஸமயம்	- சமயம்	சரஸ்வதி - சரசுவதி
- அமயம்	தாஸன்	- தாசன்
ஸர்பபம்	- சர்ப்பம்	மாஸம் - மாசம்

ஹ - இது மொழி முதலில் தன்மேல் நின்ற உயிரெழுத் தாகவும், மொழியிடையில் 'க' ஆகவும் மாறும்.

மொழி முதல்

ஹரன்	அரன்	மொழியிடை
ஹூஸம்	- ஓம்	தேவம் - தேசம்

வடமொழியில் 'ய' முதலில் வந்தால் தமிழில் இரும் சேர்ந்து எழுதுவதும், யகரத்திற்கு ஈடாக 'எ' வருவதும் மரபு.

யக்ஞர்	- இயக்கன்	யந்திரம்	- இயந்திரம்,
யமன்	- எமன்,		- எந்திரம்.

மேற்குறித்தவற்றால் சில வடசொற்களைத் தமிழில் எழுதும் மரபைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். புத்தகம் என்னும் வடசொல்லை அப்படியே எழுதுவது ஒரு முறை. அதைப் புத்தகம் என்று தமிழினிமைக்கு ஏற்றவாறு மாற்றி எழுதுவது வேறொரு முறையாகும். புத்தகம் என்பதற்குத் தமிழ்ச் சொல்லாக ஏடு என்று எழுதலாம். பாலை என்பதைப் பாடை என்று எழுதியிருப்பதைக் காணலாம். மொழி என்று எழுதுவதே நல்லது. பாலையைப் பாடையாக்குவது போலி அன்று என்றும், வடசொற்களைத் தமிழில் மாற்றி எழுதுவதாகும் என்றும் அறிக்.

சொல்லியல்

திசைச்சொல் (Foreign or Loan Words)

வேறு திசையிலிருந்து தமிழில் பல காரணங்களால் வந்து வழங்குஞ் சொல் திசைச்சொல் எனப்படும். திசைச் சொற்கள் பிற நாடுகளிலிருந்து தமிழில் வந்து வழங்குபவை.

அரபுச்சொல்	- அத்தர், அபின், அமல், கறார், பாக்கி, மஹஜர்.
இந்துஸ்தானி	- இஸ்திரி, கச்சேரி, கிச்சடி, சட்டி, ரூபாய். (ரூப்யா)
பார்ஸி	- வெறள்தார், ருமால், குல்லா, பஜார்.
ஆங்கிலம்	- ஆபீஸ், இன்ஸ்பெக்டர், டயர், பென்ஸில், பேனா.

5.3

பெயர் வகைகள்

பெயர்ச்சொல் (Noun)

பொருளை உணர்த்தி வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்க நிற்பது பெயர்ச்சொல். விளையால்களையும் பெயர் தவிர மற்றைய பெயர்ச்சொற்கள் காலம் காட்டா என்பதறிக்.

பெயர், இடுகுறியாகவோ காரணமுடையதாகவோ இருக்கும்.

இடுகுறிப்பெயர் (Arbitrary Noun)

காரணம் இல்லாமல் முன்னோர் இட்ட பெயரே இடுகுறிப்பெயர்.

கல், மண்.

காரணப் பெயர் (Derivative Noun)

காரணம் குறித்து வருவது காரணப் பெயர்.

வயிறு (வாயின் இறுதி)

சுவர் (தோள் போல் இருப்பது, சுவல்-தோள், சுவர் - போலி.)

மரம் (தரையுடன் மருவிமிருப்பது)

குழ்மி (குழுமியடிப்பது)

குறிச்சி (குறிஞ்சி நிலத்தில் அஃதாவது மலைப்பகுதியில் இருக்கும் ஊர்)

ஒத்திகை (ஒத்து இருக்கை)

விலங்கு (முதுகெலும்பு குறுக்கே இருப்பது)

காரண இடுகுறிப்பெயர்

காரண இடுகுறிப்பெயர் என்பதும் ஒன்று உண்டு ஒரு பெயர் காரணமுடையதாய் இருந்தும், அஃது அக்காரணமுடைய பலவற்றிற்கும் செல்லாது. ஒன்றற்கே உரியதாய் வருவது காரண இடுகுறிப்பெயர் என்பது.

நாற்காலி, காற்றாடி, முள்ளி.

நான்கு கால்களையுடைய கட்டில் முதலியலை பல இருப்பினும், நாற்காலி என்பது ஒருவகை இருக்கைக்கே இடுகுறியாக அமைகிறது. இப்படி வருவது காரண இடுகுறிப்பெயர். இது போல் மற்றவற்றிற்கும் கொள்க.

I. குறிக்கும் பொருள் பற்றிய பெயர்கள்

இப்படி இடுகுறியாகவோ காரணமாகவோ வரும் பெயர் களைக் குறிக்கும் பொருள் கருதியும், பிறப்பு நோக்கியும், சொற்கள் பயன்படுந்தன்மை கருதியும் பலவாறாகப் பிரிப்பதுண்டு.

1. பொருட்பெயர் (Nouns of Things)

பொருளைக் குறிப்பது பொருட்பெயர். இஃது உயர் திணையாகவும் இருக்கும்; அஃறிணையாகவும் இருக்கும்.

கண்ணன், வள்ளி, நாய்.

2. இடப் பெயர் (Nouns of Places)

இடத்தைக் குறிப்பது இடப் பெயர்.

வீடு, கல்லூரி, மதுரை.

3. காலப் பெயர் (Nouns of Days, Year, etc.)

காலத்தைக் காட்டுவது காலப்பெயர்.

திங்கட்கிழமை, ஆடித்திங்கள், பகல்.

4. சிலைப் பெயர் (Nouns of Parts of a Whole)

சிலையைக் காட்டுவது சிலைப்பெயர். சிலை - உறுப்பு.

கை, தலை, இலை, கிளை,

5. பண்புப் பெயர் (Abstract Nouns or Names of Qualities)

பண்பை அல்லது குறைத்தைக் காட்டுவது பண்புப் பெயர். பண்பாவது ஒரு பொருள் தோன்றும் காலத்து உடன் தோன்றி அது அழியும் அளவும் நிற்பது.

அன்பு, கருமை, சதுரம், குட்டை, இளிப்பு, அழகு, உருண்டை, வட்டம்.

6. தொழிற்பெயர் (Verbal Noun or Noun of Action)

தொழிலைக் காட்டுவது தொழிற்பெயர். இதில் விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர், விகுதி பெறாத தொழிற்பெயர், முதன் நிலைத் தொழிற்பெயர், முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர், காலங் காட்டும் தொழிற்பெயர், உடன்பாட்டுத் தொழிற்பெயர், எதிர் மறைத் தொழிற்பெயர் என்று பல வகைகள் உண்டு.

6.1. விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர்

நல், அல், அம், ஜி, கை, வை, கு, பு, தி, சி, வி, வு, உள், காடு, இ, மதி, து, மை, அடம், ஆணை, அரவு, வான் முதலிய விகுதிகளுள் ஏற்ற ஒன்றைப் பெற்று வருவது விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயராகும்.

நல்	- செய்தல்	சி	- உணர்ச்சி
அல்	- ஓடல்	வி	- கல்வி
அம்	- நோக்கம்	வு	- நினைவு
ஜி	- கொலை	உள்	- கடவுள்
கை	- வருகை	காடு	- வேக்காடு
வை	- பார்வை	இ	- வெகுளி
கு	- போக்கு	மதி	- ஏற்றுமதி, இறக்குமதி.
பு	- மடிப்பு	து	- வருவது
தி	- மறதி	மை	- வாராணம்

பெயர் வகைகள்

அடம் - கட்டடம்

(இதைக் கட்டிடம் என்று எழுத வேண்டுவதில்லை.)

ஆணை - வாராணை

அரவு - தேற்றரவு

வான் - செய்வான் வான் (செய்தல் என்பது பொருள்)

6.2 விகுதி பெறாத தொழிற்பெயர்

கூத்து

6.3 முதனிலைத் தொழிற்பெயர்

பகுதியே தொழிற் பெயராக வருவது முதனிலைத் தொழிற் பெயராகும்.

சீர் அறை அறை.

சீர் அடி அடி.

சிரு குட்டு குட்டினான்.

இங்கு அறைதல், அடித்தல், குட்டுதல், ஆகிய தொழிற் பெயர்களின் பகுதிகள் மட்டும் தொழிற்பெயராகி நிற்கின்றன. முதனிலையே தொழிற்பெயராகி நிற்பதால் இவை முதனிலைத் தொழிற் பெயர்களாகும். முதனிலைத் தொழிற் பெயர்கள் மிகவிகிக் கிளவே உண்டு.

6.4 முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்

குடு, பாடு, பேறு, வீடு, வழிபாடு, வேறுபாடு.

சுடுதல், படுதல், பெறுதல், விடுதல், வழிபடுதல், வேறுபடுதல் என்னும் தொழிற்பெயர்களின் முதனிலைகளே மேற் குறித்த வாறு முறையே திரிந்துள்ளன என்பதறிக. (சுடுதல், சுடு - குடு.)

6.5 காலம் காட்டும் தொழிற்பெயர்

நெற்று வந்தது நல்லது

இன்று வருகிறது எதற்கு?

நாளைக்கு வருவது கூடாது

- இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர்.

- நிகழ்காலத் தொழிற்பெயர்.

- எழிர்காலத் தொழிற்பெயர்.

6.6 உடன்பாட்டுத் தொழிற்பெயர்
செய்தல், வணங்கல்.

6.7 எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்
செய்யாமை, வணங்காமை.

II. பிறப்பு நோக்கிய பெயர்

வினையால்ணையும் பெயர் (Verb-Noun denoting the Agent)

வினைமுற்றானது பெயர்ச் சொல்லின் தன்மையை அடைந்து வேற்றுமை ஒருபை ஏற்கத் தக்கதாக இருப்பின் அது வினையால்ணையும் பெயர் எனப்படும். வினையோடு அணாந்து வருவது வினையால்ணையும் பெயர்.

வினையால்ணையும் பெயரானது உயர்த்தினையாகவும் இருக்கும்; அஃறினையாகவும் இருக்கும். மேலும் இது தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் வரும்.

கற்றோர் கூறுவர்

கற்றோர் என்பது உயர்த்தினை வினையால்ணையும் பெயர்.

இடியது விழுந்தது

இடியது என்பது அஃறினை ஒருமை வினையால்ணையும் பெயர்.

பறந்தவை விழுந்தன

பறந்தவை என்பது அஃறினைப் பஞ்மை வினையால்ணையும் பெயர்.

வந்தேனா (வந்த என்னா)

இது தன்மை ஒருமை வினையால்ணையும் பெயர்.

வந்தானை (வந்த உன்னா)

இது முன்னிலை ஒருமை வினையால்ணையும் பெயர்.

வந்தாலா (வந்தவனை)

இது படர்க்கை வினையால்ணையும் பெயர்.

III. பயன்படுத்தும் முறையால் வரும் பெயர்கள் ஆகு பெயர் (Transferred Noun or Synecdoche)

ஓன்றன் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொன்றாக ஆகிவருவது ஆகுபெயர்.

தலைக்கு இரண்டனா கொடு.

தலை என்பது இங்கு ஆளைக் குறிப்பதால் ஆகுபெயர்.

தயிரை இறக்கு.

தயிர் இருக்கும் பானையைக் குறிப்பதால் தயிர் என்பது ஆகுபெயராகும்.

என் வீடு பட்டினி

வீடு என்பது வீட்டிலுள்ளவர்களைக் குறிப்பதால் வீடு என்பது ஆகுபெயராகும்.

குடிப் பெயர்

சாதியைக் குறிப்பது குடிப் பெயர்.

அந்தணன், அரசன், வணிகன், வேளாளன், குறவன், இடையன், மறவன், உழவன், பரதவன் முதலியன்.

கிளைப் பெயர்

உறவினைக் குறித்து வருவது கிளைப்பெயர்.

தந்தை, தாய், அண்ணன், தமக்கை, தம்பி, மாமன், மாமி.

அளவுப் பெயர்

எண்ணல், நீட்டல், முகத்தல், எடுத்தல், ஆகிய நான்கு வகை அளவின் பெயரைக் காட்டும் பெயர் அளவுப் பெயராகும்.

ஒன்று, நூறு; சாண், அடி; லீசை, கழுஞ்சி, ஆழாக்கு, படி; கிராம், மீட்டர்.

சட்டுப் பெயர்

சட்டின் அடியாய்ப் பிறக்கும் பெயர் சட்டுப் பெயர்.

அவன், அவள், அவர், அது, அவை.

இவன், இவள், இவர், இது, இவை.

வினாப் பெயர்

வினா அடியாகப் பிறக்கும் பெயர் வினாப் பெயராகும்.

எவன், யாவன், யாது, யா. (யா - பள்ளம் வினாப்பெயரி)

எவள், யாவள், யாது, யாவை.

எவர், யாவர், எது, எவை.

தொகுதிப் பெயர் (Collective Noun)

தொகுதியைக் குறிக்கும் பெயர் தொகுதிப் பெயர். இதனை ஒரு பெயர்ப் பொதுச் சொல் என்றும், பலவின் இயைந்த ஒரு சொல் என்றும் கூறலாம்.

சேனை, கொந்து, குழு, மாலை, தோப்பு, சோலை, மக்கள், மன்பதை, அடிசில், பண்டம், குழாம் முதலியவை.

(சேனை - பலவகை வீரர்கள் அடங்கியது. அடிசில் - உண்பன, தின்பன, பருகுவன ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்.)

இத்துணை என்று குறிப்பிடாப் பலவின்பாற் பெயர்கள்.

பல, சில

தன்மைப் பெயர் (First Person)

பேசுவனையும் அவனைச் சார்ந்தவர்களையும் குறித்து வரும் பெயர் தன்மைப் பெயர் எனப்படும். இதில் ஒருவரைக் குறிப்பது தன்மை ஒருமைப் பெயர்; பலரைக் குறிப்பது தன்மைப் பன்மைப் பெயர். தன்னைப் பற்றியது தன்மைப் பெயர்.

யான், நான்.

- தன்மை ஒருமைப் பெயர்.

யாம், நாம், யாங்கள், நாங்கள். - தன்மைப் பன்மைப் பெயர்கள்.

முன்னிலைப் பெயர் (Second Person)

பேசுவனது சொற்களை முன்னின்று கேட்பவனை அவனைச் சார்ந்தவர்களையும் உணர்ந்தி வரும் பெயர் முன்னிலைப் பெயர் எனப்படும். இதிலும் ஒருவரைக் குறிப்பது முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர். முன்னிருப்பவரைப் பற்றியது முன்னிலைப் பெயர்.

நி

நீர், நீவிர், நீயிர்,

நீங்கள், எல்லீர்]

- முன்னிலை ஒருமைப் பெயர்

- முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர்கள்.

படர்க்கைப் பெயர் (Third Person)

தன்மை, முன்னிலை ஒழிந்த பெயர்கள் எல்லாம் படர்க்கைப் பெயர்கள். இதுவும் ஒருமை, பன்மை என இருவகைப்படி தன்மை முன்னிலைகளை விட்டு நீங்கிப் படர்ந்திருப்பது படங்கள் எனப்படும்.

மனிதன், கண்ணன், வீடு.

மனிதர், வீடுகள், நாய்கள்.

பொதுப் பெயர்

தான், தாம், எல்லாம் என்னும் இம்முன்று பெயர்களுடையர்தினை, அஃறினை என்னும் இருதினைகளுக்கும் பொதுவாய் வருவனவாகும். அதனால் இவற்றைத் தினைப் பொதுபெயர் என்பார். இவை தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிடமுவிடங்களுக்கும் வந்து இடப் பொதுப் பெயராகவும் வரும்

உயர்தினை

இராமன்தான்

சிதைதான்

அவர்கள்தாம்

அவர்கள் எல்லாம்

அஃறினை

நாய்தான்

அதுதான்

அவைகள்தாம்

அவைகள் எல்லாம்

ஒருமை

ஒருமை

பன்மை

பன்மை

இடப்பொதுப் பெயர்

- யாமெல்லாம் - தன்னைப் பண்ணை
- நீங்கள் எல்லாம் - முன்னிலைப் பண்ணை
- அவர்கள் எல்லாம் - படர்க்கைப் பண்ணை

குறிப்பு : நாங்கள்தான், நீங்கள்தான், அவர்கள்தான் என்று எழுதுவது இலக்கணப்படி தவறாகும்.

எல்லாம் என்பது முழுமைப் பொருளையும் கொடுக்கும்.
உடம்பெல்லாம் வலிக்கிறது.

பெயரில் கவனிக்க வேண்டுவன

பெயரில் கவனிக்க வேண்டுவன தினை, பால், எண், இடம், வேற்றுமை என்பன.

தினை (Class)

தினை என்பது வகுப்பு.

அஃது உயர்தினை என்றும் அஃறினை என்றும் இரு வகைப்படும்.

உயிருள்ளவற்றுள் மனிதர், தேவர் போன்ற பகுதியிலுள்ளவற்றை உயர்தினைப் பொருளாகவும்;

விலங்கு, மரம் போன்ற பகுதித்திலிருந்த உயிரினங்களையும், மன் போன்ற உயிர்ற பொருள்களையும் அஃறினைப் பாருள்களாகவும் கூறுவது தமிழிலக்கண மரபாகும்.

உயர்வு அல்லாத தினை அஃறினை.

அல் + தினை = அஃறினை.

மக்கள், தேவர். - உயர்தினை (Rational Class)

நாய், மரம், மலை. - அஃறினை (Irrational Class)

அஃறினையாகவும், உயர்தினையாகவும் கொள்ளத்தக்கவை.

குழந்தை அழுகிறான். கடவுள் இருக்கிறார்.

குழந்தை அழுகிறது. கடவுள் இருக்கிறது.

பெயர் வகைகள்

சந்திரன் மறைந்தான்.	குரியன் காலையில்
சந்திரன் மறைந்தது.	தோண்றுகிறான்.
	குரியன் மாலையில்
	மறைகிறது.
குழந்தையையும் கடவுளையும் உயர்தினையாகவும்.	அஃறினையாகவும் கூறுவது மரபு.

இக்காலத்தில் ஞாயிறு நோன்றியது என்றும் மதி மறைந்தது என்றும் எழுதுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

உயிர் போகிறது.

உடம்பு நோகிறது.

உயிர், உடம்பு. — இவை அஃறினை.

பால் (Gender)

பால் என்பது பகுப்பு அல்லது பிரிவு எனப்படும். அஃது ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றான்பால், பலவின்பால் என ஐந்து வகைப்படும். முதல் மூன்றும் உயர்தினைக்கும், மற்றவை இரண்டும் அஃறினைக்கும் உரியவை.

உயர்தினைப் பால்கள் மூன்று

ஆண்பால் (Masculine Gender)

இராமன், மாமன், அண்ணன், அவன்.

பெண்பால் (Feminine Gender)

சிதை, மாமி, தமக்கை, அவள்.

பலர்பால் (Masculine Plural or Feminine Plural, or both combined)

மாந்தர், மக்கள், பலர், அவர்.

குறிப்பு : மாந்தர், மக்கள் ஆகிய இவற்றிற்கு ஒருமை இல்லை. மாந்தர்கள், மக்கள்கள், பலர்கள் என்று எழுதுவது தவறு.

அஃறினைப் பால்கள் இரண்டு

ஒன்றங்பால்

மாடு, கிளை, அது.

பலவின்பால்

மாடுகள், கிளைகள், அவை.

ஆண்பால் விகுதிகள்

உயர்தினையுள் ஆண்பாலைக் குறித்தற்குப் பெரும்பாலும் அன், ஆன், மான், ஓ விகுதிகளாய் வரும்.

அன் - பொருளன்

மான் - கோமான்

ஆன் - நாட்டான்

ஓ - பிறன்

இல ஆண்பாற் பெயர்கள் இகரத்தில் முடிவதுண்டு.

இவன் பெரிய தொழிலாளி.

பெண்பால் விகுதிகள்

பெண்பால் பெரும்பாலும் அன், ஆன், ஓ, இ என்னும் விகுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

அன் - நல்லவன்,

இ - குள்ளி

ஆன் - அடியான்

ஓ - பிறன்

குறிப்பு : ஒருவன் - ஆண்பால், ஒருத்தி - பெண்பால். அன் என்பது பெண்பால் விகுதியாய் இருப்பினும் ஒருவன் என்பதற்கு ஒருவன் என்பது பெருந்தவறு என்பதறிக. ஒருத்தி என்பதே பெண்பால்! இதுதான் மரபு எவ்வாறு உயர்ந்தோர் செப்பினாரோ அவ்வாறு செப்புதலே மரபு பெருமான் என்பது மட்டும் முருகனையும் திருமாலையும் குறிப்பதுண்டு. பெருமான் - பெருமையை ஆள்பவன் என்பது இங்குப் பொருளாகும் என்பதறிக. மான் விகுதியிலுள்ள 'ன்' 'ன்' ஆகத் திரிந்தது என்னுமாம்.

பெயர் வகைகள்

ஆண்பால் பெண்பால் பெயர்கள்

ஆண்பால் -	பெண்பால்	ஆண்பால் -	பெண்பால்
ஒருவன் -	ஒருத்தி	திருடன் -	திருடி
நல்லவன் -	நல்லவன்	தமயன் -	தமக்ஞக
தலைவன் -	தலைவி	பெருமான் -	பெருமாட்டி
தோழன் -	தோழி	நம்பி -	நங்ஞக
கள்வன் -	கள்வி	மாணாக்கன் -	மாணாக்கி
பாங்கன் -	பாங்கி	மாணவன் -	மாணவி
சங்கரன் -	சங்கரி	சிறுவன் -	சிறுமி
பேரன் -	பெர்த்தி	சிறுவன் -	சிறுக்கி
பாணன் -	பாடினி	சிறுக்கன் -	சிறுக்கி
குறவன் -	குறத்தி	ஆசிரியன் -	ஆசிரியை
மறவன் -	மறத்தி	சௌகரியன் -	சௌகரியை
பார்ப்பனன் -	பார்ப்பனி	செல்வன் -	செல்வி
பண்டிதன் -	பண்டிதை	திருவாளன் -	திருவாட்டி
நடிகன் -	நடிகை	உபாத்தியாயன் -	உபாத்தியாயை
தேவன் -	தேவி	திருநிறை -	திருநிறை
இல்லாளன்* -	இல்லாள்	செல்வன் -	செல்வி

* "இல்லாள் வைக்க என"

பெரியபுராணம் - காஷரக்காலம்மையாரி - தெப். 30.

குறிப்பு : நோயாளி, குணசாலி, நொண்டி, ஜாமை, பாலி என்னுஞ் சொற்கள் ஆண்பால், பெண்பால் இரண்டிற்கும் போது வாகும்.

நோயாளி அவன்.

குணசாலி அவன்

நொண்டி அவன்.

ஜாமை அவன்.

பாலி அவன்.

நோயாளி இவள்.

குணசாலி இவள்.

நொண்டி இவள்.

ஜாமை இவள்.

பாலி இவள்.

ஆண்பாலில் மட்டும் வரும் பெயர்கள்

குரிசில், தோன்றல், விடலை, நண்பன்.

குறிப்பு : நண்பனுக்குப் பெண்பால் நண்பி என்பது தவறு.

புலவனுக்குப் பெண்பால் இல்லை. புலவி என்பது தவறு. புவவன் என்னும் சொல்லுக்குப் பெண்பால் சொல்ல வேண்டுமானால் பெண்பாற் புலவர் என்க.

பெண்பாலில் மட்டும் வரும் பெயர்கள்

செவிவி, தையல், மங்கை, மடந்தை.

குறிப்பு : இல்லாருக்கு ஆண்பால் இவ்வை என்பர். இல்லாளன் என்பது ஆண்பால் ஆகும். விதவைக்கு ஆண்பால் இல்லை.

உயர்திணைப் பலர்பால்

அர், ஆர், இர், ர், மார், கள் ஆகிய விகுதிகள் பெற்றுள்ள பெயர்கள் உயர்திணைப் பலர்பாற் பெயர்களாகும்.

அர் - தோழியர், நங்கையர்.

ஆர் - தேசத்தார், தென்னகத்தார்.

இர் - மகளிர்

ர் - பிறர்

மார் - தாய்மார்

கள் - கோக்கள் (அரசர்கள்)

குறிப்பு : உயர்திணையில் பலர்பாலுக்கு அர், மார் விகுதிகள் வரும்போது அவற்றுடன் கள் விகுதி சேர்த்து எழுதுதல் உண்டு.

அவர்கள், அரசர்கள், தம்பிமார்கள்.

அவர் அரசர் என்று எழுதும்போது இவற்றை மரியாதைப் பள்ளமகளாகக் கருதலாம். ஆதலால், அவற்றுடன் அவர்கள்

அரசர்கள் என்று கள் விகுதி சேர்ந்தால் ஜயமின்றி அவை பனமை என்று உணர்வாம். பெயர்களில் கள் விகுதி சேர்க்கும்போது அப்பெயர்களுக்குரிய விளைமுறைகளிலும் கள் விகுதி சேர்த்தல் வேண்டும்.

அவர்கள் போனார்கள், அரசர்கள் கூறினார்கள், மரியாதைப் பன்மை

நான் என் தாயார் சொற்படி நடக்கிறேன்.

ஒளவையார் நல்வழி இயற்றினார்.

குறிப்பு : ஒளவையார் தன் நூலில் கூறியவாறு நடந்திருக்கிறார் என்று எழுதுவது தவறு. ஒளவையார் தம் நூலில் கூறியவாறு நடந்திருக்கிறார் என்று எழுதுக.

ஒருவர் என்னும் சொல்

ஒருவர் என்னும் சொல் ஆண்பால், பெண்பால், இரண்டிற்கும் பொதுவானது. இஃ-து ஒருமைப் பொருளைக் கொடுத்தாலும் பலர்பால் விளைமுறையே கொள்ளும்.

என் நண்பன் வீட்டுப் பெண்களுள் ஒருவர் வேலை செய்கிறார்.

என் வீட்டு ஆண்களுள் ஒருவர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்.

ஒன்றாண்பால் பெயர்கள்

அஃ-றினை ஒன்றாண்பால் பெயர்கள் 'து' விகுதி பெறும்.

பிறது, அது, எது, சிறியது, நல்லது.

பலவின்பால் பெயர்கள்

அஃ-றினைப் பலவின்பால் பெயர்களுக்கு அ, வை, கள் ஆகியவை விகுதிகளாக வரும்.

அ - நல்லன, பிற.

வை - நல்லவை, அவை.

கள் - குதிரைகள், மரங்கள்.

உயர்தினைக்கும் அஃறினைக்கும் பொதுவான பெயர்கள்

நாய், தந்தை ஆகிய இரு பெயர்களும் உயர்தினை, அஃறினை இரண்டிலும் பயன்படுத்தப்படும். இத்தகைய பெயர்களை விரவுப் பெயர்கள் என்பர்.

உயர்தினை

அஃறினை

தந்தை இவன்

தந்தை இந்த ஏருது

நாய் இவள்

நாய் இந்தப் பக

பால்பகா அஃறினைப் பெயர் (Common Irrational Noun)

ஒன்றங்பால் என்றும், பலவின்பால் என்றும் பகுக்க முடியாதபடி வரும் அஃறினையே பால்பகா அஃறினை எனப்படும்.

ஒரு தேங்காய் வாங்கினேன்.

நூறு தேங்காய் வாங்கினேன்.

'நல்லான் மலர்ப்பாதம் என் சிந்தையுள்
நின்றனவே' - தேவாரம்.

ஒரு தேங்காய் - இதில் ஒரு என்பதைக் கொண்டு தேங்காய் ஒன்றங்பால் என்போம். நூறு தேங்காய் - இதில் நூறு என்பதைக் கொண்டு தேங்காய் பலவின்பால் என்போம். மலர்ப்பாதம்... நின்றனவே — இங்கு நின்றனவே என்னும் பன்மை விளையைக் கொண்டு மலர்ப்பாதம் என்னும் தொடருக்கு மலர்ப்பாதங்கள் என்று பொருள் கொள்வோம்.

இவ்வாறு ஒன்றங்பால் என்றும், பலவின்பால் என்றும் பகுக்க முடியாதவாறு அஃறினையில் வரும் மரபு தமிழில் உண்டு. ஆதலால், உரைநடையில் நூறு தேங்காய் வாங்கினேன் என்றும், ஆயிரம் ரூபாய் பரிசு பெற்றார் என்றும், பத்து டன் விறகு விற்றேன் என்றும் எழுதுவதே முறை என்பதற்கு. இப்படி எழுதுவதே தமிழ் வழக்கு.

அஃறினையில் ஆண்பால் பெண்பால்

அஃறினையில் ஆண்பாலைக் காட்டுவதற்கும் இடம் பாலைக் குறிப்பதற்கும் தனிப்பட்ட சொற்கள் மிகுதியாக இருப்பது. ஆன் குயில் என்றும் பெண் குயில் என்றும் ஒரு சிலவே உண்டு. ஆன் குயில் என்றும் பெண் குயில் என்றும் ஆன் பெண் சொற்களைச் சேர்த்துக் கூறுவதே வழக்கம்.

பெண்பால்

ஆண்பால்

பிடி

களிறு

பிளை

கலை

மந்தி

கடுவன்

பேடை

சேவல்

இப்படி வருபவை ஒரு சிலவே.

எண் (Number)

எண், ஒருமை பன்மை என் இருவகைப்படும். ஒன்றும் குறிப்பது ஒருமை. ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவற்றைக் குறிப்பு பன்மை. உயர்தினையில் ஆண்பாலைக் குறிக்குஞ் சொல்லும் பெண்பாலைக் குறிக்குஞ் சொல்லும். அஃறினையில் ஒன்றங்பாலைக் குறிக்குஞ் சொல்லும் ஒருமைச் சொற்களாகும். உயர்தினையில் பலவரைக் குறிக்குஞ் சொல்லும். அஃறினையில் பலவற்றைக் குறிக்குஞ் சொல்லும் பன்மைச் சொற்களாகும்.

தம்பி

- உயர்தினை ஆண்பால் ஒருமை

தங்கை

- உயர்தினைப் பெண்பால் ஒருமை

அது, நாய்.

- அஃறினை ஒருமை

அவர், அவர்கள்.

- உயர்தினைப் பன்மை

அவை, நாய்கள்.

- அஃறினைப் பன்மை

இடம் (Person)

பேசுவோர் இடத்தைக் குறிப்பது இடம்.

தன்னைக் குறிப்பது தன்மை இடம்.

76

தல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா?

முன்னிருப்பவரைக் குறிப்பது முன்னிலை இடம்.

படர்ந்து சென்றுள்ளவரைக் குறிப்பது படர்க்கை இடம்.

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கையில் வரும் பெயர்களை மூலிடப் பெயர்கள் என்பர்.

தன்மைப் பெயர் (First Person)

ஒருமை	பண்மை
-------	-------

நான், யான்.	நாம், நாங்கள், யாம், யாங்கள்.
-------------	-------------------------------

முன்னிலைப் பெயர் (Second Person)

ஒருமை	பண்மை
-------	-------

நீ	நீர், நீங்கள்.
----	----------------

படர்க்கைப் பெயர் (Third Person)

ஒருமை	பண்மை
-------	-------

அவன்	அவர்கள்
------	---------

அவள்	அவர்கள்
------	---------

தங்கை	தங்கைமார்
-------	-----------

நாய்	நாய்கள்
------	---------

மரம்	மரங்கள்
------	---------

அது	அவை
-----	-----

உயர்தினை

அஃறினை

மூலிடங்களுக்கும் வரும் பொதுப் பெயர்கள்

(Common Reflexive Pronouns)

தான், தாம், எல்லாம் என்பன முன்று இடங்களுக்கும் வரும் பொதுப் பெயர்கள்.

தான் - நான் தான், நீ தான், அவன் தான்.

தாம் - நாம் தாம், நீர் தாம், அவர்கள் தாம்.

எல்லாம் - நாம் எல்லாம், நீர் எல்லாம், அவர் எல்லாம், நாங்கள் எல்லாம், நீங்கள் எல்லாம், அவர்கள் எல்லாம்.

சில வேளைகளில் எல்லாம் என்பது முழுமை என்னும் பொருளிலும் வருவதுண்டு.

நான் எல்லாம் வேலை செய்தேன்.

உடம்பு எல்லாம் வலி.

யேணி எல்லாம், பச்சையாவிற்று. (சொல், நூற்பா 180) (பச்சை - தலைவள் பிரிவால் தலைவிக்கு ஏற்படும் தேவல் போன்ற நிறமாற்றம்)

குறிப்பு : நீர் தான், அவர் தான், அதுவெல்லாம் என்று எழுதுவது தவறு. நீர் தாம், அவர் தாம், அவையெல்லாம் என்று எழுதுக.

தன்மை முன்னிலை படர்க்கைச் சொற்களைச் சேர்த் தெழுதும் போது முடிக்கும் முறை.

1. நானும் நீயும் செய்வோம்.
2. யானும் அவனும் செய்தோம்.
3. நானும் நீயும் அவனும் செய்தோம்.
4. நாங்களும் நீங்களும் அவர்களும் செய்தோம்.
5. நீயும் நானும் செய்தோம்.
6. நீங்களும் நாங்களும் செய்தோம்.
7. நீங்களும் நாங்களும் அவர்களும் செய்தோம்.

முன்னிலை படர்க்கை இடத்துச் சொற்கள் தன்மைச் சொல்லோடு இயைந்த வழித் தன்மைப் பள்ளம் வினைமுற்றால் முடிதல் வேண்டும்.

1. அவனும் நீயும் செய்கிறீர்கள்.
2. நீங்களும் அவர்களும் செய்தீர்கள்.

படர்க்கலைக் கோல் (முன்னிலைக் கொல்லோடு) இனையந்த வழி முன்னிலைப் பள்ளை வினைனாழுற்றால் முடிகல் வேண்டும். இவ்வாறு கேள்வுகளையால் சொல்லத்திகாரத்தின் 463-வது நூற்பா உரையில் புறங்களைப் பள்ளைப்படிவளைவாகக் குறிப்பிடுகிறோம். தன்னமையிடத்தவர் ஏனை இடத்தவரை இனைத்துக் கூறும்போது தன்னமைப் பள்ளை வினைனாழுற்றும், முன்னிலையார் படர்க்கலையாகச் சேர்த்துக் கூறும் போது முன்னிலைப் பள்ளை வினைனாழுற்றும் பெற்ற வாக்கியங்களைக் காட்டியிருக்கிறார். நங்ஸினார்க்கிளியிரும் வினை இயல் 204-ஆம் நூற்பா உச்சாயில், மேற்கண்டவாறு வரும் உதாரணங்களைக் காட்டியிருப்பதையும் காணலாம்:

வேற்றுக்கை (Case)

இரு பொருளை ஒருகால் வினை முதலாகக்கியும், ஒருகால் செய்யப்படு பொருளாகக்கியும், ஒருகால் கருகியாகக்கியும், ஒருகால் ஏற்பக்கக்கியும், ஒருகால் நீங்க நிற்பதாகக்கியும், ஒருகால் உடைய தாக்ககியும், ஒருகால் இடமாகக்கியும் வேற்றுக்கை வேற்றுக்கை எனப் பெயர் பெற்றாலும் தெய்வச்சிலையார் விளக்கியுள்ளார். பெயர்ச்சிகளின் பொருளை வேறுபடுத்துவதே வேற்றுக்கை (Case) எனலாம். இயல்பாய் நிற்கும் பெயர்கள் வாக்கியங்களில் வரும்போது அவற்றின் பொருள் திரிந்துவரும். இதுதான் வேற்றுக்கை, இப்படித் திரிவதற்கு அறிகுறியாகப் பெயர்களின் இறுதியில் சில எழுத்துக்களோ சொற்களோ சேர்க்கவேண்டும். இவ்வாறு சேர்க்கப்படும் எழுத்துக்களையும் சொற்களையும் உருபுகள் (Casal-endings or casal signat) என்பர். வேற்றுக்கையைக் காட்டும் உருவங்களே உருடுகள் என்பதற்கிட். பெயர்க் கொற்களே வேற்றுக்கை உருபு ஏற்குமேயன்றி, வினைச் சொற்கள் வேற்றுக்கை உருபை ஏற்கமாட்டா என்றும் அறிக.

கீழ்வரும் எடுத்துக் காட்டுக்களைக் காண்க.

1. சீவகன், சிந்தாமணைக் காப்பியத் தனைவன்.
2. சீவகனைக் கந்துக்கட்டி வளர்க்குன.

3. சீவகனால் நாடு மீட்கப்பட்டுள் வேண்டும்.

4. சீவகதுக்கு ஆசிரியர் கல்லி கற்பித்ததார்.
5. சீவகனில் இனைப்பலைக் கந்துக்கட்டன் மகள்.
6. சீவகனது வரம் அருட்ப்பண்பு மிக்கது.
7. சீவகனிடம் விடாமுயற்சி இருந்தது.

8. சீவகனே வாழ்க!

இவ்வாக்கியங்களில் சீவகன் என்னும் பெயராகும். பொருளில் வேற்றுக்கையைடைந்திருத்தலைக் காணலாம். இவ்வேற்றுக்கை எட்டு வகைப்படும். என்னாலோடு, வேற்றுக்கையின் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. வட்மொழியில்; வேற்றுக்கைள் உளவாம்; இவத்தின் மொழியில் 6 வேற்றுக்களும், கிரேக் க மொழியில் 5 வேற்றுக்கைகளும், ஆங்கிலத்தில் வேற்றுக்கைகளும் இருக்கின்றனவாம்.

வேற்றுக்கை (Case)

1. மூதல் வேற்றுக்கை (Nominative Case)

2. இரண்டாம் வேற்றுக்கை (Objective Case)

3. மூன்றாம் வேற்றுக்கை (Instrumental Case)

4. நான்காம் வேற்றுக்கை (Dative Case)

5. ஐந்தாம் வேற்றுக்கை (Ablative of motion)

6. ஆறாம் வேற்றுக்கை (Possessive case)

அது, ஆது, அ, உண்டா

7. ஏழாம் வேற்றுமை
(Locative case)

8. எட்டாம் வேற்றுமை
அல்லது விளி
வேற்றுமை
(Vocative case or
Nominative case of
address)

இல், உள், இடம், முன், பின்,
கண், பால், கீழ், மேல் முதலியன.

தவியாக உருபு இல்லை.
முதல் வேற்றுமையின்
மாறுதலே எட்டாம் வேற்றுமை
யாகிறது. சறு குன்றல், சறு மிகுந்தல்,
சறு திரிதல், அற்றயல் திரிதல்
இவையே. அம்மாறுதல்கள்
இயல்பாகவும் இருப்பதுண்டு.

முதல் வேற்றுமை

முதல் வேற்றுமையை எழுவாய் வேற்றுமை என்றும் கூறுவர். இது திரிபில்லாத பெயர்க் கொல்லேயாகும். இதற்கு உருபுகள் இல்லை. ஆனால், இதற்கு ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆனவள், ஆகின்றவள், ஆனவர், ஆகின்றவர், ஆனது, ஆவது, ஆனவை, ஆகின்றவை, என்பவன், என்பவள், என்பவர், என்பது, என்பவை ஆகிய ஐம்பாற் கொல்லுருபுகளும் உண்டு என்று கூறுவர்.

இரண்டாம் வேற்றுமை

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு ஜ் ஆகும். இவ்விரண்டாம் வேற்றுமையானது ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை முதலிய பொருள்களில் வரும். இன்ன கருத்தில் வருவது என்பதைத்தான் இன்ன பொருளில் வருவது என்கிறோம். இப்பொருள்களைப் பொதுவாகக் கூறினால் செய்ப்படுபொருள் எனலாம்.

குட்டை வளைந்தான்
கோட்டையை இடித்தான்
வீட்டை அடைந்தான்
ஐரை விட்டகள்றான்
புலியை ஒத்திருக்கிறான்
செல்வத்தையடையான்

- ஆக்கப்படுபொருள்
- அழிக்கப்படுபொருள்
- அடையப்படுபொருள்
- நீங்கப்படுபொருள்
- ஒப்புப்பொருள்
- உடைமைப்பொருள்

இரண்டாம் வேற்றுமைக்கு இரண்டு செய்ப்படுபொருள்கள் அருகி வருவதுண்டு.

அவள் பகலைப் பாலைக் கறந்தான். இவ்வாக்கியம் நன்றாக இருக்கிறதா? இல்லையான்றோ? ஆதலால்,

அவள் பகலினால் பாலைக் கறந்தாள் என மாற்றி அமைப்பது சிறப்பு.

மூன்றாம் வேற்றுமை

மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகள் ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு. உடன் என்பவை. கொண்டு என்பது கொல்லுருபு. இவ்வேற்றுமைக்குரிய பொருள்கள் கருவி, கருத்தா, உடனிகழ்ச்சியாகும்.

ஆல், ஆன், கொண்டு என்னும் உருபுகள் கருவிப் பொருளிலும் கருத்தாப் பொருளிலும், ஓடு, ஓடு என்னும் உருபுகள் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளிலும் வரும்.

1. வாளால் வெட்டினான்,
வாளான் வெட்டினான்,
வாள் கொண்டு வெட்டினான்.)

2. அரசனால் ஆகிய கோயில்
) கருத்தாப் பொருள் (உயர்
திணையால் அமைவது
கருத்தாப் பொருள்.)

3. ஆசிரியரோடு மாணாக்கன்
வந்தான்.
தந்தையோடு மகன் வந்தாள்.
) உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்
(உடன் நிகழ்வது) ஓடு,
ஓடு, உடன் ஆகியவை
ஒரு பொருளானாலே.

குறிப்பு : தொல்காப்பியர் ஓடு உருபை மட்டும் கூறி யுள்ளார். பிற்காலத்தார் ஓடு என்னும் உருபையும் சேர்த்துள்ளார். தொல்காப்பியர் இவ்வருபுகளை உயர் பொருளின் இறுதியில் சேர்த்து அரசனைாடு வீரா வந்தார் என்றாவது ஆசிரியரோடு மாணாக்கர் வந்தார் என்றாவது எழுதவேண்டுமேயன்றி.
ந?

நாயோடு நம்பி வந்தான் என்றோ, தம்பியோடு அண்ணன் வந்தான் என்றோ எழுதுதல் கூடாது என்று கூறியுள்ளார். அதனால் அவர் 'ஒருவினை ஒடுக்கொல் உயர்பின் வழித்தே' (தொல். சொல். நூற்பா 91) என்றார். இவ்வழக்கு இக்காலத்தில் இல்லை.

குறிப்பு : கருத்தா, முதல் வேற்றுமையாய் இருக்கும்போது செய்ப்படு பொருள் இரண்டாம் வேற்றுமையாய் வரும்.

தச்சன் கோயிலைக் கட்டினான்.

கருத்தா மூன்றாம் வேற்றுமையாய் இருக்கும் போது செய்ப்படு பொருள் முதல் வேற்றுமையாய் வரும்.

தச்சனால் கோயில் கட்டப்பட்டது.

நான்காம் வேற்றுமை

நான்காம் வேற்றுமை உருபு கு ஆகும். ஆக, பொருட்டு, நிமித்தம் ஆகியவை நான்காம் வேற்றுமைக்குரிய சொல்லுருபுகள். இந்நான்காம் வேற்றுமையானது கொட்ட, பகை, நட்பு, தகுதி, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை முதலிய பொருள்களில் வரும்.

யாச்சர்க்குக் காசு கொடுத்தான் - கொட்ட (கொடுத்தல்)

செவகனுக்குப் பகைவன்

கட்டியங்காரன்

கபிலருக்கு நண்பர் பரணர்

அரசர்க்கு உரியது முடி (கிர்ட்டம்)

மோதிரத்திற்குப் பொன்

கூவிக்கு வேலை செய்தான்

மாதவிக்கு மகள் மணிமேகலை

கூவிக்காக வேலை செய்தான்

கூவியின் பொருட்டு

வேலை செய்தான்

கூவியின் நிமித்தம்

வேலை செய்தான்

- பகை

- நட்பு

- தகுதி (Fitness)

- அதுவாதல் (For)

- பொருட்டு (Purpose)

- முறை (Relationship)

- ஆக (Purpose)

- பொருட்டு (Purpose)

- பொருட்டு (Purpose)

- நிமித்தம் (Purpose)

குறிப்பு : கூவிக்காக என்பதில் 'கு' என்பது சாரியை என்பது சொல்லுருபு.

ஐந்தாம் வேற்றுமை

இதன் உருபுகள் இன், இல், இருந்து, நிற்று, காட்டு பார்க்கிலும் என்பவை. இவ்வைந்தாம் வேற்றுமைக்கு பொருள்கள் எல்லை, ஏது, ஒப்பு, நீங்கல் ஆகியவை.

தமிழ் நாட்டின் வடக்கு,

திருத்தணிகை மலை

- எல்லை (Boundary)

செல்வத்தில் சிறந்தது

அமெரிக்க நாடு

- ஏது (காரணம்) (Cause)

இராமனில் பரதன் நல்லன்

- ஒப்பு

இராமனைக் காட்டிலும்

பரதன் நல்லன்

- உறழ்ச்சி

மலையினின்று விழ் அருவி

- நீங்கல்

வீட்டிலிருந்து போனான்

- நீங்கல்

எல்லைப் பொருளாவது அறியப்படாத பொருளினது தீவிரமான வெளியெலும், வழியெலும், கால அளவு, பண்பு அளவு முதலியவற்றைக் குறிப்பிடுதற்கு எல்லையாக நிற்கும் பொருளாகும்.

எல்லைப் பொருள் 'மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்' எனக் கீழையெலும், 'கச்சியில் திருத்தணிகை முக்காவதம்' என வழியெலும், 'சம்பந்தரில் பல ஆண்டு மூத்தவர் நாவுக்கரசர்' எனக் கால அளவும், 'அரசரிற் பெரியவர் முனிவர்' எனப் பண்பளத்தும் முதலியன பற்றி வரும்.

இராமனில் பரதன் நல்லன் என்னும் வாக்கியத்தை இராமனைப் போலப் பரதன் நல்லன் என்று பொருள் கொண்டால் ஒப்புப் பொருள் (Positive Degree) ஆகும். இா-- -- எ--

பரதன் நல்லன் என்று பொருள் கொண்டால் உறுத் பொருவு (Comparative Degree) ஆகும்.

விட்டினின்று போனான் - நின்று	- நீங்கல் பொருள்
விட்டிலிருந்து போனான் - இருந்து	- நீங்கல் பொருள்

ஆறாம் வேற்றுமை

ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகள் அது, ஆது, அ, உடைய என்பவை, இவற்றுள் அது, ஆது என்னும் இரண்டு உருபுகளும், அஃறினை ஒருமைப் பெயரையும், அ என்பது அஃறினைப் பன்மைப் பெயரையும், உடைய என்னும் சொல்லுருபு அஃறினை ஒருமை பன்மை ஆசிய இருபெயர்களையும் கொண்டு முடியும்; உயர்தினை ஒருமை பன்மைப் பெயர்களைக் கொண்டு முடியா. இவ்வேற்றுமைக்குரிய பொருள் உடைமை ஒன்றேயாகும்.

எனது கை
எனது கை

அது, ஆது என்னும் உருபுகள்
ஒருமைப் பெயரைக் கொண்டு
முடிந்தன. ஆது என்னும் உருபு
செய்யுளில் வரும்.

என கைகள்
என பொருள்கள்

அ உருபு
பன்மைப் பெயர் கொண்டு முடிந்தது.

என்னுடைய கை
என்னுடைய கைகள்

உடைய என்னும் உருபு ஒருமைக்கும்
பன்மைக்கும் பொதுவாக வரும்.

குறிப்பு : 'பாம்பறியும் பாம்பின கால்' என்பது பழுமொழி. பாம்பறியும் பாம்பினுடைய கால்களை என்பது இப்பழுமொழி யினது பொருள். அ என்பது ஆறாம் வேற்றுமை உருபு. கால் என்பதற்குக் கால்கள் என்று பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எனது உயிர் என்னும்போது உயிர் அஃறினையாய்க் கருதப்படுகிறது எனக் கூனித உடலும் உயிரும் ஒன்றுபட்டிருப்பது உயர் தினையாகும். உயிரைத் தனியாகவும் உடலைத் தனியாகவும் கூறும்போது அவை அஃறினையாகவே கருதப்படும்.

அஃறினை ஒருமை பன்மைகளுக்கு இப்பந்த அது, உடைய என்னும் ஆறன் உருபுகள் உயர்தினைக்குப் பொருந்தா என்று இலக்கணம் கூறுகிறது. உயர்தினைப் பெயர் வரும்போது கண்ணலுடைய மகன் கந்தன் என்று நாள்கள் உருபே வருதல் வேண்டும். கண்ணலுடைய மகன் கந்தன் என்று எழுதுதல் கூடாது என்று இலக்கண அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். திருமண அழைப்புகளில் 'என்னுடைய முத்த மகன்' என்று பெருவாரியாக எழுதப்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். 'என் முத்த மகன்' என்றால் பிழையாகாது. இப்பாதி சொன்னதற்குக் காரணம் உயர்தினையை அஃறினையான உடைமைப் பொருளாக்குதல் கூடாது என்பதாகும். 'என்னுடைய மகன்', 'என்னுடைய மகனவி' என்று எழுதும்போது மகனையும் மகனவியையும் அஃறினை உடைமைப் பொருளாகச் செய்வதாகவும் இலக்கண அறிஞர்கள் கருதினார்கள். வரலாறு எழுதும்போது அவன் சிற்றப்பன் மகன் முத்தப்பன் என்று குறிப்பிட்டால் விளக்கம் ஏற்படுவதில்லை. ஆதலால், இக்காலத்தில் முறைமைப் பொருளுக்கும் ஆறாம் வேற்றுமை உருபு பயன்படுத்தப்படுகிறது. நம் முன்னோர்களுள் சிலர் ஆறாம் வேற்றுமை உருபை முறைப் பொருளில் பயன் படுத்தியிருப்பதைக் கீழே காணக்.

'அனது தோழன்'

'குன்றவர் தமது செம்மல்'

'நினது அடியாரோட்டல்லால்'

புகழ் பெற்ற ஆறுமுக நாவலர் இச்சான்றுகளைத் தமது நன்னூற் காண்டிகையில் எடுத்துக்காட்டி. 'அது' என்னும் உருபு உயர்தினை ஒருமைப் பொருள்மைக்கும் உயர்தினைப் பன்மைப் பொருள்மைக்கும், எனது கைகள் என அஃறினைப் பன்மைப் பொருள்மைக்கும் சிறுபான்மை வரும் என்று கூறியுள்ளார். மேலும் அவரை,

"இவ்வாறன் உருபுகளுள் ஒன்று நிற்றற்குரிய இடத்தே 'உடைய' என்பது சொல்லுருபாக வரும்.

சாத்தனுடைய புதல்வர்.

சாத்தனுடைய வீடு.

சாத்தனுடைய புதல்வர்.

சாத்தனுடைய வீடுகள்

என வரும்" என்று சான்றுகள் கொடுத்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார் நன்னால் உரையாசிரியர்களான வெ.மு. சட்கோபராமானுஜாச் சாரியாரும், வெ.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியாரும் இக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, தமது நன்னால் காண்டிகை உரையில் அவ்வாறே குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். 'பழைய கழிதலும் புதியன் புகுதலும் வழுவல் காலவகையினானே' என்னும் பவணந்தி முனிவர் கொள்கைப்படி நாமும் காலத்துக்கு ஏற்ற மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்வது பொருத்தமாகும். இலக்கணமும் காலத்துக்குக் காலம் மாறி வருவது கண்கூடு. மாறி வருவதுதான் வளரும் இலக்கணத்திற்கு அறிஞரி; வாழும் இலக்கணத்திற்கும் அடையாளம்.

மேலும் தசரதரின் மகன் இராமன் என்று எழுதுவதைக் காண்கிறோம். இலக்கண அறிஞர்கள் 'இன்' என்பதைச் சாரியை என்பர். அப்படிச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. இக்காலத்தில் இந்த 'இன்' உருபை ஆறாம் வேற்றுமை உருபாகவே கொள்ளலாம்.

ஏழாம் வேற்றுமை

ஏழாம் வேற்றுமை உருபுகள், கண், கால், கடை, இடை, முன், பின், மேல், கீழ், புறம், உள், இல், அகம், தலை, வாய், திணங், உழி, வழி, பால் முதலியனவாகும். இவ்வேற்றுமைக்குரிய ஒரே பொருள் இடப்பொருளாகும்.

பெட்டியில் அணிகலம் - இல் - இடப்பொருளில் வந்தது. இருக்கிறது.

என்பால் வந்தான் - பால் - இடப்பொருளில் வந்தது.

சிறுபான்மை ஏழானுருபுகள் கூட்டிப் பிரித்தற்கு எல்லை ஏருகும் பொருளிலும், பிரித்துக் கூட்டிலிருக்கும் குழுவாகும் பொருளி

பெயர் வகைகள்

லும், ஒரு தொழிற்காலத்தைக் குறிக்கும் பிரிது தொழிலிலும் பொருளிலும் வரும்.

குறில் ஜந்தனுள் அ, இ, உ^க
இம்முன்றும் கட்டு.
பஞ்சபாண்டவருள்
தருமனே சிறந்தவன்.

கூட்டிப் பிரிக்கும்
எல்லைப் பொருள்.

வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
தேவருள் வைக்கப்படுவான்.
கல்வியறிவில்லாதவன்
விலங்கிலுள் வைத்
தெண்ணப்படுவான்.

பிரித்துக் கூட்டும்
குழுப் பொருள்.

பால் கறக்கையில் வந்தான்.
போர் செய்கையில் மழை வந்தது.

ஒரு தொழிற் காலத்தைக்
குறிக்கும் பிரிது தொழி.

குறிப்பு : கூட்டிப் பிரிக்கும் எல்லைப் பொருளிலும் பிரித்துக் கூட்டும் குழுப் பொருளிலும் 'இள்' உருபு வரும் வேண்டும்.

ஐந்தாம் வேற்றுமை இல் உருபு ஒப்புப் பொருளிலாகும் எதுப் பொருளிலாவது வரும். ஏழாம் வேற்றுமை இல் உருபு இடப்பொருளில் மட்டுமே வரும். இந்த வேறுபாட்டை நன்கரிக்க எட்டாம் வேற்றுமை

எட்டாம் வேற்றுமையை விளி வேற்றுமை என்பர். இன் பொருள் விளிப்பதுதான்; படர்க்கையோடுத் தன் முகமாகத் தான் அழைப்பதுவேயாகும். இவ்வேற்றுமைக்கு உருபுகள் இவ்வை சொல்லில் மாற்றங்கள் ஏற்படும். இவ்விளியானது அண்ணம் விளி என்றும், சேய்மை விளி என்றும் இருவகைப்படிம் அண்ணம் விளி அருகில் இருப்போரை அழைப்பது. சேய்மை விளி எட்டா தொலைவில் உள்ளவரை அழைப்பது.

முதல் வேற்றுமை

தம்பி	தம்பி	விளிலி வேற்றுமை
அரசன்	அரசு	- இயல்பாதல்
மகள்	மகளே	- ஈரு கெடுதல்
அங்களை	அங்களாய்	- ஈரு திரிதல்
மக்கள்	மக்காள்	- ஈற்றயல் திரிதல்.

அண்மை விளியில் இயல்பும் ஈரு கெடுதலும், சேய்மை விளியில் ஈரு திரிதல், ஈருகெட்டு அயல் நீர்தல் முதலியவையும் வருவதைக் காணலாம்.

தம்பி, அப்ப, ஜூ.

தம்பி, அப்பா, ஜூயாவே.

- அண்மை விளி.

- சேய்மை விளி.

விளிக்கப்படாத பெயர்கள்

சில பெயர்கள் விளிக்கப்படுவதில்லை.

எவன், எவள், எவர், யாவன், யாவர் என்னும் உயர்தினை வினாப்பெயர்களும்;
எது, எவை, யாது, யாவை என்னும் அஃறினை வினாப்பெயர்களும்;
அவன், அவள், அவர், இவன், இவள், இவர் என்னும் உயர்தினைச் சுட்டுப் பெயர்களும்;
அது, இது, அவை, இவை என்னும் அஃறினைச் சுட்டுப் பெயர்களும்;

தான், தாம் என்னும் பொதுப் பெயர்களும்;
மற்றையார், பிறன், பிறன், பிறர் முதலிய பெயர்களும் விளி ஏற்கமாட்டா.
அவனே, இவனே, எவனே, அதுவே, இதுவே, பிறனே, பிறனே என்று இவை விளிக்கப்படா என்றறிக.
அவனே இங்கே வா என்று சொல்வோமா? சொல்ல மாட்டோம்.

வேற்றுமை ஏற்கும்போது மாறுபடும் பெயர்கள்

நான், யான். - என்னை, என்னால், என்னோடு, எனக்கு, எனக்காக, என்னில், எனது, என்னுடைய, என்னிடத்தில்.

நாம், யாம். - நம்மை, எம்மை, நம்மால், எம்மால், நமக்கு, எமக்கு, நமக்காக, எமக்காக, நமது, எமது, நமமுடைய, எம்முடைய, நமமிடத்தில் எம்மிடத்தில்.

ந் - உன்னை, நின்னை, உன்னால், நின்னால், உனக்கு, நினக்கு, உனக்காக, நினக்காக, உனது, நினது, உன்னிடம், நின்னிடம்.

நீர், நீங்கள். - உம்மை, உங்களை, உமக்கு, உங்களுக்கு.

நீயிர், நீயிர். - உமக்காக, உங்களுக்காக, உம்மிலிருந்து, உங்களிலிருந்து, உமது, உங்களுடைய, உம்மிடத்தில், உங்களிடத்தில்.

நான் - தன்னை, தன்னால், தன்னோடு, தனக்கு, தனக்காக, தன்னிலிருந்து, தனது, தன்னுடைய, தன்னிடத்தில்.

தாம், தாங்கள். - தம்மை, தங்களை, தம்மால், தங்களால், தமக்கு, தமக்காக, தங்களுக்கு, தங்களுக்காக, தம்மில், தங்களில், தமது, தம்முடைய, தங்களுடைய, தம்மிடத்தில், தங்களிடத்தில்.

குறிப்பு : நீ என்பதற்கு இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் நீன் என்றும், நீர் என்பதற்கு நீம் என்றும் இன்றும் மக்களிடம் சொற்கள் வழங்கக் காண்கிறோம். நீன் என்பதே நீன், நின்னை, நின்னுடைய நினது, நின்னிடம் என்றும், நீம் என்பதே நூம், நூமது, நூம்மிடம் என்றும் வேற்றுமை ஏற்றுத் திரிந்திருத்தல் வேண்டும்.

நீம் + கள் = நீங்கள் என்றாவதும் காணக். 'நன்றாப் பொருளே' என்று தொடங்கும் சிந்தாமணி விமலையார் இலம்பகச்

செய்யவில், "அன்னைப் பகவில் அடிமேன் வந்ததைவன் நீமே வேண்டிக் காரிற்றா ஆனால் செல்வது வேண்டும் என்றான்" என்று அடிமேன் நீம் என்றும் சொல் வந்திருக்கல் அறிக்.

- அது. இது. எது. அவை. இவை. எவை. பிற. மற்றவை. எவ்வளம் என்பவை வேற்றுவம் உருடுச்சனை ஏற்கும்போது கீழ்க்காணும் புனரூபில் வரும்.
- அதனை. அதனால். அதற்கு. அதனின்று.
- அதனுடைய. அதனிடம்.
- இதனை. இதனால். இதற்கு. இதனின்று.
- எதனை. எதனால். எதற்கு. எதனின்று.
- அவற்றை. அவற்றால். அவற்றிற்கு. அவற்றினின்று. அவற்றிலை. அவற்றிடம்.
- விவரங்கள். விவரங்கள். விவரங்களின்று. விவரங்களைடம். விவரங்களை. விவரங்களை.
- எவ்வற்றை. எவ்வற்றால். எவ்வற்றிற்கு. எவ்வற்றினின்று. எவ்வற்றிலை. எவ்வற்றிடம்.
- பிறவற்றை. பிறவற்றால். பிறவற்றிற்கு. பிறவற்றினின்று. பிறவற்றிலை. பிறவற்றிடம்.
- மற்றவை. மற்றவற்றை. மற்றவற்றிற்கு. மற்றவற்றினின்று. மற்றவற்றிலை. மற்றவற்றிடம்.
- எவ்வளம். எவ்வளவற்றையும். எவ்வளவற்றிற்கும். எவ்வளவற்றினின்றும். எவ்வளவற்றிலையும். எவ்வளவற்றிடமும்.

5.4

வியையியல் (ON VERB)

வினைச் சொல் : (Verb)

மொழிக்கு இன்றியமையாத உறுப்பு வினைச்சொல்லாகும் வினைச் சொல்லாது ஒரு பொருளின் புடை பெயர்க்கிடம் (Movement) காட்டும். இப்புடை பெயர்க்கி நடைபெற்றதுக்கும் இருக்கலாம்; கற்பனையாகவும் இருக்கலாம். வினைச் சொல் தெரியும்படியாகவது குறிப்பாகவாவது காலத்தைக் காட்டும் இதனால். வினைச் சொல்லைப் பொதுவாகக் காலக்கிளி எஃகு வினைச் சொல்லைப் பொதுவாகவது குறிப்பாகவாவது காலம் பேர்ப்பினால் (குறிப்பினால்) என்றும் பெயர் வழங்குகிறதாம். வினைச் சொல் பேர்ப்பினால்) என்றும் விவரங்களின் தன்மைக்காக மையை ஏற்காது. தமிழில் வினைச் சொற்களின் நன்கு அறிந்தாலும்தான் மொழியில் வல்லவராகு கீழ்க்கும்

வினைச்சொல் தெரிநினைவினை (Verb indicating time) என்றும் குறிப்புவினை (Symbolic verb) என்றும் இருவகை படும். பகுதி வினைச் சொல்லாக இருந்தால் தெரிநினை என்கண்டு பிழக்கலாம்.

இடுஙான் - இதில் குடு என்பது பகுதி. இது வினைச் சொல் குதலால், இது தெரிநினை வினைமுற்று.

பகுதி பெயர்க் கொல்லாயிருந்தால் குறிப்பு வினையியறி கண்டு பிழக்கலாம். பெயர்க்கொல் என்பது பண்டுப் பெயர். இப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், பொருட்பெயர் முதலிட வற்றைக் குறிக்கும்.

அவன் நல்வன் - நல்வன் என்பது நன்கை என்றும் பண்டு சொல்லும்பாகப் பிறந்ததால் குறிப்பு வினைமுற்று

முத்தம்மாளோ மதுரையாள் - மதுரையாள் என்பது குறிப்பு வினைமுற்று. இவன் இரட்டை மண்ணடையன் - மண்ணடையன் என்பது குறிப்பு வினைமுற்று.

'நீ சொன்னது உண்டு; செய்தது வேறு; முடிவில் நடந்து ஒன்றும் இல்லை'. இங்கு வந்துள்ள உண்டு, வேறு, இல்லை ஆகிய மூன்றும் குறிப்பு வினை முற்றுகள்.

இன்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினை முற்று இல்லை என்பது.

வெற்றுமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்தது வேறு என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று.

உண்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்தது உண்டு என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று.

இந்த வேறு, இல்லை, உண்டு என்னும் மூன்று குறிப்பு வினைமுற்றுகளும், ஜம்பால்களுக்கும் மூன்று இடங்களுக்கும் பொதுவாக வரும்.

ஜம்பால் : அவன் வேறு; அவள் வேறு;
அவர் வேறு; அது வேறு;
அவை வேறு.

ஸுவிடங்கள் : நீ வேறு; நீங்கள் வேறு;
நான் வேறு; நாங்கள் வேறு;
நம்பி வேறு; நங்கை வேறு.

இப்படியே இல்லை, உண்டு என்பவற்றிற்கும் கொள்க.

கருங்கச் சொன்னால் வெளிப்படையாகக் காலம் காட்டும் வினையைத் தெரிந்தெல் என்றும், குறிப்பாகக் காலம் காட்டுவதைக் குறிப்பு என்றும் கூறலாம்.

வினையின் வகை - வினைமுற்று (Finite verb)

இவ்வினையானது முற்று என்றும், எச்சம் என்றும் இரு வகைப்படும். கருத்து முற்றுப் பெற்றிருப்பது முற்றுவினை, இதனை வினைமுற்று என்கிறோம். 'பிறிதோர் சொல்லோடு இயையாது தானே தொடராதற்கு (வாக்கியமாதற்கு) ஏற்கும் வினைச் சொல் முற்று' என்பர் சேனாவரையர். இவ்வினைமுற்று முன்னே கண்டவாறு தெரிந்தெல் வினைமுற்று எனவும் குறிப்பு வினைமுற்று எனவும் இருவகைப்படும்.

காக்கை பறந்தது - பறந்தது என்பது தெரிந்தெல் வினைமுற்று. எப்படி? பகுதி வினைச்சொல். இது காலம் காட்டுகிறது. இதில் கருத்து முற்றுப் பெற்றிருக்கிறது. ஆதலால், பறந்தது என்பது தெரிந்தெல் வினைமுற்று.

காக்கை கரியது - கரியது என்பது குறிப்பு வினைமுற்று என? கருமை என்னும் பண்புச் சொல்லடியாய்ப் பிறந்தது கரியது என்பது. இதில் கருத்து முடிந்திருக்கிறது. அது கரியதாயிருக்கிறது என்று குறிப்பாய்க் காலம் காட்டுகிறது. எனவே, கரியது என்பது குறிப்பு வினைமுற்று.

பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும்

எச்சம் என்னும் சொல்லுக்கு இங்குக் கருத்து முற்றுப் பெறாது எஞ்சியிருப்பது, அஃதாவது குறைவுபட்டிருப்பது என்பது பொருள். 'பிறிதோர் சொல் பற்றியல்லது நிற்றல் ஆற்றா வினைச் சொல் எச்சமாம்' என்பர் சேனாவரையர். வேறொரு சொல் ஸலத் தழுவாமல் நிற்க இயலாத குறைவுபட்ட வினைச்சொல்லே எச்சம் எனப்படும். இவ்வெச்சம் பெயரெச்சம் என்றும் வினையெச்சம் என்றும் இருவகைப்படும்.

பெயரெச்சம் (Relative verbal Form)

உறங்கிய பையன் - உறங்கிய என்பது குறைந்த வினைச் சொல், எனவே, அஃது எச்சம் எனப்படும்.

வினானபேச்சம் (Dependent verbal form)

உறங்கி என்றும் எக்கம் பெயரைத் தழுவவதால் அது பெயரெச்சம் எனப்படும்.
படத்தெபன் - இங்கு படத்தெபன்பது பெயரெச்சம். என்ன காலப் பெயரெச்சம்? இறங்காலப் பெயரெச்சம்.

ஒடுகிற குதிரை - ஒடுகிற என்பது பெயரெச்சம். என்ன காலப் பெயரெச்சம்? நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்.

நானைக்கு ஒடும் கையென் - ஒடும் என்பது பெயரெச்சம். என்ன காலப் பெயரெச்சம்? எதிர்காலப் பெயரெச்சம்.

பெயரெச்சத்திலும் தெரிந்தெபப் பெயரெச்சம் என்றும் குறிப்புப் பெயரெச்சம் என்றும் இருவனக உண்டு.

அறிபாத எப்பன் - அறியாத என்பது தெரிந்தெபப் பெயரெச்சம். என்? அறி என்னும் வினைக்கொல் அடியாயப் பிறந்தது ஆது.

இல்லாத போருள் - இல்லாத என்பது குறிப்புப் பெயரெச்சம். என? இன்னை என்னும் பண்புச் சொல்லுடையப் பிறந்தது ஆது.

அறிந்த வெயன் - அறிந்த என்பது உடன்பொட்டுப் பெயரெச்சம். அறியாத தையன் - அறியாத என்பது எதிர்மூலப் பெயரெச்சம்.

அறியாப் பெயன் - இத்தொடரிலிருக்கும் அறியா என்பது ஏற்கெட்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவால். இதனை ஏற்கெட்டு எதிர் மூலப் பெயரெச்சம் என்பர். இதை என் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்? இங்கே வல்லெழுத்து மிகும் என்பதற்கு இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஏற்கெட்டுத் தெயரெச்சத்தின் பின் வல்லெழுத்து மிகும்.
அறியாத குழந்தை.

ஆஸால் ஏற்கெட்டு எதிர்மூலப் பெயரெச்சத்தின் பின் வல்லெழுத்து மிகும்.

ஒடி விழுந்தது - ஒடி என்பது குழந்த வினைக்கொடு விதில் தொழில் முடியவில்லை. ஒடி என்றும் எக்கம் விழுந்தது என்றும் வினைமுறைந்த தழுவவதால் இது வினைமுடிச்சு எனப்படும்.

உறங்கி எழுந்தான் காலன வந்தான் எனக் கூறினான் போய்ப் பார்த்தான்

இங்குள்ள உறங்கி, காலன, போய், என எனப்பன வினை பெச்சங்கள்.

வினைபேச்சம், மற்றொரு வினைபேச்சத்தையும் பேய ரெச்சத்தையும் வினைமுறைந்தையும் வினை மாலவனையும் பெயனையும் தழுவும்.

ஒடி வந்து தேடி நிற்கிறான்.

ஒடி என்றும் வினைபேச்சம் வந்து என்றும் வினை பெச்சத்தைத் தழுவுவதிற்கு. வந்து என்றும் வினைபேச்சம் தேடி என்றும் வினைபேச்சத்தைத் தழுவுவிற்கு. தேடி என்றும் வினைபேச்சம் நிற்கிறான் என்றும் வினைமுறைந்தைத் தழுவுவிற்கு

ஒடி வந்த வையன்

ஒடி என்றும் வினைபேச்சம் வந்த என்றும் பேய ரெச்சத்தைத் தழுவுவிற்கு.

தெருவில் ஒடி வினையாடுதல் கூடாது.

ஒடி என்றும் வினைபேச்சம் வினையாடுதல் என்றும் தொழிற்பெயனைத் தழுவுவிற்கு.

வழுக்கி விழுந்தவன் எழுந்து நின்றான். வழுக்கி என்றும் வினைபேச்சம் விழுந்தவன் என்றும் வினையால்வையும் பெயனைத் தழுவுவிற்கு

அறியாச் சிறுவன்; இல்லாப் பொருள்.

வினையெச்ச வகை

வினையெச்சத்தில் இறந்த கால வினையெச்சம், நிகழ்கால வினையெச்சம், எதிர்கால வினையெச்சம் என மூவகை உண்டு.

இறந்தகால வினையெச்சம் உ, இ, ய என்பவற்றை விருத்திகளாகப் பெற்று வரும்.

செய்து போனான் - (செய் + து + உ)

ஆட ஓட்டனான் - (ஆடு + இ)

போய் நின்றான் - (போ + ய)

நிகழ்கால வினையெச்சம் பெரும்பாலும் அ என்னும் விருதி பெற்று வரும்.

செய்யச் சொல்கிறான் - (செய் + அ)

ஆட வருகிறான் - (ஆடு + அ)

படிக்க வேண்டுகிறான் - (படி + க் + கு + அ)
இதில் கு என்பது சாரியை.

எதிர்கால வினையெச்சம் இன், ஆல், வான், பான் என்னும் விருத்திகளுள் ஒன்றைப் பெற்று வரும்.

செய்யின தகுவேன் (இன்) சொல்வான் புகுவேன் (வான்)

வந்தால் கொடுப்பேன் (ஆல்) உண்பான் போவேன் (பான்)

எதிர்மறை வினையெச்சம் (

Negative Dependent Verbal Form)

எதிர்மறுப்பில் வரும் வினையெச்சம் எதிர்மறை வினையெச்சமாகும். எதிர்மறை வினையெச்சம் ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைஞிலையையும் து, மல், மே என்னும் விருதியையும் பெற்று வரும்.

காணாது சென்றான்

காணாது என்பது எதிர்மறை வினையெச்சம். து என்பது எதிர்மறை வினையெச்ச விருதி.

உண்ணாமல் போனான்

உண்ணாமல் என்பது எதிர்மறை வினையெச்சம் மல் என்பது எதிர்மறை வினையெச்ச விருதி.

உண்ணாமே கொடுத்தான்

உண்ணாமே என்பது எதிர்மறை வினையெச்சம். மே என்பது எதிர்மறை வினையெச்ச விருதி.

இங்கே கூறிய வினையெச்சங்கள் எல்லாம் தெரிஞ்சிலை வினையெச்சங்களே.

குறிப்பு வினையெச்சம்

காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் வினையைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் குறிப்பு வினையெச்சமாகும்.

மெல்லப் பேசினான் - மெல்ல என்பது குறிப்பு வினையெச்சம்.

இனிது பேசினாய் - இனிது என்பது குறிப்பு வினையெச்சம்.

வினையெச்சங்கள் பயன்படும் விதங்கள்

இவ்வினையெச்சங்கள் வினைமுற்றுக்கு முன் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டுவதாயும், ஒரே காலத்தில் நிகழ்வதைக் குறிப்பிடுவதாயும், காரணம் காட்டுவதாயும், காரியப் பொருட்டாயும், நிபந்தனையைக் குறிப்பதாயும் வரும்.

1. நடந்து சென்றான்.

சாப்பிட்டுப் போனான்.

எழுதிப் படித்தான்.

உறங்கி எழுந்து பல் விளக்கிச் சாப்பிட்டுச் சென்றான்

இவ்வினையெச்சங்கள் வினைமுற்றுக்கு முன் நிகழ்ந்த வற்றைக் காட்டுகின்றன.

2. காலிரவள் வரக் காரிருள் மலரந்தது.

ஆசிரியர் வசுப்புகளையில் நுழைய மாணவர் எழுந்தனர்.

இங்கு வினாவையெச்சங்கள் ஒரே காலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சி கணக்காட்டுவின்றன.

3. மலை பெய்ய நெல் விளைந்தது.

நீங்கள் கூப்படி நாங்கள் வந்தோம்.

இங்கு வினாவையெச்சங்கள் காரணத்தினால் காட்டுவின்றன.

4. நெல் விளைய மலை பெய்தது.

கவ்வி கந்தப் பணவுத்து கிடைத்தது.

இங்கு வினாவையெச்சங்கள் காரியப் பொருட்டாய் வந்தன.

5. மலை பெய்யின் நெல் விளையும்.

வெயில் இருந்தால் ஆட்டம் உண்டு.

வெற்றி பெற்றால் பரிசு பெறுவாய்.

இங்கு வினாவையெச்சங்கள் நிபந்தனையைக் (Condition)

காட்டுவின்றன.

தமிழ் மொழியில் வினாவையெச்சங்கள் மிகவும் அற்பத மானவை. நாம் வினாவையெச்சத்தை நன்று கையாளத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மிக நீண்ட இராமாயணக் கலைத்தயையோ பாரதக் கலைத்தயையோ வினாவையெச்சங்களைப் பயன்படுத்தி 10 பக்கம் வர்க்கடிய ஒரே வாக்கியமாக எழுதலாம்.

வெல் வினாவழற்று (Imperative Verb)

ஏவ்வினை, கட்டுவைப் பொருவனத் தரும் வினாவழற்றுச் சொல். இது உடன்பாட்டு ஏவ்வினை, எதிர்மறை ஏவல் வினை என இரு வகைப்படும்.

சொப் - உடன்பாட்டு ஒருமை ஏவல் வினாவழற்று.

செய்யாதே - எதிர்மறை ஒருமை வினாவழற்று.

செய்மின் - உடன்பாட்டுப் பள்ளம் வினாவழற்று.

செய்யுளின் - எதிர்மறைப் பள்ளம் வினாவழற்று.

வியங்கோள் வினாவழற்று (Optative Verb)

வியங்கோள் வினாவழற்று மரியாதையாய்க் கட்டுவா வியங்கோள் வினாவழற்று. சுபிக்கவும், வேவன்டுக் கொள்ளவும் பயன்படும்; இருநினை கூம்பால் மூவிடங்களுக்குப் பொதுவாக வரும் இந்த விகுநிகள் க, ய, அல், இயர், தங், இ, உ ம் என்பனவாகும்.

க	- தமிழ் வாழக்
ய	- நீ வாழிய
ஏவ்	- நன்மை செயல்
இயர்	- நீ வாழியர்
தல்	- மாசிலவாதல்
இடு	- பொழந்தி, வாழி
உம்	- எழுந்தருள வேண்டும், நீங்கள் வந்து சேரவும்,
	- வாழக்குதல்.

அவன் கெட்டு வாழக் - சுபித்தல்.

நீங்கள் எழுந்தருள்க வியங்கோள் வினாவழற்று இருநினைக்கும் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாய் வரும்.

அரசனே வாழி! - உயர்ச்சினை.

அன்னமே வாழி! - அஃறினை.

நான் செல்க. } தங்கம் அவன் செல்க.

அவன் செல்க. } அவன் செல்க.

அவர் செல்க. } அது செல்க.

அவை செல்க. } அவை செல்க.

முற்றிருக்கும் வினாவழற்று வினாவையெச்சப் பொருளில் வரும்போது முற்றிருக்கும் என்று சொல்லப்படும். முற்றிருக்கும், முற்றிருப்போலக் காணப்படும்; ஆனால், வினாவையெச்சப் பொருளைக் கொடுக்கும்

உண்டான் உறங்கினான்.

உண்டு உறங்கினான் என்பது பொருள். உண்டான் என்பது முற்றுப் போலத் தொன்றினாலும் எச்சப் பொருள் தருதலினால் அது முற்றிரச்சம் எனப்படுகிறது. ஆதலால், உண்டான் என்பது முற்றிரச்சம்.

தன்வினையும் பிறவினையும்

வினைச் சொற்கள் தன்வினை (Verb denoting direct action), பிறவினை (Causative Verb) என இருவகைப்படும்.

ஒருவன் நானாகச் செய்யும் செய்வைத் தெரிவிப்பது தன்வினை.

அவன் படித்தான்.

அவன் இவ்வேலையைச் செய்தான்.

ஒரு தொழிலைச் செய்விப்பவனது செயலைக் குறிப்பது பிறவினை.

அண்ணான், தன் தமிழைப் படிப்பித்தான்.

அவன் இவ்வேலையைச் செய்வித்தான்.

செய்வினையும் செய்ப்பாட்டுவினையும்

செய்வினையாவது (Active Verb) ஒரு பொருளின் தொழிலை உணர்த்தும் வினைச் சொல்லாகும்.

இராமன் இராவணனைக் கொன்றான்.

செய்ப்படு பொருளுக்கு முதன்மை தரும் வினையே செய்ப்பாட்டு வினை (Passive Verb) ஆகும். செய்ப்பாட்டு வினையில் 'படு' அல்லது 'உண்' என்னும் துணைவினை சேர்ந்து வரும்.

இராமனால் இராவணன் கொல்லப்பட்டான்.

இராமனால் இராவணன் கொல்லவுண்டான்.

உடன்பாட்டு வினையும் எதிர்மறை வினையும்

எல்லா வினைகளைக்கும் உடன்பாட்டு வினை, எதிர்மறை வினை என இருவகைப்படும். தொழிலின் நிகழ்ச்சியை உணர்த்துவது உடன்பாட்டு வினை. தொழில் நிகழாமையையும், எதிர்மறுத்தலையும் உணர்த்துவது எதிர்மறை வினை.

உடன்பாட்டு வினை	எதிர்மறை வினை
-----------------	---------------

உண்பான்	உண்ணான்
---------	---------

கண்டான்	கண்டிலன்
---------	----------

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் (Analysis of words)

சொற்களை நன்கறிந்து பயன்படுத்துவதற்கும் ஜயமநாச் சொற்களை அறிவதற்கும் பகுபத உறுப்பிலக்கணம் தெரிந்து கொள்வது நலம் பயக்கும். தமிழ், ஒட்டுச் சொல்லமாழி என்று முன்னரே கண்டோம். பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் ஆகியவற்றால் சொற்கள் ஆகியிருப்பதைக் காணலாம். பெயர்க் சொல்லாயினும், வினைச் சொல்லாயினும் சொற்கள் இவ்வாறு பிரிக்கப்படலாம்.

கண்ணான் - இதைக் கண் + அன் என்று பிரிக்கலாம்.

பார்த்தனன் - இதனைப் பார் + த் + த் + அன் + அன் என்று பிரிக்கலாம்.

பகுதி (முதனிலை) ஒரு தொழிலைக் காட்டும்.

விகுதி (கடைநிலை) தினை, பால் முதலிய வேறு பாடுகளைக் காட்டும்.

இடைநிலை என்பது சொல்லுக்கு இடையில் நிற்பது. இடையில் நிற்பது இடைநிலை. இந்த இடைநிலையானது பெயர் இடைநிலை எனவும், வினை இடைநிலை எனவும் இருவகைப்படும்.

வலை + ஞு + அன் = இதிலுள்ள 'ஞு' பெயரிடைநிலை யாகும். இது காலத்தைக் காட்டாது.

செய் + வ + ஏன் - இதில் 'வ' எதிர்காலத்தைக் காட்டும் விளையிடநிலை.

வினைப்பகுதி (Roof) எப்பொழுதும் கட்டளையிடுவது போல இருக்கும். பகுதிக்குத் தமிழ்ப் பெயர் முதனிலை என்பது. (முதல் + நிலை = முதனிலை.)

ஒடினான்	- இதில் ஒடு என்பது பகுதி.
பாடினாள்	- இதில் பாடு என்பது பகுதி.
தேறினார்	- தேறு என்பது பகுதி:
நடக்கிறது	- நட என்பது பகுதி.
கண்டார்	- காண் என்பது பகுதி.
செத்தார்	- சா என்பது பகுதி.
வந்தார்	- வா என்பது பகுதி.

விகுதி (Termination) என்பது ஒரு சொல்வின் ஈற்றில் நிற்பது. விகுதியினால்தான் நினை, பால், எண் இவற்றிலுள்ள வேறுபாட்டைக் கண்டு பிடிக்கலாம். வித்தியாசம் காட்டுவது விகுதி. இதற்குக் கூடநிலை என்பது தமிழ்ப் பெயர்.

கீழ்வரும் விகுதிகளைக் கவனமாய்ப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்க :

தன்மை வினைமுற்று விகுதிகள்

தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதிகள் - அன், என், ஏன்.

(நான்) செய்வன்	- அன்.
(நான்) செய்வென்	- என்.
(நான்) செய்வேன்	- ஏன்.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் -

அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம்.

(நாம்) கூறுவம்	- அம்.
(நாம்) கூறுவாம்	- ஆம்.

விளையியல்

(நாம்) கூறுவெம் - எம்.
 (நாம்) கூறுவேம் - ஏம்.
 (நாம்) கூறுவோம் - ஓம்.
 குறிப்பு : ஏன் விகுதி தன்மை ஒருமைக்கும், ஓம் விகுதி தன்மைப் பன்மைக்கும் பெரும்பாலும் வழக்கில் பயன்பட்ட காணலாம்.

முன்னிலை வினைமுற்று விகுதிகள்

முன்னிலை ஒருமை வினை முற்று விகுதிகள் - இ, ஐ, ஆய்.

(நீ) பாடுதி	- இ.
(நீ) பாடினை	- ஐ.
(நீ) பாடினாய்	- ஆய்.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் - இர், ஈர் + கன்.

(நீர்) காண்பிரி	- இர்.
(நீர்) காண்பீர்	- ஈர்.
(நீங்கள்) காண்பீர்கள்	- ஈர் + கள்.

குறிப்பு : முன்னிலைப் பன்மையில் ஈர் விகுதி வரும்போதில் வேளைகளில் கன் விகுதியைச் சேர்த்து எழுதுவது இக்கால வழக்கு.

ஏவல் வினைமுற்று விகுதிகள்

(Imperative verb Terminations)

ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று விகுதி - ஆய்.	ஏவல் பன்மை
ஏவல் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் - கார், மின்.	(நீர்) கேளீர்.
ஏவல் ஒருமை	ஏவல் பன்மை
(நீ) கேளாய்	(நீர்) பார்மின்.
(நீ) பாராய்	

வியங்கோள் வினைமுற்று விகுதிகள்
(Optative Verb Terminations)

வியங்கோள் வினைமுற்று விகுதிகள் - க. ய. அல். இயர்.
க. இ. உம்.
வாழ்க - க. வாழியர் - இயர்.
வாழிய - ய. மாசிலனாதல் - தல்.
செயல் - அல். போற்றி - இ (போற்று + இ).
வேண்டும் - உம் (வேண்டு + உம்).

நடர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள்

1. ஆண்பால் விகுதிகள்	- அன், ஆன்.
(கண்ணன்) எழுதுவன்	- அன்.
(நண்பன்) எழுதுவான்	- ஆன்.
2. பெண்பால் விகுதிகள்	- அள், ஆள்.
(மனிமேகலை) கூறினள்	- அள்.
(கண்ணகி) கூறினாள்	- ஆள்.
3. பலர்பால் விகுதிகள்	- அர், ஆர், ஆர் + கள், ப.
(நண்பர்) கூறுவர்	- அர்.
(பரிமேலழகர்) கூறுவார்	- ஆர்.
(பெரியோர்கள்) கூறுவார்கள்	- ஆர் + கள்.
(அறிஞர்) கூறுப, என்ப	- ப.
4. ஒன்றான்பால் விகுதிகள் - து, ரு.	
(நாப்) ஓடியது	- து.
(பன்றி) உறுமிற்று	- ரு.

5. பலவின்பால் விகுதிகள் - அ, ஆ.
அ - உடன்பாட்டு விகுதி.
ஆ - எதிர்மறை விகுதி.
(மாடுகள்) ஓடின - அ (உடன்பாடு).
(செய்திகள்) வாரா - ஆ (எதிர்மறை).
கீழ்வரும் வாக்கியங்களைக் கவனித்துப் படியுங்கள்
ஒன்றான்பாலில் உடன்பாடு பலவின்பாலில் உடன்பாடு
வண்டி ஓடியது வண்டிகள் ஓடின.
சேவல் கூவிற்று சேவல்கள் கூவின.
ஒன்றான்பாலில் எதிர்மறை பலவின்பாலில் எதிர்மறை
வண்டி ஓடாது வண்டிகள் ஓடா
செய்தி வராது செய்திகள் வாரா.

இடைநிலைகள் (Middle Particles)

காலம் இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்று வகைப்படும்.

இறந்தகாலமாவது தொழிலது கழிவு.
நிகழ்காலமாவது தொழில் தொடங்கப் பெறாத நிலைமை.
எதிர்காலமாவது தொழில் பிறவாமை.
தமிழில் விளைச்சொல்லில் இடைநிலைகளே பெரும் பாலும் காலம் காட்டும்.

இறந்தகால இடைநிலைகள் (Signs of Past Tense)

த, ட, ற, இன், ன், ய்.		
செய்தான் - செய் + த + ஆன்	- த	- இறந்தகால இடைநிலை
கண்டாள் - காண் + ட + ஆன்	- ட	- இறந்தகால இடைநிலை

கற்றான் - கல + ற + ஆன் - ற - இறந்தகால இடைநிலை.
 ஓடின் - ஓடு + இன் + அ - இன் - இறந்தகால இடைநிலை.
 போனது - போ + ன + அ + து - ன - இறந்தகால இடைநிலை.
 போயது - போ + ய + அ + து - ய - இறந்தகால இடைநிலை.

நிகழ்கால இடைநிலைகள் (Signs of Present Tense)

இறு, கின்று, ஆதின்று.

செய்கிறான் - செய் + இறு + ஆன் - இறு - நிகழ்கால இடைநிலை.
 செய்கின்றார் - செய் + கின்று + ஆர் - கின்று - நிகழ்கால இடைநிலை.
 செய்யந்தின்றார் - செய் + ஆதின்று + ஆர் - ஆதின்று - நிகழ்கால இடைநிலை.

எதிர்கால இடைநிலைகள் (Signs of Future Tense)

ப், வ், க்.

நடப்பேண் - நடு + ப் + ண் - ப் - எதிர்கால இடைநிலை.
 செய்வேண் - செய் + வ் + ண் - வ் - எதிர்கால இடைநிலை.
 பாடுகம் - பாடு + க் + அம் - க் - எதிர்கால இடைநிலை.

‘தொல்காப்பியச் சொல்லத்தில் 202-ஆம் நூற்பாவில் உரையில் சேனாவரையர், ‘எதிர்காலத்திற்குக் கூர ஒற்றுப் பெறுதலும் கொள்க’ என்று கூறுவது காண்க.

சாரியை (Euphonic Particles)

சாரியை என்பது சார்ந்து இயைந்து நிற்பது. இது காதுக்கு இனிமை தருவதற்கு வருவது.

அன், இன், ன், அ, கு, அற்று, அந்து முதலியலை பொதுச் சாரியைகளாகவும்; அ, கரம், காரம், கான் என்பவை எழுத்துகளுக்குச் சாரியைகளாகவும் வரும்.

பொதுச்சாரியை

செய்தளன்	- செய்+த்+துன்+அன்	- அன்	- சாரியை
வண்டின்கால்	- வண்டு+இன்+கால்	- இன்	- சாரியை
கோன்	- கோ + ன்	- ன்	- சாரியை
சமக்கடன்	- சம்+அ+க்+கடன்	- அ	- சாரியை
செய்குவாய்	- செய் + கு + வ் + ஆய்	- கு	- சாரியை
பலவற்றை	- பல + அற்று + ஜி	- அற்று	- சாரியை
மரத்தை	- மரம் + அத்து + ஜி	- அத்து	- சாரியை

எழுத்துச் சாரியை

‘அ, ச, ட, ப, ற என ஆறே’ - அ - சாரியை, இலை க், கு, ச, ட, த, ப, ற என்றே இருக்க வேண்டும். நூற்பாவில் இப்படி எழுதுவது இயலாது. ஆதலால், அவ்வெழுத்துகளோடு அக்கு சேர்க்கப்பட்டது.

அகரம், மகரம், னகரம்	- கரம் - சாரியை
ஆகாரம், ஊகாரம், ஹகாரம்	- காரம் - சாரியை
ஹகான், ஒளகான்	- கான் - சாரியை

சந்தி (Combination)

சந்தி என்பது பகுதியையும் இடைநிலையையும் சேர்க்கும் எழுத்தாகும்.

பார்த்தனன் - பார் + த் + த் + அன் + அன்.

பார் என்னும் பகுதிக்கு முன்னுள்ள ‘த்’ சந்தி.

பகுபத உறுப்புப் பிரித்தல்

சொல்	பகுதி	சந்தி விகாரம்	சந்தி	இடைநிலை	சாரியை	மீது
அறியேன்	அறி			ப்		ன்
பார்த்தனன்	பார்		த்	த்	அன்	அன்
அறிவேன்	அறி			வ்		வன்
நடந்தனன்	நட	ந்		த்	அன்	அன்
செய்யும்	செய்					யும்

குறிப்பு : சந்தி என்பது பருதிக்கும் விகுதிக்கும் நடுவில் வரும். சில வேளைகளில் சந்தி விகாரப்பட்டு வரும். த வர வேண்டியது ந் ஆக விகாரப்பட்டு வரும். இப்படி வருவதைச் சந்தி விகாரம் என்பர். பெரும்பாலும் இடையிலைக்கும் விகுதிக்கும் இடையில் வருவது சாரியை. ஒவ்வொரு சொல்லிலும் எல்லாம் வரவேண்டுமென்பது இல்லை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணத்தின் பயன்

செய்வன், செய்குவன் - இவ்விரண்டு சொற்களும் சரியான வையே. செய்வன் என்பதில் சாரியை இல்லை; செய்குவன் என்பதில் கு சாரியை வந்திருக்கிறது.

சொல்லுவார், சொல்வார் - இரண்டில் எது சரி என்னும் ஜெயம் தோன்றும். இரண்டும் சரியானவையே. சொல்லுவார் என்பதில் உரம் சாரியை. இப்படி ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்வதற்கு இப்பகுபத உறுப்பிலக்கணம் மிகவும் பயன்படும் என்பதற்கிக்.

கால வேறுபாடுகள்

தமிழ்மொழியில் பன்னிடுவ்காலமாய் இரந்த காலம், நிகழ் காலம், எதிர்காலம் என மூன்று காலங்களே சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. ஆங்கிலத்தில் காலவேறுபாடுகள் காட்டும். சொற்கள் இருக்கின்றன. அதுபோலத் தமிழில், எழுதுவதிலும், பேசுவதிலும் கால வேறுபாடுகள் காட்டப்படுகின்றன. ஆனால், அவற்றைக் குறித்து இலக்கணங்கள் கூறுவதில்லை. எனினும், 'வி.கோ. குரியநாராயண சாஸ்திரியார் தமது 'தமிழ்மொழி வரலாறு' என்னும் நூலில் இறப்பில் இறப்பு, இறப்பில் நிகழ்வு, இறப்பில் எதிர்வு என்றும்; நிகழ்வில் இறப்பு, நிகழ்வில் நிகழ்வு, நிகழ்வில் எதிர்வு என்றும்; எதிர்வு ஒன்றே என்றும் காலவேறுபாட்டைப் பிரித்துக் காட்டியள்ளார். பெருந்தமிழ்ப் புலவராயும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராயும் இருந்து மறைந்த டாக்டர் மு. வரதாராசனார் தமது 'மொழி நூலில்' இறப்பு, இறப்பில்

இறப்பு, இறப்பில் நிகழ்வு, இறப்பில் எதிர்வு, தொடரும் இறப்பு எனவும்; நிகழ்வு எனவும், தொடரும் நிகழ்வு எனவும்; எதிர்வு எனவும், தொடரும் எதிர்வு எனவும் கால வேறுபாடுகளைக் காட்டியிருப்பதைக் காண்கிறோம். கால வேறுபாட்டைக் காட்டுவதில் தமிழ் மூன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதை அறிக்.

இரந்த காலம்

I. எழுதினாள்	- இறப்பு.
எழுதிவிட்டான்	- இறப்பில் இறப்பு.
எழுதியுள்ளான்	- இறப்பில் இறப்பு.
எழுதியிருக்கிறான்	- இறப்பில் நிகழ்வு.
எழுதியிருப்பான்	- இறப்பில் எதிர்வு.
எழுதிக்கொண்டிருந்தான்	- தொடரும் இறப்பு.

நிகழ்காலம்

II. எழுதுகிறான்	- நிகழ்வு.
எழுதிக்கொண்டிருக்கிறான்	- தொடரும் நிகழ்வு.

எதிர்காலம்

III. எழுதுவான்	- எதிர்வு.
எழுதிக்கொண்டிருப்பான்	- தொடரும் எதிர்வு.

இவ்வாறு துணையினைகளைச் சேர்த்துப் பயன்படுத்துவதால் வினைக் கொற்கவில் கால வேறுபாடுகள் தோன்றுவதைக் காண்க.

5.5

இடையியல்

இடைச்சொல் (On Particle)

பெயர் விளைகளைப் போலப் பெரும்பாலும் தனித்து வாராமல், அப்பெயர் விளைகளைச் சார்ந்து அல்லது இடமாகக் கொண்டு வருவது இடைச் சொல்லாகும். இடை - இடம்.

வெற்றுமை உருபுகள், விகுதிகள், இடைநிலைகள், சாரியைகள், உவம உருபுகள், கட்டடமுத்துகள், வினா எழுத்துகள், ஏ, ஓ, உம், மற்று, கொல், தான், வாளா, சும்மா, அந்தோ, ஐயோ, சீசீ, அம்மா, முன், பின், ஆயினும், இனி, தொறும், தோறும் முதலியன இடைச் சொற்கள்.

அவளைக் கண்டென்	- ஜி	- வெற்றுமை உருபு.
வந்தான்	- ஆன்	- விகுதி.
செல்கிறான்	- கிரு	- கால இடைநிலை.
அறிஞன்	- ஞி	- பெயரிடைநிலை.
எழுதுநன்	- ந்	- பெயரிடைநிலை.
போகின்றனன்	- அன்	- சாரியை.
தாமரை போன்ற பாதம்	- போன்ற	- உவம உருபு.
அப் பலகை, அந்தச் செயி.	- அ, அந்த-	- கட்டு.
வந்தானா?	- ஆ	- வினா.
நக்கீரன், நப்பிள்ளை.	- ந	- உயர்வுப் பொருளைத் தருவது.

இனி ஏகார ஒகார உம்மைகளுள் ஒரு சில மட்டும் தெரிந்து கொள்வோம்.

ஏகார இடைச்சொல்

1. பாண்டவருள் தருமனே நல்லவன். - ஏகாரம் - பிரிதில், பிரித்துக் காட்டுவதால் பிரிநிலை.
2. பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தானே போகிறாய்? - ஏகாரம் - விளை.
3. இவனே இதைத் திருடினான். - ஏகாரம் - தேற்றம். துளிந்து காட்டுவதால் தேற்றம்.
4. காய்ச்சல் வந்தால் கரும்பே கசக்கும். - கரும்பே என்னும் சொல்லிலுள்ள ஏகாரம் உயர்வு; இதை உயர்வு சிறப்பு ஏகாரம் என்பார்.
5. நாயோ இச்சோற்றைத் தின்னாது. - ஏகாரம் - இழிவு சிறப்பு

ஒகார இடைச்சொல்

1. பிச்சை எடுக்கவோ வந்தான்? - ஒகாரம் இதில் ஒகாரம் பிச்சை எடுக்க வரவில்லை என்பதை ஒழித்துத் திருட வந்ததை இசைத்தலால் (கூறுதலால்) இட்டு ஒழியிசை ஒகாரமாகும்.
2. நியோ பாடினாய்? - ஒகாரம் - இது வினா ஒகாரம்.
3. நி செய்வாய்; அவன் செய்வான்; நானோ செய்வேன் - ஒகாரம் - எதிர்மறை.
4. நாயோ நரியோ இங்கு வந்திருக்கும். - ஒகாரம் - ஐயம் (ஐயம் - சந்தேகம்)

உம்மை இடைச்சொல்

1. முப்பது மாணவர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். - உம் - முற்றும்மை இவ்வகுப்பு மாணவர்களை முழுதும் குறிப்பிடுவதால் இது முற்றும்மை. முற்றும் காட்டும் உம்மை முற்றும்மை.
2. நாயும் இச்சோற்றைத் தின்னாது. - உம் - இழிவு சிறப்பு

3. குங்கும் ஏற்முடியாத மரம். - உம் - உயர்வு சிறப்பு.
4. பத்தாயினும் எட்டாயினும் கொடு. - உம் - ஜூயம்.
5. அண்ணனும் தம்பியும் வந்தார்கள். - எண்ணும்மை. எண்ணப்படுவதால் இஃது எண்ணும்மையாகும். ஆங்கிலத்திலிருக்கும் and என்பதற்கு இது சமமானது.
6. நீயும் போ, நானும் வருகிறேன். - நீயும் என்பதிலுள்ள உம்மை எதிரே உள்ள நானும் என்பதைத் தழுவிலி நிற்கிறது. ஆதலால், இஃது எதிரது தழுவிய எச்ச உம்மை. நானும் என்பதிலுள்ள உம்மை, முன்னே உள்ள அஃதாவது இறந்தாக உள்ள நீயும் என்பதைத் தழுவிலி நிற்பதால், இஃது இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை.

5.6

உரியியல்

உரிச்சொல் (On Poetical Words or Qualifying Words)

உரிச்சொல், குணத்தை உணர்த்திப் பெயர் விளைகளுக்கு உரிமை பூண்டு பெரும்பாலும் செய்யுள்ளுக்கு உரியதாய் வழங்கும் சொல்லாகும். இஃது இயல்பான பொருளுக்கு வேறான பொருளைக் குறிப்பாகத் தருவதாகவும் இருக்கும். பல உரிச்சொற்கள் உண்டு. இங்கு ஒரு சில உரிச்சொற்கள் மட்டும் தரப்படுகின்றன.

சாலப் பெரிது

- சால - உரிச்சொல்

உறுபொருள்

- உறு - உரிச்சொல்

நனி பேதை

- நனி - உரிச்சொல்

கடி மலர்

- கடி - உரிச்சொல்

எம் அம்பு கடிவிடுதும்

- கடி - உரிச்சொல்

கழி கண்ணோட்டம்

- கழி - உரிச்சொல்

கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

- கழி - உரிச்சொல்,
(கழி - மிகுதி)

5.7

பொது இயல்

வழக்கு (Usage)

வழக்காவது உலக வழக்கிலும் செய்யுள் வழக்கிலும் வழங்கப்படும் சொற்களின் முறையாகும். இவ்வழக்கானது இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு என இருவகைப்பட்டும்.

இயல்பு வழக்கு (Natural Usage)

இயல்பு வழக்காவது, ஒரு பொருளுக்கு இயல்பாய் அமைந்த சொல்லால் அப்பொருளைக் கூறுவது. இவ்வழக்கானது இலக்கணமுடையது, இலக்கணப்போலி, மருங் என மூலகைப் படும்.

1. இலக்கணமுடையது (Grammatical Form) என்பது இலக்கண அமைதி வழுவாமல் வழங்குவது.

ஞாயிறு, இல்வாய், மினிறு, கோவில்.

2. இலக்கணப்போலி (Apparent Grammatical Form) மாறி பிருப்பதை இலக்கணத்துக்கு உரியது போல வழங்கி வருவது.

வாயில், ஞிமிறு, கேரயில்.

இல்வாய் என்பது வாயில் என்றும்,

மினிறு என்பது ஞிமிறு என்றும்.

கோவில் என்பது கோயில் என்றும் மாறி வரினும் இவை இலக்கணமுடையது போல ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன.

கோவில் என்றெழுதினாலும் கோயில் என்றெழுதினாலும் இவ்விரண்டும் ஒப்புக் கொள்ளப்படும். ஆனால், ஒரு கட்டுரையில் கோயில் என்பதைப் பயன்படுத்தினால் அக்கட்டுரை முழுதும் கோயில் என்பதே பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்; கோவில் என்பதைப் பயன்படுத்தினால் கோவில் என்பதையே பயன்படுத்துக.

3. மருங் (Corrupt Forms) என்பது சொற்கள் சிறிது சிதைந்தும் திரிந்தும் தொன்றுதொட்டு வழங்குவது.			
யானை	- ஆனை	யாண்டு	- ஆண்டு
யார்	- ஆர்	யாறு	- ஆறு
தஞ்சாவூர்	- தஞ்சை	சௌமநாடு	- சௌமணாடு
பொழுது	- பொழ்து, போது.	அருமருந்து அன்ன பிள்ளை	- அருமந்த பிள்ளை

தகுதி வழக்கு (Appropriate Usage)

தகுதி வழக்காவது ஒரு பொருளுக்கு இயல்பாய் அமைந்த சொல்லை ஏதேனும் ஒரு காரணம் பற்றி நீக்கித் தகுதியான வேறொரு சொல்லால் அப்பொருளைக் கூறுவது. இத்தகுதி வழக்கானது இடக்கால் அடக்கல், மங்கலம், குழுங்குறி என மூலகைப்படும்.

1. இடக்கர் அடக்கல் (Decent Form)

சொல்லத் தகாத் சொற்களை மறைத்து வேறு முறையில் சொல்வது இடக்கர் அடக்கல் எனப்படும்.

கால் கழுவி வந்தேன்.	- பல்வி (மலம்)
தலைக்குறை கமலம்	- (மலம்)

முதல் எழுத்துக் குறைந்த கமலம். க என்னும் எழுத்தை நீக்கினால் என்ன வரும்? இது மலம் என்னும் கீழைக்கிறது.

2. மங்கலம் (Euphemism)

அமங்கலமான சொற்களை மங்கலமான சொற்களால் கூறுவது.

சுடுகாடு என்பதை நன்காடு என்றும்,
காராடு என்பதை வெள்ளாடு என்றும்
வழங்குவது மங்கல வழக்கு.

3. குழுக்குறி (Conventional Form)

இது பிறர் அறியாத படி ஒரு கூட்டத்தாருக்குள் வழங்கி வரும் குறிப்புச் சொல்.

பிஞ்சு வெள்ளை - 12 பைசா
வெள்ளைக் குதிரை - கள்.

பிஞ்சு வெள்ளை தள்ளிப்போடு என்பர் வணிகர். கள் குடித்திருப்பவனை ஒரு சிலர் வெள்ளைக் குதிரை மேல் இவர் ஏறியிருக்கிறார் என்பர்.

பலருக்கும் தெரிந்து விட்டால் இது குழுக்குறியாகாது.

இவை மூன்றும் தகுதி வழக்கு எனப்படும். சொல்லத்தாத சொற்களை ஒழித்து அவற்றிற்குத் தகுதியான சொற்களை வழங்குவதால் தகுதி வழக்கு என்பர்.

பால்வழு அமைதி

மரியாதையாலோ உயர்வினாலோ ஒரு பாலுக்கு வேறு பால் வருமானால், அதைத் தவறு என்று கருதாது ஒப்புக் கொள்வது பால்வழு அமைதி.

தந்தை வந்தான், ஆசிரியன் கூறினான், ஒளவை பாடினான் என்று சொல்வது மரியாதையாகுமா? ஆகாது, ஆதலால், தந்தை வந்தார் என்றும், ஆசிரியர் கூறினார் என்றும், ஒளவையார் தந்தார் என்றும் கூறுகிறோம். இப்படி ஒரு பாலுக்கு மற்றொரு பால் வருமாறு கூறுவதைப் பால்வழு அமைதி என்பர்.

பொது இயல்

பாடினார் என்றும் கூறுகிறோம். இப்படி ஒரு பாலுக்கு மற்றொரு பால் வருமாறு கூறுவதைப் பால்வழு அமைதி என்பர்.

மரு (Classical Usage)

பெரியோர் எந்தச் சொல்லை எப்படி வழங்கினாரோ அந்தச் சொல்லை அப்படியே நாமும் வழங்குதல் மரபாகும்.

விலங்குகளின் இளமைப் பெயர்கள்

எவிக்குஞ்சு	அணிற்பிள்ளை
கீரிப்பிள்ளை	கழுதைக்குட்டி
பக்கன்று	குதிரைக்குட்டி
பள்ளிக்குட்டி	நாய்க்குட்டி
மாங்கன்று	புலிக்குட்டி
யாளனக்கன்று	பூளைக்குட்டி
எருமைக்கன்று	சிங்கக்குட்டி ஆட்டுக்குட்டி

விலங்கின் இருப்பிடமும் விலங்கின் மலமும்

கோழிப் பண்ணண	மாட்டுச் சாணம்
ஆட்டுப் பட்டி	ஆட்டுப் பிழுக்கை
மாட்டுத் தொழுவம்	குதிரை இவத்தி
குதிரைக் கொட்டில்	யாளன இலண்டம்
யாளனக் கூடம்	பறவை எச்சம்

தாவர உறுப்புப் பெயர்கள்

கேழ்வரகுத் தட்டை	வாழையிலை
சோளத் தட்டை	வேப்பந்தழை
கம்பந் தட்டை	மூங்கில் இலை
தாழை மடல்	முருங்கைக்கை
தென்னை ஒலை	தினைத்தாள்

ஈச்சமர ஒலை	வெங்காயத்தாள்
பனை ஓலை	நெல்தாள்
மா இலை	குழக்கூந்தல்
பலா இலை	(குழகம் - பாக்குமரம்)

காய்களின் இளநிலை	வாழைக்கச்சல்
அவளைப்பிஞ்சு	மாவடு
கத்திரிப்பிஞ்சு	தெள்ளங்குரும்பை
முருங்கைப்பிஞ்சு	பலாப்பிஞ்சு
வெள்ளரிப்பிஞ்சு	

செடி, கொடி, மரங்களின் தொகுப்பிடம்

பூஞ்சோலை	மாந்தோப்பு
பூந்தோட்டம்	முந்திரித்தோப்பு
வாழைத்தோட்டம்	சுவக்குத்தோப்பு
வெற்றிலைத்தோட்டம்	தெள்ளந்தோப்பு
தேவிலைத்தோட்டம்	ஆலங்காடு
கருப்பங்கொல்லை	(ஆல்-ஆலமரம்)
(கரும்பு பயிராகும் வயல்)	பலாத்தோப்பு
கம்பங்கொல்லை	பனந்தோப்பு
சோளக்கொல்லை	வேலங்காடு
இவுப்பைமரத்தோப்பு	(வேல்-வேலமரம்)

பொருள்களின் தொகுப்பு	
மாட்டு மந்தை	கற்குவியல்
ஆட்டு மந்தை	சாவிக்கொத்து
உடுக்கணம்	கள்ளிக்கற்றை
(உடு-நட்சத்திரம்)	திராட்சைக்குலை

பகுநிரை
யாளைக்கூட்டம்
விரர்ப்பை

விறகுக்கட்டு
வைக்கோற்போர்
மக்கள்கூட்டம்

தொடரிலக்கணம்

சொல் ஒன்றஞோடு ஒன்று பொருட் பொருத்தமுறத் தொடர்வது தொடர். வண்டித் தொடர் என்றால் ஒன்றுக்கு மேல் வண்டிகள் தொடர்ந்திருக்க வேண்டும். அதுபோல ஒன்றுக்கு மேல் சொற்கள் தொடர்ந்திருந்தால் தொடர் என்க. ஒரு சொல்லைக் கொண்டு தொடர் எனலாகாது.

தொடர் இருவகைப்படும்.

தொகாநிலைத் தொடர் (Non-elliptical Compounds).

தொகைநிலைத் தொடர் (Elliptical Compounds).

இருசொற்கள் இருந்து நடுவில் எச்சொல்லும், பொருள் கொள்ளும்போது மறையாதிருந்தால் தொகா நிலைத் தொடர் என்போம். கண்ணன் உண்டான் என்னும் இத்தொடரின் நடுவில் ஒன்றும் மறையவில்லை. ஆதலால், இதைத் தொகாநிலைத் தொடர் என்கிறோம். ஆனால், துணி கட்டு என்னும் இத் தொடரில் துணியைக் கட்டு என்று பொருள்படுவதால் ஜு உருபு மறைந்திருக்கிறது. ஆதலால், துணிகட்டு என்பதைத் தொகை நிலைத்தொடர் என்கிறோம்.

தொகா நிலைத்தொடரில் இரு சொற்களின் நடுவில் ஒன்றும் மறைந்திராது; தொகைநிலைத் தொடரில் ஏதாவது மறைந்திருக்கும்.

இரண்டும் தொடர்களாக இருப்பினும் வேறுபாடு காட்டும் பொருட்டுச் சுருக்கமாகத் தொகாநிலைத் தொடரைத் தொடர் என்றும் தொகைநிலைத் தொடரைத் தொகை என்றும் கூறுவார்.

தொகாநிலைத் தொடர் (Non-elliptical compounds)

1. எழுவாய்த் தொடர்

மாதவி பாடினாள்.

மாதவி - எழுவாய். தொடரில் எழுவாய் முதலில் இருப்பதால் இஃது எழுவாய்த் தொடர்.

2. விளித் தொடர்

இராமாவா.

விளி முதலில் இருப்பதால் இது விளித் தொடர்.

3. வினைமுற்றுத் தொடர்

இவ்வினைமுற்றுத் தொடரில் இருவகை உண்டு. ஒன்று தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடர்.

பாடினாள் சிகத.

பாடினாள் என்னும் தெரிநிலை வினைமுற்று முதலில் இருப்பதால் இது தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடர்.

மற்றொன்று குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடர்.

சிறியன் வேலன்.

சிறியன் என்பது இங்கே குறிப்பு வினைமுற்று. குறிப்பு வினைமுற்று இத்தொடரில் முதலில் இருப்பதால் இது குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடர்.

4. வினையெச்சத் தொடர்

விழுந்து எழுந்தாள்.

விழுந்து என்பது தெரிநிலை வினையெச்சம். தெரிநிலை வினையெச்சம் இத்தொடரில் முதலில் இருப்பதால் இது தெரிநிலை வினையெச்சத் தொடர்.

சிறிது பேசினாள்.

சிறிது என்பது குறிப்பு வினையெச்சம். குறிப்பு வினையெச்சம் முதலில் இருப்பதால் இத்தொடர் குறிப்பு வினையெச்சத் தொடர்.

5. பெயரெச்சத் தொடர்

இதிலும் இருவகை உண்டு.

ஒன்று தெரிநிலைப் பெயரெச்சத் தொடர்.

பாடிய பையன்.

பாடிய என்பது தெரிநிலைப் பெயரெச்சமாதலால் இத் தொடர் தெரிநிலைப் பெயரெச்சத் தொடர்.

மற்றொன்று குறிப்புப் பெயரெச்சத் தொடர்.

நல்ல பையன்.

நல்ல என்பது குறிப்புப் பெயரெச்சமாதலால் இத்தொடர் குறிப்புப் பெயரெச்சத் தொடர்.

குறிப்பு : பகுதி வினைச் சொல்லாயின் தெரிநிலை என்றும், பகுதி பெயராயின் குறிப்பு என்றும் அறிக.

6. உரிச்சொல் தொடர்

சாலப் பேசினாள்.

சால என்னும் உரிச்சொல் இந்தொடரில் முதலில் இருப்பதால் இஃது உரிச்சொல் தொடர்.

7. அடுக்குத் தொடர்

போ போ.

போ என்பது உணர்ச்சி மிகுந்தியால் அடுக்கி வருவதால், இஃது அடுக்குத் தொடர்.

8. இடைச்சொல் தொடர்

மற்று அறிவாம், இனிப் பேசேன்.

மற்று என்பதும், இனி என்பதும் இடைச் சொற்கள். இவை இத்தொடர்களில் முதலில் இருப்பதால் இவை இடைச் சொல் தொடர்கள்.

நாகைநிலைத் தொடர் (தொகை) (Elliptical Compounds)

1. வேற்றுமைத் தொகை

இதிலும் இரு பிரிவுகள் உண்டு. ஒன்று வேற்றுமை உருபு மட்டும் மறைந்து நிற்க வருவது.

துவிக்டு.

இங்கே இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு மறைந்து நிற்கிறது. இஃது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

யானைப்பாகன்.

இதுவும் வேற்றுமைத் தொகையே. ஆனால், இதில் உருபுடன் செலுத்தும் என்னும் பொருட் பயன் தரும் சொல்லும் மறைந்திருக்கிறது. யானையைச் செலுத்தும் பாகன் என்பது பொருள். இஃது இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

மரப்பெட்டி.

மரத்தால் செய்யப்பட்ட பெட்டி என்று பொருள்படுவதால் இது மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

உம்மைத் தொகை

செடிகொடி.

இங்கே உம்மை தொக்கி வருவதால் உம்மைத் தொகை.

இது செடியும் கொடியும் என்று பொருள்படும்.

தொகாநிலைத் தொடரும் தொகைநிலைத் தொடரும் ஒரு சொல் தன்மையுடையன். இவற்றைப் பிரித்தெழுவது தவறு.

3. உவமைத் தொகை

மனவத்தோள்.

இது மனை போன்ற தோள் என்று பொருள்படும். போன்ற என்னும் உவம உருபு தொக்கி அஃதாவது மறைந்து வருகிறது. அதனால், இஃது உவமைத் தொகை.

4. வினைத் தொகை

கடிதாய்.

இது கடித்த நாய், கடிக்கிற நாய், கடிக்கும் நாய் என்று பொருள் தரும். மூன்று காலம் காட்டும் வினைமுற்று விகுதி இத் தொடரில் மறைந்திருக்கிறது; பெயரெச்சம் போலக் காணப்படுகிறது. ஆதலால், இது வினைத் தொகை. வினைக்க மாகச் சொன்னால் பெயரெச் விகுதி தொக்கதே வினைத் தொகை எனலாம். சுருங்கக் கூறினால் வினைச் சொல்லின் பகுதியும் பெயர்ச் சொல்லும் சேர்ந்து வருவதையே வினைத் தொகை என்பார்.

சடுகாடு, குடிநீர் - இவை வினைத் தொகைகள்.

5.1 பண்புத் தொகை

இஃது இரண்டு பிரிவுபடும். பண்புத் தொகை என்பது ஒன்று; இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை என்பது மற்றொன்று.

இனிமையாகிய சொல் என்னும் தொடரை இன்சொல் என்று சூக்குகிறோம்; மை, ஆகிய என்பவை மறைந்துள்ளன.

நல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா?

இப்படிப் பண்புச் சொல்லும் பெயர்ச் சொல்லும் இருந்து மாறுதல்லைந்து வருந் தொகையைப் பண்புத் தொகை என்க. கருங்கச் சொன்னால் பண்பின் அடிச் சொல்லோடு தொடர்ந்து வருவது பண்புத் தொகை எனலாம்.

பைந்தமிழ், கருங்கடல். - இவை பண்புத் தொகைகள்.

இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை பலாமரம்

இங்கே இரண்டு பெயர்கள் ஒட்டிப் பண்புத் தொகை போன்று வந்துள்ளன. இவற்றுள் பலா என்பது சிறப்புப் பெயர்; மரம் என்பது பொதுப் பெயர். இவ்வாறு சிறப்புப் பெயரும் பொதுப் பெயருமாகிய இரு பெயர்கள் ஒட்டித் தொகையாகி வருமானால் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை என்க.

தமிழ்மொழி, வறுமைநோப்

இவை இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைகள். இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையில் இரு பெயர்களும் ஒன்றையே சுட்ட வேண்டும் என்பதற்கிக். இதில் இருபெயர்களும் ஒருங்கு சேர்ந்து ஒரு பெயரை உணர்த்தும்.

அன்மொழித் தொகை

பைந்தொடி வந்தாள்.

பைந்தொடி - அன்மொழித்தொகை. தொகைகளை நிலைக்களமாகக் கொண்டு வருவது அன்மொழித் தொகை. இது வேறு பொருள்தரும். பைந்தொடியுடையாள் என்பது பொருள். பெரும்பாலும் வாக்கியமாக இருந்தால் அன்றி அன்மொழித் தொகை என்று அறிந்து கொள்வது இயலாது.

தொடரும் தொகையும் தெரிந்து கொள்வதால் சந்திப்பிலே இன்றி, எழுதலாம். எழுவாய்த் தொடர், பெயரெச்சத் தொடர், வினை முற்றுத் தொடர், அடுக்குத் தொடர் இவற்றிலும், வினைந் தொகை, உம்மைத் தொகை, இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை இவற்றிலும் வல்லெலமுத்து மிகாது என்று தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையிலும் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையிலும் வல்லெலமுத்து மிகும் என்று எளிதாக அறிந்து கொள்ளலாம். தமிழ்த்தாய் - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையில் வலிமிக்கது காண்க.

ஐம்பால் மூலிடங்களுக்கும் வரும் பொதுச் சொற்கள்

வேறு, இல்லை, உண்டு என்பவை ஐம்பால் மூலிடங்களிலும் வரும்.

தான் வேறு.	அவன் வேறு.
நாம் வேறு.	அவள் வேறு.
நாங்கள் வேறு.	அவர்கள் வேறு.
நீ வேறு.	அது வேறு.
நீங்கள் வேறு.	அவை வேறு.

இப்படியே இல்லை, உண்டு என்பனவற்றையும் சேர்ந்து அமைத்துக் கொள்க.

உயர்திணை மூன்று பால்களுக்கும் வரும் பொதுச் சொல்

யார் என்னும் வினாக் சொல், உயர்திணையில் உள்ள மூன்று பால்களுக்கும் வரும்.

வந்தவன் யார்? வந்தவள் யார்? வந்தவர் யார்?

குறிப்பு : 'இங்கே வந்தது யார்?' என்று எழுதுவது தவறு. 'வந்தவர் யார்?' என்றே எழுதுக.

କୁରୁ ପୋର୍କୁଳ୍ ପଞ୍ଚମାପ୍ତି

ஒரு பொருளைக் குறித்துப் பல சொற்கள் தொடர்ந்து வந்து சிறப்புப் பொருள் தகுவது ஒரு பொருள் பன்மொழி ஆகும். இது பெரும்பாலும் செய்யுளில் வரும். இது மிகவும் என்னும் பொருள் தகும்.

தீவாட நெகுந்தெரு (மிக தீவாட தெரு)

இரட்டைக் கிளமி

ஒரு சொல் இருமுறை அடுக்கி வந்து ஒவிக்குறிப்பைக் காட்டுவது இரட்டைக் கிளவி எனப்படும்.

வண்டி கடகட என்று கூடுகின்றது.

தூக்குதால் தண்ணீரை மடமட என்று குழ்க்கான்.

கோயில் மண்ணி கணக்கள் என்று விவித்தது.

குறிப்பு : ஒடு ஒடு என்னும் அடுக்குத் தொடர்ண் உள்ள ஒரு சொல்லைப் பிரித்தாலும் அது பொருள் தரும். இரட்டைக் கிளவியில் ஒன்றைப் பிரித்தால் பொருள் வாராது. மேலும் இரட்டைக் கிளவியினால் ஏற்படும் உணர்ச்சியும் கெடும்.

ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରତିକଳ

'வேண்டும்' என்பதற்கு எதிர்மறை 'வேண்டா' என்பதே, "அறத்தாறு இதுவென வேண்டா" என்பது திருக்குறள். வேண்டா என்டதே சரியான சொல். 'வேண்டாவாம்' என்னும் சொல் இன்று வேண்டாம் என்றே மருவிப் பெருவழக்காக வழங்கி வருகிறது; இலக்கியத்திலும் புகுந்துவிட்டது.

'இராமப்பய்யர் அம்மானை' என்னும் நாட்டுப்பாடல் நூல் திருமலை நாயக்கர் (1623-1659) கட்டளையால் இரண்டாம் சுடைக்கத் தேவர் என்ற தளவாய் சேதுபதியுடன் செய்த போரினை

பொது இயல்

விரிவாய்க் கூறுவது. இது 1637-ல் இராமநாதபுரச் சேதுபதி யோடு இராமப்பயர் நடத்திய போரைக் குறிப்பிடுகிறது. இராமப்பயர், தேவர் நாட்டின் மீது படையெடுக்க என்னிட திருமலை நாயக்கரை நோக்கி.

“ஆன்டவனே, இப்போ அடியேன் சொல் விண்ணப்பாக்கேன்! முதலர் நாடாகும் மன்னவனே, நிர்கேளும்”

என்ற வேண்ட, மன்னர் திருமலை,

“வித்துப்பதம் இராமாந் வீரியங்கள் பேசாதே!

வேண்டும் அது பாமா வீரியங்கள் போதே"

என்று கூறினார். இப்பாடவில் 'வேண்டாம்' என்னும் சொல் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டு நூலில் புகுந்து விட்டது என்பதைக் காணலாம். மற்றும் மிகவும் பிற்கால நீதி நூலாகிய உலக நீதியும்.

“இந்தாரம் ஒருநாளும் கொள்ள வேண்டாம்”

என்று பாடியிருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆதலால், 'வேண்டாம்' என்னுஞ் சொல்லை ஏற்றுக் கொள்வது தவராகாது எனலாம்.

வலது பக்கம், இடது பக்கம். - வலப்பக்கம், இடப்பக்கம் என்பவையே சரியானவை. எனினும், இக்காலத்தில் வலது பக்கம், இடது பக்கம் என்பவை பெருவழக்காக வழங்கி வருகின்றன. இவற்றை இருபெயரோட்டுப் பண்புத் தொகைகளாகக் கொண்டு ஏற்றுக் கொள்ளலாம் போலும்.

முயற்சித்தார் - இச்சொல்லைச் சிலர் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். முயற்சி என்னும் தொழிற்பெயரிலிருந்து விளை முற்றை உண்டாக்க வேண்டுவதில்லை. முயற்சித்தல் என்பது தவறு. இதை ஏற்பாடு கூடாது. முயற்சி செய்தார் அவ்வது முயன்றார் என்கிற(முதுக).

11.

நெல்லோடு கற்கள்

நெல்லோடு கற்கள் கலந்திருக்கக் காண்கிறோம். நெல்லை மன் தரையில் காயவைக்கும் போது சிறுகற்கள் இயல்பாகக் கலந்து விடுவதுண்டு. நேர்மையற்ற வணிகர் சிலர் நெல்லோடு கற்களைச் சேர்ப்பதும் உண்டு. தகுதியற்ற வணிகர் சிலர் வேண்டுமென்றே அரிசியில் சிறுசிறு கற்களைக் கலந்து விற்கின்றனர். சிலர் கூலியாள்களுக்குக் கூலி கொடுத்துப் பெருங் கற்களைச் சிறுசிறு கற்களாக உடைக்கச் செய்து படிப்படியாகச் சேர்த்து அக்கற்களை அரிசியில் கலந்து விடுகின்றனர். வேறு சிலர் கூலியாளை அமர்த்தி மன்னால் சிறுசிறு உருண்டைகளைச் செய்வித்து அவற்றை உருந்தில் கலந்து விற்று மிகுதியான ஊதியம் பெறுகின்றனர்.

அவ்வாறே மொழியில் வேற்று மொழிச் சொற்கள் இயல்பாகக் கலந்துவிடுவதுண்டு; நேர்மையற்ற வணிகர் செயல்போல் ஒரு சிலர் அயல் மொழிச் சொற்களை வேண்டுமென்றே மொழியில் கலக்க விடுவதுமுண்டு.

தமிழ் மொழியில் வடசொல் மட்டும் கலந்துவிடவில்லை; வேற்று மொழிகளின் சொற்களும் கலந்திருக்கின்றன. இக்கலப்பு இயற்கையாயும் நடந்தது; செயற்கையாயும் நிகழ்ந்தது. போர்ச்கக் கீசிய மொழியிலிருந்து 6 சொற்களும், தெலுங்கிலிருந்து 34 சொற்களும், கன்னடத்திலிருந்து 4 சொற்களும், அரபு, பார்கீ, இந்துஸ்தானி மொழிகளிலிருந்து 411 சொற்களும், ஆங்கிலத்திலிருந்து 486-க்கு மேற்பட்ட சொற்களும் தமிழில் புகுந்திருப்பதாய்க் காலங்களிற் திவான்பகதூர் பவானந்தம் பின்னை என்பவர் தமது கமிழகராதியின் பின் இணைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் புகுந்ததற்குத் தமிழ் நாட்டில் வேற்று மொழியினர் ஆட்சி அடிக்கடி புகுந்ததே காரணமாகும். சங்க காலத்தில் முத்தமிழ் மன்னர்கள் தமிழகத்தில் தத்தமக்குரியனவாயிருந்த பகுதிகளை ஆட்சி புரிந்தார்கள். அதன் பின்பு தமிழ் நாட்டைக் கிபி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் பல்லவர்கள் ஆண்டார்கள். அவர்கள் பிராகிருத மொழியையும் வடமொழியையும் ஆதிர்த்தவர்கள். களப்பிரர் என்ற கன்னட இளைத்தவர்கள் பல்லவர் ஆட்சிக்கு இடையில் தமிழ் நாட்டில் புகுந்து கிபி. 300விருந்து 575 வரையில் சிறிது சிறிதாய்த் தமிழ் நாட்டையே கைப்பற்றி ஆண்டார்கள். பின்பு பிற்காலச் சோழர்கள் பல்லவர்களை வென்று தமிழ் நாட்டைக் கிபி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு முடிய ஆட்சி புரிந்தார்கள். இக்காலத்தில் தமிழ் மொழியில் சமயத் தொடர்பினால் மட்டு மல்லாது சோழப் பெருமன்னர்கள் பல நாடுகளிலும் கொண்ட பெருவெற்றியாலும் மொழிக்கலப்பு ஏற்பட்டது. சோழப் பேரரசு தோற்றுவித்த குழந்தையில் பல நாட்டு மக்களும் தமிழ் மக்களோடு கூட்டுறவு கொள்ள வேண்டியவர்களானார்கள். தமிழில் கன்னடம், தெலுங்கு முதலிய மொழிகள் கலப்பதற்குரிய சமுதாய நிலை சோழரது வெற்றியால் விளைந்தது. 'வீரசோழிய உரைகாரர்' 'முருங்கை' என்னும் சொல் 'முருங்கா' என்னும் சிங்களச் சொல்லின் தீரிபு என்பர்' என்ற டாக்டர் ஆ. வேலுப் பின்னை 'தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம்' என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இது உண்மையில் ஏற்படக்கூடியதே.

சோழர்களுக்குப் பின்பு பிற்காலப் பாண்டியர்கள் ஏறக் குறைய ஒரு நூற்றாண்டு ஆண்டார்கள், கிபி. 1311-ல் மாவிக்கூர் படையெடுத்து வந்து மதுரையைத் தாக்கினான். கிபி. 1317-ல் குஸ்ருகான் மதுரை மீது படையெடுத்தான். பின்னர் கியாஸ்-உத்தின் துக்கள் காலத்தில் அவன் மக்களும் பிற்காலத்தில் முகமது-பின்-துக்கள் என்று பட்டம் குட்டிக்கொண்டு ஆண்டவனுமான உலூகான் 1323-ல் தமிழ்நாட்டின் மீது ஒரு படையை அனுப்பினான்.

தமிழ்நாடு 1323-க்குச் சிறிது பின்பு டெல்லி கல்தான் முகமது-பின்-துக்ளக் கூட்சியில் புகுந்தது. தென்னகம் முழுதுமே துக்ளக் கூட்சிக்குட்பட்டு விட்டது. 1327-ல் துக்ளக், டெல்லிப் பேரரசின் பகுதியாகவிட்ட மதுரையில் ஜூலாலுதீன் அசன்ஷாவை ஆட்சியாளனாய் நியமித்தான். டில்லி மன்னானுடைய பிரதிநிதி யாய் ஆண்டு வந்த ஜூலாலுதீன் அசன்ஷா என்பவன் தென் ஊட்டில் உரிமைக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட பொழுது முழு உரிமை மன்னாகி மதுரை நாட்டை ஆண்டான். மதுரை நாட்டில் மூஸ்லீம் ஆட்சி, 1333-லிருந்து 1378 வரையில் ஏற்குறைய 45 ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. மூஸ்லீம்கள் தமிழகத்தில் குடியேறினார்கள். இக்காலத்தில் உருதுச் சொற்கள் ஒரு சில தமிழில் நுழைந்தன.

விஜயநகர வெந்தர் புக்கரின் புதல்வரான இரண்டாம் கம்பணர் தமிழகத்தின் மீது ஏற்தாழ 1371-ல் படையெடுத்து வந்து மதுரையிலிருந்த மூஸ்லீம் ஆட்சியை ஒழித்துத் தமிழ் நாட்டை விஜயநகரப் பேரரசில் இணைத்து விட்டார். தஞ்சையிலும் வேலூரிலும் செஞ்சியிலும் மதுரையிலும் விஜயநகர வெந்தர்களால் நியமிக்கப்பட்ட ஆளுநர்களான நாயக்கர்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டது. தமிழ்நாடு முழுவதும் 366 ஆண்டுகள் தெலுங்கர் ஆட்சியில் இருந்து வந்தது. இக்காலத்தில் தெலுங்கர் களும் கன்னடர்களும் தமிழ்நாட்டில் குடியேறி நிலக்கிழார்களாயும் படைத்தலைவர்களாயும் இருந்தார்கள். இதனால், தெலுங்குச் சொற்களும் கன்னடச் சொற்களும் தமிழில் நுழைந்தன.

தஞ்சையில் கி.பி. 1676ல் நாயக்கர் அரசு ஒழிந்துவிட மராத்திய ஆட்சி ஏற்பட்டு 1855 வரை நடைபெற்றது. இக்காலத்தில் மராத்தியர்கள் குடியேறினார்கள். பின்பு ஏற்பட்ட கருநாடக மூஸ்லீம் மன்னர்கள் ஆட்சியில் உருதுச் சொற்கள் தமிழில் மிகுநியாய்ப் புகுந்தன. ஜூரோப்பியர் ஆட்சியில் போர்ச்சக்கீசியச் சொற்களும், பிரெஞ்சுச் சொற்களும் ஆங்கிலச் சொற்களும் தமிழில் நுழைந்தன. புதிய நாகரிகத்தாலும் புதிய

வாழ்க்கையாலும் புதிய ஆட்சி முறையாலும் புதுக்கல்வி முறையாலும், புதுப்பொருள் புகுந்தமையாலும் அயல்நாட்டின் கூட்டுறவாலும் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் நாம் விரும்பாமலே வந்தேறின. நாம் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டனவும் சில உண்டு.

வடசொற்களைத் தவிரப் பிற மொழியிலிருந்து தமிழில் புகுந்த சொற்களைத் திசைச் சொற்கள் என்பர். இக்காலங்களில் தமிழில் நுழைந்த பிறமொழிச் சொற்கள் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

போர்த்துக்கீசியச் சொற்கள்

அலமாரி, கிராம்பு, சாவி (திறவுகோல்), ஜூன்ஸல் (காலதர் - காற்றுவழி), பாதிரி (கிறிஸ்தவ சமயத் தொண்டர்).

தெலுங்குச் சொற்கள்

தெலுங்கு	தமிழ்	தெலுங்கு	தமிழ்
அப்பட்டம்	கலப்பில்லாதது	சாகுபடி	பயிரிடுதல்
ஆஸ்தி	செல்வம்	சொகுசு	நேர்த்தி
எக்கச்சக்கம்	மிகுதி	சொச்சம்	மிச்சம்
ஏடாகூடம்	ஒழுங்கில்லாமை	சொந்தம்	உரிமை
ஏராளம்	மிகுதி	சோலி	வேலை
ஒய்யாரம்	குலுக்குநடை	தாராளம்	மிகுதி
கச்சிதம்	ஒழுங்கு	தாராளம்	மிகுதி
கெட்டியாக	உறுதியாக	தாறுமாறு	ஒழுங்கின்மை
கெலிப்பு	வெற்றி	துரை	பெரியோன்
கேப்பை	கேழ்வரகு	தெம்பு	ஊக்கம்
சந்தடி	இரைச்சல்	தெம்மாண்டி	அறிவற்றவன்
சரக்கு	வாணிகப் பொருள்	தொந்தரவு	தொல்லை

தல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா?

நிம்மதி	கவலையின்மை	விக்கிரயம்	விற்பனை
பள்ளிகை	பெருநாள்	ஏது	ஒழுங்கு
பந்தயம்	பண்யாட்	வெடிக்கை	காட்சி
மச்ச	மேல்தளம்	எச்சரிக்கை	முன்கூட்டிடச்
மடங்கு	அளவு		சொல்லி
வாடகை	குழிக்கலி		வைத்தல்,
வாடிக்கை	வழுக்கம்		விழிப்பாக
			இருந்தல்.

எழுந்திருக்கை என்னும் தமிழ்ச்சொல்லே எச்சரிக்கை என மருவிற்று என்றும், இன்றும் கோயில்களில் திருவிதி புறப்பாடு முடிந்ததும் கோயிலுக்குள் கவாயி எழுந்தருள எச்சரிக்கை' பாடுவதுண்டு என்றும் பண்மொழிப் பெரும்புலவர் திரு வே. வேங்கடராஜ்-ஆவு ரெட்டியார் கூறியுள்ளார்.

கண்ணடச் சொற்கள்

கண்ணடம்	தமிழ்
அக்கடா	வாளா
கோசரம்	ஆக (அதற்கோசரம்-அதற்காக)
அக்கறை	கவனம்

அராபிய, பார்சீ, இந்துஸ்தானிச் சொற்கள்

(அ - அரபு; பா - பார்சீகம்; மற்றவை இந்துஸ்தானி)

அகஸ்மாத்தாய் (தற்செயலாய்)

அசல் (அ)	அமீனா (அ)
அத்து(அ)	அமுல் (அ)
அந்தஸ்து (நிலைமை)	அணாமத்து (அ)
அபின் (அபினி)	அவ்வா (அ)
அம்பாரம் (பா) (குவியல்)	அவ்கா
அம்பாரி	அவாதி (பா) (தனி)
அண்டா	ஆஜர்பட்டி (அ)
அத்தர்	(வருகைப் பதிவேடு)

நெல்லோடு கற்கள்

ஆபத்து (அ)	கஜம் (1 மீட்டர்)
ஆப்காரி (பா) (மதுவரி)	கசாலா (வருத்தம்)
ஆஸாமி (ஆள்)	கமாம்ச (வேலை)
இஸ்திரி பெட்டி (துணி மடிப்புக் கருவி)	கச்சேரி (பா)
இளாம் (அ) (நன் கொண்ட)	கடுதாசி (அ)
இனாம்தார் (அ)	கம்மி (பா) (குறைவு)
இலாகா	கார்காளா
ஈது (அ) (பள்ளிகை)	காடி
உடாய்த்தல்	காடிகாளா
உடான்	காலி (அ) (vacant)
உஷார்	காலிப்பயல் (போக்கிரி)
உருமால் (அ)	காக்கி
உண்டியல் (காசோலை)	காகிதம்
ஊதா	காய்தா (அ)
ஐவேஞ் (அ) (உடைமை)	காயம் (அ) (நிலையான)
ஐஸாபைஸா	காபரா
கமால் (வளைவு)	காஜி (அ) (நிதிபதி)
கவுல்	கிஸ்தி (பா) (வரி)
கரம் (பா) (குடு, காரம்.)	கிச்சடி
கலால் (அ) (சாராயம்)	கித்தான்
கறார்விலை (பா) (ஒரே விலை)	கில்லடி
கஸரத்	குஸ்தி (பா)
கவாத்	குடுத்தா
கசாபு (இறைச்சி)	குமாஸ்தா (பா)
கலாய் (சயம்)	குல்லா
கஜானா (அ) (கருவுலம்)	குஜிலி
	குஷி

தல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா?

குரசி (நாற்காவி)	சராப்பு (அ) (காக்கடை)
குர்மா (பா)	சவாஸ் (அ) (அறைக்கவல்)
குல்கந்த்	சலாம் (அ)
குசாஸ்	சாபா (முத்திரை)
குலாம் (அ) (அடிமை)	சாயா (தேநீர்)
குலாப்ஜூன்	சவாரி (பா)
குபார்	சாலக்
குஜா (பா)	சால்வை
கேவி	சாவி (பா) (பதர்)
கேசரி (அ)	சாமான் (அ) (பண்டம்)
கைதி (அ) (சிறையாளி)	சிம்டா
கொலர்	சிபாரிசு (பரிந்துரை)
கொத்தவால்	சிப்பந்தி (பா) (வேலையாள்)
கோட்டா	சிரஸ்தார் (பா)
கோரி	சிப்பாய் (பா) (படை மறவன்)
கோவி	சீல் (Seal)
கோழூ (பா)	குமார் (பா) (ஏற்குறைய)
சரகம் (பா) (எல்லை)	செக்பந்தி (எல்லை)
சராசரி	சொக்கா
சடா	சோதா (சோம்பேறி)
சர்க்கார் (பா) (அரசாங்கம்)	சோக்ரா (பையன்)
சடாப்ததல்	செளடால்
சபாஞ் (பா)	ஐநாப் (மேன்மையுள்ள)
சந்தா (பா) (கட்டணம்)	ஐபர்த்தஸ்து
சராய்	ஐமீன் (பா) (நிலம்)
சர்தார் (அ)	ஐமீன்தார் (பா) (நிலக்கிழார்)

தெல்லோடு கற்கள்

ஐமக்காளம்	ஐஒனக (தங்கும் இடம்)
ஐரிகை (பா)	ஐாட்டி (தாக்குக் கோல்)
ஐல்தி	ஐமிக்கி
ஐவாப் (அ) (மறுமொழி)	ஐப்பா (அ)
ஐவாஸ்	ஐம்காளா
ஐவ்வாது	ஐலேபி
ஐசூர் (பா) (விரைவாக)	ஐல்லா (அ)
ஐட்கா (குதிரை வண்டி)	ஐடுட் (அ) (பொய்; மோசம்.)
ஐதை (இணை)	ஐப்பி
ஐமாபந்தி	ஐஓக்
ஐகா	ஐஓர் (பா)
ஐண்டை	ஐாடி (இணை)
ஐப்தி (அ) (கைப்பற்றுதல்)	ஐாவ்கார்
ஐமாபந்தி	ஐநாதா
ஐாப்தா (அ)	ஐல்தான்
ஐாரி (அ)	சுபேதார்
ஐவ்தி	டக்கர்
ஐாவி	டப்பா
ஐாகீர்	டப்பி
ஐாங்கிரி (பா)	டாணா (காவல் நிலையம்)
ஐாகிர்தார் (நிலக்கிழார்)	டவாலி
ஐாஸ்தி (அ) (மிகுதி)	டபேதார் (பா)
ஐாபத்ரி	டமாரம்
ஐாமின் (அ) (பிணையாதல்)	டிகாணா
ஐாடா (முழுதும்)	டெரா
ஐாடி	டோபிகாளா (வெளுப்பகம்)
	டோவி

தகரார் (அ)	திவான்பக்தூர்	பந்தோபஸ்து (பா) (இட்டப்	பிராது (பா)
தராச (பா)	தினுச (அ)	படுத்திய ஒழுங்கு)	பீரங்கி
தஸ்தாவேஜா (பா)	துப்பட்டா	பர்த்தி பண்ணுதல் (ஒன்றுக்கு	பீர்
தாக்கிது (அ)	தோபா (அ) (கப்பம்)	சடாக மற்றொள்று	பீகம்
தபால் (அஞ்சல்)	தோலா	வைத்தல்)	பீபி
தர்க்காஸ்த் (பா)	நகல் (அ) (duplicate copy)	பர்பி	புகார் (பா)
தர்பார் (பா)	நகரா	பர்தா (பா)	புதினா
தர்ஜூமா (அ) (மொழி பெயர்த்தல்)	நகாஸ்	பராரி	புல்லாக்கு
தபா (அ) (காலம்)	நபர் (அ)	பல்லாக்கு (சிவிகை)	புலாவ் (பா)
தம் (ஆங்க)	நபாபு (நவாபு)	பஜாரி (வாயாடி)	புந்தி (பா)
தயார் (பா) (ஆயத்தம்)	நபி (அ) (தீர்க்கதரிசி)	பலே	பூரா (பா) (முமுதம்)
தனியா	நமுணா (அ)	பஸ்தி	பூரி (பா)
தம்பிடி	நாஸாக்	பதில் (அ) (மறுமொழி)	பைசல் (பா)
தண்டா	நாதார் (பா) (ஏழை)	பவுஷ்	பைஸான் (பா)
தண்டாஸ்	நாடா	பஸ்தி	பைஸா
தபேலா (பா)	நிஜார்	பஸலி (வருடம்)	பைஜாமா (பா)
தமாஷ்	பக்கா	பரவா (இல்லை)	பேஜார்
தரோபஸ்த்	பக்கிரி (அ) (முஸ்லீம் துறவி)	பஜார்	பேட்டி
தர்பார் (அ)	பக்கவடாம்	பாக்கி (அ) (நினுவை)	பேஷ் (பா) (மிக நன்று)
தரப் (பக்கம்)	பங்களா	பாபத்து (அ)	பேகம்
தஸ்தாவேஜா (பா)	பங்கி	பாரா (பா) (காவல்)	மக்கர்
தாவா (அ) (வழக்கு)	பச்சகானா	பாச்சா	மஸாலா
தாலுகா (அ)	பஞ்சாயத் (ஜூவர் குழு)	பாத் (சோறு)	மசோதா (அ)
தாசில்தார் (பா)	பட்டா (பா)	பகாளபாத் (தயிர்ச்சோறு)	மருதி
தாக்கல் (அ)	பட்டுவாடா (பனிர்ந்தனித்தல்)	பிரியாணி (பா)	மஜா
திவால்	படுதா (பா) (திரைச்சிலை)	பிச்சானா	மஹால் (அ) (வெண்டு கோள்)
திவான் (அ) (அஸமச்சர்)	பந்தேகானா (பா)	பிர்கா (அ)	மணு (பா)

மனுதார் (பா)	ரவாணா
மராமத்து	ரஸ்தா (பா)
மஸ்தான்	ராப்தா (வழக்கம்)
மாகுல் (அ)	ராஜி (அ) (உடன்பாடு)
மாலூல் (அ) (பழைய வழக்கம்)	ராஜிநாமா (பா)
மாகாணம்	ருஜோ (அ)
மாஷி (அ) (முன்னைய)	ருமாஸ் (அ)
மாவிஸ்	ரேக்லா
மிட்டா	ரையத்து (அ)
மிட்டாதார்	லட்டு
மிராச்	லங்கர் (நங்கரம்)
மிராகதார்	லங்கோட்
முகாம் (அ) (தங்குமிடம்)	லகாம் (கடிவாளம்)
முலாம் (அ) (மேற்பூச்சு)	லாடம்
முச்சலிக்கா	லப்பை
முஷ்டிப்	லஸ்கர்
முஸாபரி (வழிப்போக்கர்)	லாயக்கு (அ) (தகுதி)
முன்சி (அ)	லாயம்
முன்சி (மொழி ஆசிரியர்)	லுங்கி
மேஸ்திரி	லுச்சா
மேஜை (பா)	வேவாதேவி (கொடுக்கல் வாங்கல்)
மைதானம் (அ) (திடல்)	லோட்டா
மொஹரம்	வக்கில் (அ)
மெளஸ்	வக்காலத்து (அ)
மோஸ்தர்	வகையறா (அ) (முதலான)
யதாஸ்து	வஸால் (அ)
ரகம் (பா)	
ரஜா	
ரசிது	
ரத்து (அ) (விலக்கு)	

வதோ (அ)	ஷர்பத் (அ)
வஸ்தாந் (மற்போர் செய்வோன்)	ஷரத் (அ)
வாய்தா (அ).	ஷரா (அ)
வாபஸ் (பா)	ஷிகாரி (வெட்டை)
வாரிசு (அ) (உரியவர்)	ஷூக் (பா) (பகட்டு)
ஹாண்டி	

அயல் மொழிச் சொற்களுள் ஒரு சிலவே மேலே தாப்பட்டன. பேச்சு வழக்கில் சென்னையை விட மிகுதியாக மதுரையில் தெலுங்குச் சொற்களும் அரபுமொழிச் சொற்களும் தமிழில் கலக்கப்படுகின்றன. சென்னையில் இவற்றோடு மிகுதியாகக் கலப்பவை ஆங்கிலச் சொற்களே.

பிறமொழிச் சொற்களை அளவு கடந்து புகுத்துவது தமிழின் இனிமையைக் கெடுக்கும். மொழி வளர்ச்சிக்குப் பிறமொழிச் சொற்களைப் புகுத்த வேண்டும் என்பது தமிழ் மொழிக்கு ஏற்றதாகாது. உலகப் பேரினால் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிறமொழிச் சொற்களைப் புகுத்தி இந்தி மொழியை வளர்க்குமாறு கூறினார்கள். அவர் கூறியது வளர்ச்சியில்லாத அன்மையில் தோன்றிய இந்தி மொழிக்குப் பொருந்தும். அது தமிழுக்கு முற்றும் பொருந்தாது. இன்றியமையாத சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு நம் முன்னோர்கள் 'திசைச் சொல்' என்ற ஒரு பாகுபாடு செய்து வைத்தார்கள். அவர்களுடைய பேரிலை என்னும்போது நாம் வியப்படையாமல் இருந்தல் இயலாது. அதனால், அவர்கள் சில அயல் மொழிச் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ள இடமளித்தார்கள் என்பது தெளிவு. என்றாலும், இக்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள புதுப்பொருள்கள் எல்லாவற்றிற்கும் தமிழ்ச்சொல் கூறுவது இயலாது.

பிளாஸ்டிக் என்னும் சொல்லுக்குத் தமிழ்ச்சொல் கூறுவது இயலுமா? எவர்சில்வர் என்பதற்கு மாறாக வெண்கலம் என்று

கூரினால் விற்பனையாளர்க்கு விளங்குமா? ஐஸ்கிரிம், பசுட் சாலட் (Fruit Salad), கிராம், கிலோ, மீட்டர், ஈருக்களை வண்டி, உந்து வண்டி இவற்றின் பகுதிகள், 'வான்' (Van) முதலிய பல நூற்றுக்கணக்கான சொற்கள் நமது புதிய நாகரிக வாழ்வில் பகுந்தனவ. இவற்றிற்குப் புதுச் சொற்கள் சொல்வது அரிதிலும் அரிது. ரப்பர் மாத்துப் பாலால் பலநூறு பொருள்கள் செய்யப் படுகின்றன. ரப்பர் பாலையும் கந்தகத்தையும் சேர்த்துச் செய்வது 'வல்கண்ட' எனப்படும். அதை வங்கண்ட என்றநான் சொல்ல வேண்டும். ரப்பர் கூட்டால் செய்யப்படுவன மென்மையுடையன வாகவும் இருக்கும். வன்மையுடையனவாகவும் இருக்கும். ரப்பர் செருப்பு இருக்கிறது. தோல் செருப்பும் இருக்கிறது. பூட்ஸ் என்னும் ஒருவகைக் காலனியைப் பூட்ஸ் என்றே கூறுகிறோம். ரப்பர் செருப்பை இரப்பர் செருப்பு என்றாலே யாசிப்பவர் செருப்பு என்று பொருள்படும். கொக்கோ, காப்பி முதலியவற்றை அப்படியேதான் சொல்ல வேண்டும்; அப்படியேதான் சொல்லி வருகிறோம். 'ஏ'யை ஆங்கிலேயர் 'தே' என்று ஒலித்தனர். அதனால் தேநீர் (Tea) என்பது வழக்கில் வந்தது. இதைத் தேநீர் என்று எழுதினால் தேன் நீர் என்று அச்சொல் பொருள் தந்துவிடும்.

கோல் என்னும் பிறமொழிச் சொல்லை அப்படியே பயன்படுத்தி வருகிறோம். முருங்கை என்பது முருங்கா என்னும் சிங்களச் சொல்லாம். அதை முருங்கை என்று பயன்படுத்தி வருகிறோம். முருங்கை தமிழ் இலக்கியத்தில் இல்லை. சாக்லெட், குயுங்கம், ஆப்பிள் முதலியவற்றை அப்படியே பயன்படுத்தி வருகிறோம். கோல் என்னும் சொல் விளையாட்டை வருணிக்கும் போது கூறப்படுகிறது. ஆனால், உருளைக்கிழங்கைப் பயன் படுத்திய காலத்திலேயே அதன் வடிவத்தால் உருளைக்கிழங்கு என்று மக்கள் அதற்குப் பெயரிட்டு விட்டார்கள். அதனால் அதற்குத் தமிழ்ப் பெயர் வழங்குகிறது.

மேலும், இன்று நாம் தின்னும் பல பண்டங்களுக்குப் பிறமொழிப் பெயர்களே வழங்குகின்றன.

ஆனால், சில கடைகளில் கறார் விலை என்று எழுதியிருப்பதைக் காண்கிறோம். அதனை ஒரே விலை என்று எழுதலாம். ஜலம், போஜுனம், ரோட் என்று எழுதுவது கூடாது. இப்படி எழுதினால் தமிழ்ச் சொற்களே மறைந்துவிடும். விளங்காத இடத்திலோ வேறு சொல்ல இயலாத இடத்திலோ பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம். இதற்காகவே நம் முன்னோர்கள் திசைச் சொற்கள் என்று ஒருவகைப் பெயரைத் தங்கள் கூரிய மதியால் அமைத்திருக்கிறார்கள். 60 வாட் என்பதை வேறு வகையாகக் கூற இயலாது. அறிவு வளர் வேண்டுமென்றால் இன்றியமையாத இடங்களில் பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்த இசைய வேண்டும். மொழி மக்களிடம் இருக்கிறது. அவர்கள் எழுதுவதைத் தடுக்க இயலவில்லை. ஓரளவு தடுக்கலாம். அளவு கடந்து தடுத்தால் அறிவு வளராது. எதிலும் தூய தமிழ் வரவேண்டும் என்று விரும்புவர்கள் இதனை உணர வேண்டும். அதனால் நாம் நடுவழி மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் தவறாகாது.

எனினும், அதே நோத்தில் அயல் மொழிச் சொற்களை அளவு கடந்து தமிழில் கலந்து விட்டால், தமிழே வேறொரு புது மொழிபோல உருவாகிவிடும்; நாளடைவில் மறைந்து போகும் நிலையை அடைந்தாலும் அடையும். இப்படி அயல் மொழிச் சொற்கள் மிகுதியாய்க் கலந்து மறைந்த மொழிகளும் உண்டு. ஜரோப்பாலில் அர்மீனிய, மொழியும் (Armenian) ரஸ்ய மொழியும் கலக்கத் தொடங்கியபோது. அர்மீனிய மொழி மறைந்ததாம். இவ்வாறே இங்கிலாந்தில் கெல்ட்மொழி ஆங்கில மொழிக் கலப்பால் அழிந்ததாம். பிறமொழிக் கலப்பால் மலையாளமும் ஆங்கிலமும் புதுச் சொற்களை உண்டாக்கும் ஆற்றலை இழந்து விட்டதாக மொழி நூலறிஞர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். பிறமொழிக் கலப்பினால் தமிழ்மொழி அழியாவிடுமும் புதுச் சொற்களை உண்டாக்கும் ஆற்றலை இழந்துவிடும். எனவே, இடமறிந்து நிலையறிந்து இன்றியமையாத பிறமொழிச் சொற்களை மட்டும் கலந்து நல்ல தமிழ் எழுத முற்பட வேண்டும் என்றால்.

Hans - I

2006-II

15.

வலிமிகுதல் II

“இந்த இடத்தை பிரயாணிகள் தங்கும் இடமாக உபயோகிக்கக் கூடாது. டிக்கட்டுகள் வாங்கியவுடன் பிரயாணிகள் தங்குமிடத்திற்கு செல்ல கோறப்படுகிறார்கள்.”

“உசிலம்பட்டி வரையிலுள்ள ஸ்டேஷன்களுக்கும் மதுரைக்கு தெற்கேயுள்ள எல்லா ஸ்டேஷன்களுக்கும் 2-ஆம் வகுப்பு டிக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படும்.”

இவ்விரண்டு அறிவிப்புகளும் செந்தமிழ் உலவும் நந்தமிழ் மதுரைப் புகைவண்டி நிலையத்திலேயே பயணச் சிட்டு விற்கு மிடத்திலே இருந்தலை; பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களால் பார்க்கப் பட்டவை, ஏந்தத் தமிழ்நியார் திருப்பணியோ இது! புகைவண்டி நிலையத்து எழுத்தர் திருப்பணியாகத்தான் இஃது இருக்க வேண்டும்.

முதல் அறிவிப்பில் ‘இடத்தை பிரயாணிகள்’ என்று வல்லெழுத்து மிகாமல் இருப்பது பிழையானது. ‘இடத்தைப் பிரயாணிகள்’ என்று எழுத வேண்டும். ‘தங்குமிடத்திற்கு செல்ல கோறப்படுகிறார்கள்’ என்னும் மூன்று சொற்களுள்ள தொடரில் மூன்று பிழைகள் உள்ளன. ‘தங்குமிடத்திற்குச் செல்லக் கோறப்படுகிறார்கள்’ என்று எழுதுவது தான் திருத்தமானது.

இரண்டாவது அறிவிப்பில் ‘மதுரைக்கு தெற்கே’ என்று இருப்பது தவறானது. ‘மதுரைக்குத் தெற்கே’ என்றிருக்க வேண்டும். இரண்டாம் வேற்றுமை ‘ஐ’ உருபின் பின்னும் நான்காம் வேற்றுமை ‘கு’ உருபின் பின்னும் வல்லெழுத்து மிக வேண்டும் என்னும் இவ் விதிகள் தெரிந்திருந்தால் இப்பிழைகள் நேர்ந்திரா. நாளிதழ் ஆசிரியர்களும் செய்தி எழுதி

வலிமிகுதல் II

அனுப்புகிறவர்களும் இவை போன்ற பிழைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆதலால், எத்துறையினரும் வல்லெழுத்து மிகுதலைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; எளிதாகக் கற்கலாம்.

வல்லெழுத்து மிகுதற்குள்ள வேறு விதிகளையும் இங்குக் காண்போம்.

வேறொரு சொல்லைப் பற்றியல்லாது நிற்க முடியா திருக்கும் ஒரு குறைந்த விணைச்சொல் மற்றொரு விணைச் சொல்லைத் தழுவி நின்றால், அப்பொருள் குறைந்த விணைச் சொல்லை விணையெய்ச்சம் என்பர்.

தேடப் போளார், எனக் கூறினார், மெல்லச் சொன்னார், தேடிச் சென்றார், வருவதாய்க் கூறினார், போய்ப் பார்த்தார் என்னும் இத்தொடர்களில் உள்ள தேட, என, மெல்ல, தேடி, வருவதாய், போய் என்பவை விணையெய்ச்சங்களாகும். இவை எச்ச சொற்களாய் விணையைத் தழுவி நிற்பதால் விணையெய்ச்சங்கள் எனப்படும்.

தேட என, மெல்ல என்னும் இவ்விணையெய்ச்சங்கள் அகர ஈற்றில் மூடியும் விணையெய்ச்சங்கள்.

தேடி என்பது இகர ஈற்றில் மூடியும் விணையெய்ச்சம்.

போய் என்பது விணையெய்ச்சம்.

வருவதாய் என்பது ஆய் சேர்ந்து வந்த விணையெய்ச்சம்.

அகர ஈற்று விணையெய்ச்சத்தின் பின்னும், இகர ஈற்று விணையெய்ச்சத்தின் பின்னும், ஆய், போய் என்னும் விணையெய்ச்சங்களின் பின்னும் வரும் வல்லெழுத்து மிகும். கீழ்வரும் எடுத்துக் காட்டுகளைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்; புரிந்து கொள்ளலாம்.

வரக்கூறினார், தேடப்போளார்.

அகர ஈற்று விணையெய்ச்சத்தின் பின் வந்த வல்லெழுத்து மிகுந்தது.

கூறிச்சென்றார், வாடிப்போயிற்று.

இகர ஈற்றுவினையெச்சத்தின் பின் வந்த வல்லெழுத்து மிகுந்தது.

போய்ச் சொன்னார், போய்த் தேடினார்.

போய் என்னும் வினையெச்சத்தின் பின் வந்த வல்லெழுத்து மிகுந்தது.

சொன்னதாய்ச்சொல், வந்ததாய்க்கறு.

ஆய் சேர்ந்து வந்த வினையெச்சத்தின் பின் வந்த வல்லெழுத்து மிகுந்தது.

மதுரைப் புகைவண்டி நிலைய முதல் அறிவிப்பில் 'செல்ல கோரப்படுகிறார்கள்' என்றிருப்பது தவறு என்று முன்னே குறிப்பிடப்பட்டது. 'செல்லக் கோரப்படுகிறார்கள்' என்றிருக்க வேண்டும் என்று திருத்தமும் முன்னே கூறப்பட்டது. அப்படிக் கூறக் காரணம் யாதென வினவலாம்னரோ? 'செல்ல' என்பது அகர ஈற்று வினையெச்சம். ஆதலால், 'செல்லக் கோரப் படுகிறார்கள்' என்று எழுத வேண்டும் என்றது. கோரப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு விருப்பப்படுகிறார்கள் என்பது பொருள். இடையின ரக்தத்திற்கு வல்லின நகரம் போடப்பட்டிருப்பது பிழை.

இன்னும் ஒரு விதியையும் தெரிந்து கொள்ளலாம். இரண்டு சொற்கள் இருந்து பொருள் கொள்ளும் போது நடுவில் ஆறாம் வேற்றுமை உருபாகிய அது என்பது மறைந்து வந்தால், ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை என்பபடும். குதிரைத் தலை என்பது ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் முதலில் நிற்கும் சொல் அஃறிளையாக இருந்தால் வல்லெழுத்து கட்டாயம் மிகும்.

குதிரைக்குளம்பு நரிப்பல்

கோழிக்கால் நாப்க்குட்டி

படைத்தலைவன் கழுதைக்குரல்

சேவன்தலைவன் பறங்கக்கூட்டம்

'இவ விதிகளைத் தெரிந்து கொள்ளாமலே எழுத இயலாதா?' என்று சிலர் வினவலாம். பிழைப்பலாமல் எழுதப் பட்ட அறிஞர்களுடைய உரைநடை நூல்களைப் படிப்பதால் ஒரளவு இவ விதிகளை உணராமல் எழுதக் கூடிய மொழித்திறமை பெறலாம். அப்படித்தான் பலர் எழுதியும் வருகின்றனர். ஆனால், 'என் இப்படி வல்லெழுத்து மிகும்படி எழுதவேண்டும்?' என்று ஒருவர் அவர்களை வினவினால், அவர்கள் பாடு திண்டாட்டந் தான். 'எல்லாரும் அவ்வாறு எழுதியிருக்கிறார்கள்; நானும் எழுதுகிறேன்' என்று அவர்கள் சொல்வார்களேயன்றி, இக்காரணத் தால் இப்படி எழுத வேண்டும் என்று கூற அறியமாட்டார்கள். விதிகளைத் தெரிந்து கொண்டால் அவர்களுக்கு ஜயமின்றி எழுதும் ஆற்றல் மிகும். அவர்கள், 'இக்காரணத்தால் இங்கே வல் லெழுத்து மிக வேண்டும்' என்று நன்கு தெரிந்து எழுதுவார்கள். எனவே, நல்ல தமிழ் எழுத விரும்புகிறவர்கள் வலி மிகும் விதிகளைப் படித்தறிவதைத் தலைவலியாகக் கொள்ளாமல் அவற்றைப் படித்துத் தெரிந்து கொண்டால் பிழையற எழுதலாம்.

16.

வலி மிகுதலும் மிகாமையும்

வலி மிகுதலும் மிகாமையும் என்னும் தலைப்பைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டுவதில்லை. வல்லெழுத்து மிகுந்து வருதலும், மிகாது வருதலும் இங்கே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

பொருளை நன்கு தெரிந்து கொள்வதற்கும் நாம் எழுதும் பொருளைப் பிறர் புரிந்து கொள்வதற்கும், வலி மிகுதலைப் பற்றியும் மிகாதிருத்தலைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்வது இன்றியமையாதது.

'பசி பிணி பகை இவை குலோத்துங்கன் ஆட்சியில் இல்லை' என்னும் வாக்கியத்திற்கும், 'பசிப்பிணி, பகை இவை குலோத்துங்கன் ஆட்சியில் இல்லை' என்னும் வாக்கியத்திற்கும் பொருளில் மிகுந்த வேறுபாடு உண்டு. முதல் வாக்கியத்தில் பசியும் பிணியும் பகையும் இல்லை என்பது பொருள். இரண்டாம் வாக்கியத்தில் பசியாகிய பிணியும் பகையும் இல்லை என்பது பொருள். இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடு வலி மிகுதலை உண்டாகிறது என்பதை உணர்லாம்.

ஒடா குதிரைகள் என்பதற்கும், ஒடாக் குதிரைகள் என்பதற்கும் நிரம்ப வேறுபாடு உண்டு. ஒடா குதிரைகள் என்றால் குதிரைகள் ஓடமாட்டா என்றும், ஒடாக் குதிரைகள் என்றால் ஒடாத குதிரைகள் என்றும் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

மேற்குறித்த வேறுபாடு உணர்ந்து பிழையின்றி நல்ல தமிழ் எழுதுவதற்கு ஒர் அளவு இலக்கணம் அறிய வேண்டுவது இன்றியமையாதது. இலக்கணத்தின் நோக்கம் என்ன? பிறர் தவறின்றிப் புரிந்து கொள்வதற்கும், தவறின்றிக் கருத்தை வெளி யிடுவதற்கும் கருவியாக உதவுவது இலக்கணம். அதனால், இங்கே வல்லெழுத்து மிகுவதை நன்கு தெரிந்து கொள்வதற்குத் தொடர்

இலக்கணம் இன்றியமையாததாகிறது. எனவே, இங்கு ஒரு மிக எளிய முறையில் நன்கு மனத்தில் இருத்தும் பொருட்டுத் திரும்பவும் தொடரிலக்கணம் கூறப்படுகிறது.

இரண்டு சொற்களுக்குக் குறையாமல் தொடர்ந்து வருவது தொடராகும். ஒரு சொல்லைத் தொடர் எனல் கூடாது. வண்டிக் குறைக்கு மேற்பட்ட தொடர் என்று எப்பொழுது கூறுகிறோம்? ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வண்டிகள் தொடர்ந்து நிற்கும்போதுதான் கூறுகிறோம். அதுபோல ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்கள் தொடர்ந்து வந்தால்தான் தொடர் என்று சொல்ல வேண்டும்.

கோழி கூவிற்று என்பது தொடர்.

தொடர், தொகாநிலைத் தொடர் என்றும், தொகைநிலைத் தொடர் என்றும் இருவகைப்படும். தொகாநிலைத் தொடரைத் தொடர் என்றும், தொகைநிலைத் தொடரைத் தொகை என்றும் கூறுவார்.

இரண்டு சொற்கள் இருந்து பொருள் கொள்ளும் போது நடுவில் ஒன்றும் மறையாமல் இருப்பதாலே அத்தொடரைத் தொகாநிலைத் தொடர் என்கிறோம். இரண்டு சொற்கள் இருந்து பொருள் கொள்ளும்போது நடுவில் யாதாவது மறைந்து வருவதைத் தொகைநிலைத் தொடர் என்கிறோம். கோழி கூவிற்று என்னும் தொடரில் ஒன்றும் தொக்கி நிற்கவில்லை. ஆகலால், இது தொகாநிலைத் தொடர் எனப்படுகிறது. தங்கை சட்டை என்னும் தொடரானது தங்கையினது சட்டை எனப்பொருள் தருவதால், 'அது' என்னும் உருபு மறைந்து நிற்பதால், அதனால் தொகை நிலைத் தொடர் என்கிறோம்.

துணி கிழிந்து - தொகாநிலைத் தொடர்.

துணி கட்டு - தொகைநிலைத் தொடர்.

துணி கிழிந்து - இஃது எழுவாய்த்தொடர். எழுவாய் முதலில் இருப்பதால் எழுவாய்த் தொடராகிறது. கிளி பேக்கிறது-இஃது எழுவாய்த் தொடர். எழுவாய்த் தொடரில் பெரும்பாலும் வல்லெழுந்து மிகாது.

ஒடா குதிரைகள்-இது வினைமுற்றுத் தொடர். வினைமுற்று முதலில் இருப்பதால் இது வினை முற்றுத் தொடர். வினை முற்றுத் தொடரில் வல்லெழுந்து மிகாது. ஒடாக்குதிரைகள் என்னும் தொடரைப் பெயரெச்சத் தொடர் என்போம். ஒடாத என்னும் சொல்லில் இருக்கும் 'த' என்னும் ஈறு கெட்டு விட்டது. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் தொடரில் வரும் வல் லெழுந்து மிகுந்து வருமாதலால் ஒடாக்குதிரைகள் என்று எழுத வேண்டுவதாகிறது.

தொகைநிலைத் தொடரானது சொற்கருக்கத்துக்காகத் தயிழில் அமைந்து கிடக்கிறது. சொற்களின் சிக்கனத்திற்காகவும் புதுச் சொற்களை ஆக்கிக்கொள்வதற்காகவும் நம் முன்னோர்கள் தொகைநிலைத் தொடர்களை விஞ்ஞான முறையில் அமைத் திருத்தலை என்னும் போது அவர்களது நுண்ணறிவைக் கண்டு வியப்பட்டிரோம்.

தொகைநிலைத் தொடரைத் தொகை என்கிறோம். இரண்டு சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று பொருள்கொள்ளும்போது. இடையில் ஏதாவது தொக்கி அஃதாவது மறைந்து வருவதையே தொகை என்பது முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டது. துணி கட்டு-இது தொகை நிலைத் தொடர். தொகை ஒரு சொல் நீர்மைத்து; அஃதாவது இரண்டு சொற்களாக நின்றாலும் ஒரு சொல் போன்ற தன்மை யுடையது.

செடிகொடிகள் - இஃது உம்மைத்தொகை; நடுவில் வினைக்கும் உம் மறைந்திருப்பதால், உம்மைத் தொகை.

பூரிகிழங்கு. இட்டலிசாம்பார்-இவை உம்மைத்தொகைகள். உம்மைத் தொகையில் வல்லெழுந்து மிகாது. செடிக்கொடிகள், பூரிக்கிழங்கு, இட்டலிச் சாம்பார் என்று எழுதுவது தவறு. இப்படி எழுதினால் இவை உம்மைத் தொகைகள் ஆகா. பொருளும் வேறுபடும். யானை குதிரை-உம்மைத் தொகை. உம்மைத் தொகையில் வலி மிகவில்லை. ஆதலால், உம்மைத் தொகையில் வலி மிகாது என்றாலிக்.

மலைத்தோள்-இஃது உவமைத்தொகை. உவமையைக் காட்டும் சொல் மறைந்து வந்திருப்பதால் உவமைத்தொகை. உவமைத்தொகையில் வல்லெழுந்து மிகுந்து வந்திருந்தலைக் காண்க.

வெற்றுமைத்தொகையில் இரண்டு வகை உண்டு. வெற்றுமை உருபு மட்டும் மறைந்துவருந் தொகை வெற்றுமைத் தொகை. துணி கட்டு - இஃது இரண்டாம் வெற்றுமைத்தொகை. இங்கே வல்லெழுந்து மிகாது. குதிரைக் கழுந்து-இஃது ஆராம் வெற்றுமைத் தொகை. ஆராம் வெற்றுமைத் தொகையில் முதலில் நிற்கும் சொல் அஃறினையாக இருக்குமானால் வல்லெழுந்து மிகும். கிளிக்கால், வையைக்கரை-இங்கே வலி மிகுந்திருப்பது காண்க. ஆராம் வெற்றுமைத் தொகையில் நிலை மொழி உயர்தினையாக இருந்தால், வல்லெழுந்து மிகாது. சிதை கை, தம்பி சட்டை, கண்ணகி கோயில்-இங்கு நிலைமொழி உயர்தினையாக இருப்பதால் வலி மிகவில்லை.

மற்றொரு வெற்றுமைத் தொகை உண்டு. இதனை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை என்பர். யானைப்பாகன் என்னும் தொடரில் 'ஜ' உருபும். 'ஒட்டும்' என்னும் பயனைத் தரும் சொல்லும் மறைந்திருப்பதால், இத்தொகையை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை என்கிறோம். 'யானையை ஒட்டும் பாகன்' என்பது இத்தொடருக்குப் பொருள். உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையில் வரும் வல்லெழுந்துக் கட்டாயம் மிகும்.

சிற்றுண்டிச்சாலை, தண்ணீர்த்தொட்டி, 2-ஆம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையில் வலிமிகுந்தது.

தங்கக்காப்பு, பருத்தித்துணி, தகரப்பெட்டி — 3-ஆம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையில் வலி மிகுந்தது.

குழந்தைப்பால்-4-ஆம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையில் வலி மிகுந்தது.

மலைப்பாம்பு, மதுரைச் சொக்கநாதர் கோயில், மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரி, கல்லூரிக் கழகம், சென்னைத் தமிழ்ச்சங்கம் — 7-ஆம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வலி மிக்கது.

மல்லிகைப்பு — இஃது இருபெயரோட்டுப் பண்புத் தொகை சிறப்புப் பெயரும் பொதுப் பெயரும் இருந்து 'ஆகிய' என்பது தொக்கி வருவது இருபெயரோட்டுப் பண்புத் தொகை என்பபடும். மல்லிகை என்பது சிறப்புப் பெயர். ஒரு வகையைக் குறிப்பது சிறப்புப் பெயர். பூ என்பது பொதுப் பெயர். பொதுவான பெயர் பொதுப் பெயர். இரு பெயர் ஒட்டவருவதால் இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை என்கிறோம். இருபெயரோட்டுப் பண்புத் தொகையில் இருபெயரும் ஒன்றையே குறிக்க வேண்டும். இரு பெயரோட்டுப் பண்புத்தொகையில் வருமொழி வல்லெழுத்தில் தொடங்கினால் வல்லெழுத்து மிகும்.

ஆட்டத்திங்கள், ஆவணித்திங்கள்,

சென்னைப்பட்டினம், மதுரைப்பட்டினம், பசிப்பினி.

குடிதண்ணீர், கடுகாடு - இவை விளைந்தொகைகள். மூன்று காலம் காட்டும் விகுதி மறைந்து வருவது விளைந்தொகை. விளைந்தொகையில் வல்லெழுத்து மிகாது.

கீழ்கணக்கு என்று இரண்டும் சேரும்பொழுது அவை கீழ்கணக்கு என்றும் கீழ்க்கணக்கு என்றும் வரும். 'கீழ் என விளவி

உறுத் தோன்றும்' என்று தொல்காப்பிய எழுத்துக்காரரும், 'கீழின்றுன் வன்மை விகற்பழும் ஆகும்' என்று நன்னூலும் விதி கூறுகின்றன. இவ்விரு நூல்களும் இருவகையாகவும் எழுதலாம் என்று கூறுகின்றன. ஆனால், தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் என்று கூறுகின்றன. ஆனால், தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் என்றே எழுதியுள்ளதைக் காணகிறோம். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்றே எழுதியுள்ளதைக் காணகிறோம். கீழ்க்கு என்னும் சொல்லும் திசை என்னும் சொல்லும் சேரும் கீழ்க்கு என்னும் சொல்லும் திசை என்றே வரும். "கீழ்த்திசை வாயிற் போது கீழ்த்திசை என்றே வரும். சிலப்பதிகாரக் கட்டுரைகாலை 182 ஆவது வரியில் கீழ்த்திசை என வந்திருப்பது காணக்.

எழுத்துகள் என்பது சரியா, எழுத்துக்கள் என்பது சரியா என்பது குறித்து இருவேறு கருத்துகள் உண்டு. எழுத்துகள் என்பதே சரியானது, வாக்குக்கள், வாழ்த்துக்கள் எடுத்துக் காட்டுக்கள், இனிப்புக்கள், விளையாட்டுக்கள், விளக்குக்கள் என்பவை கேட்க இனியனவாய் இருக்கின்றனவா? இல்லையே. மேலும் விகுதிப் புனர்ச்சியில் வல்லெழுத்துக்குப் பின் வரும் வலி மிகுவதற்கு விதியும் இல்லை.

வலி மிகுதலும் மிகாமையும் என்பதைப் பற்றிய இப்பகுதியானது தலைவலியை மிகுத்து விட்டதோ என்று அஞ்சுகிறேன். நல்ல தமிழில் எழுத இஃது இன்றியமையாததாக இருத்தலால், ஆழ்ந்து போக வேண்டியதாயிற்று. நல்ல தமிழ் எழுதுவதற்காகச் சிறிது பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடாதா?

17.

வலிமிகும் விதிகளின் தொகுப்பு

தமிழ் வளர்ந்த மதுரை நகரின் மத்திய பேருந்து நிலையத்திலிருந்து ஒருவர் நகருக்குள் நுழைந்தால், முதலில் கீழ்க்கண்ட அறிவிப்புகள் அவர் கண்களில் படும்.

கரிகடை

விலை குறைவாய் கிடைக்கும்

வாடகைக்கு கிடைக்கும்

கரிசெப் விற்கும் கடை

துணிக்கடை

மிதி வண்டி

செப்பனிடுந் தொழிற்கடை

தமிழகத்தில் உலவி வரும் சில நாளிதழ்களில் ஒரே நாளில் வந்த பிழைகளைக் கீழே காணக:

அமைப்பு பற்றி பேசு

வங்களை தொழில்மைச்சர்

எந்த சமூகத்தையும்

தற்கால கல்வி

இலங்கை கண்காணிகள்

சென்னை கடற்கரை

முடிவு பற்றி பாசிஸ்தான் பதில்

பேசி காரியங்களை

ஒன்றை புதிதாக

இங்கு செய்யக்கூடியது

இந்த பதிலை தெரிவிக்குமாறு

மதுரைக்கு

திருப்பியனுப்பப்படுவர்

அதற்கேற்ப போனிய

கிழக்கு நோக்கி பாயச் செய்ய

நெற்று பகல்

அதிகமாக காயங்கள்

பண்பாட்டை கடைப்பிடித்து

தெரிவித்து கொள்ள

திருமதி செப்பராவுக்கு பாராட்டு

ஆள்களை கடத்தும்

இலங்கைக்கு சட்ட விரோதமாக

இடைக்கால பதில்

தவிர தற்காப்பு

நிகழ் சிக்கை பற்றி

குறித்து பிரெஞ்சு உதவி

தீ பெட்டி தொழிற்சாலை

அந்த துறைகளில்

நுழுக்கமாக திட்டத்தை

செய்ய வேண்டுமென கேட்டுக்

கொண்டார்

சென்னை கிரிக்கெட் கழகம்

மாண்புறத் தமிழ் வளர்ந்த மதுரையில் மட்டுமல்லாமல், தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் பல இடங்களிலிரும் அறிவிப்புப் பல்கலைகளிலும் ரயில் நிலையங்களிலும் நாளிதழ்களிலும் வேறு வெளியீடுகளிலும் இந்தகைய பிழைகள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. இப்படிப் பிழைகள் மலிந்து கிடக்குமாயின், தமிழ் நாட்டில் நல்ல தமிழ் எப்படிப் பரவ முடியும்? மேலே குறிப்பிடப் பட்ட தவறுகள் வல்லவழுத்து மிகாத பிழைகளாகும். வார், நாள் இதழ்களிலும் பெரும்பாலான நூல்களிலும், புதியவைகாக வருகின்ற பல கவிதைகளிலும் காணப்படுகின்ற எழுத்துப் பிழைகள், சொற் பிழைகள், வாக்கியத் தவறுகள், ஒருமை பண்மைத் தவறுகள், குறியீட்டுத் தவறுகளான இவைகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுவதே இல்லை. இந்த நிலையில் ஓரளவு கூட இலக்கணம் கற்க வேண்டுவதில்லை எனச் சிலர் கூறி வருவது வியப்பாயிருக்கிறது. ஆங்கில நாளிதழ்களிலும் வெளியீடுகளிலும் அளவற்ற தவறுகளைக் கண்பதில்லை. ஏன்? ஆங்கில மொழித்தேர்ச்சியடைய வர்களே நாளிதழ்களை நடத்துவதனாலும் நாளிதழ்களுக்குச் செய்தி தீர்டி அலுப்புகிறவர்களும் ஆங்கில மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கும் காரணத்தினாலும் ஆங்கில நாளிதழ்களில் பெரும்பாலும் அளவுக்கு மிக்க தவறுகளைக் காண்பது அரிதாகிறது. தமிழில் நாளிதழ் நடத்துபவர்களும் ஓரளவு மொழித் தேர்ச்சி பெற்ற விட்டால், இக் குறைகள் விரைவில் நீங்கும். எல்லா வற்றிற்கும் மேலாகத் தமிழாட்சி மொழியைப் பயன்படுத்தும் அலுவலர்கள் ஓரளவு மொழித் தேர்ச்சி பெற்ற விட்டால், இன்று பிழையாகவே எழுதும் இழிலிலை நாளைடையில் அடியோடு அழிந்தொழியும்.

தமிழகத்தில் எல்லாத்துறைகளிலும் எதையும் நல்ல தமிழில் எழுத வேண்டிய இன்றியமையாலை இன்று நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆதலால், அலுவலக எழுத்தர்கள் தமிழை வழுவின்றி எழுதப் பயின்று கொள்ள வேண்டும் என்றார்கள். நாளிதழ் ஆசிரியர்களும் பிறரும் இனிப் பிழையின்றித் தமிழை எழுதினால்தான் மதிப்புப் பெறக்கூடும் என்று உணர்வார்களாக.

முன்னே குறிப்பிடப்பட்ட பிழைகளுக்கு உரிய திருத்தங்களைக் கீழே காணக.

கரிக்கடை என்றிருக்க வேண்டும். கரியை விற்கும் கடை என்பது பொருள். இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வல்லெழுத்து மிகுந்து வரும் என்பது விதி.

வாடகைக்குக் கிடைக்கும். திருமதி சுப்பராவுக்குப் பாராட்டு, இலங்கைக்குச் சட்ட விரோதமாக, மதுரைக்குத் திருப்பியழுப்பப்படுவர். நான்காம் வேற்றுமை ‘கு’ உருபுக்குப்பின் வரும் வல்லெழுத்து மிக வேண்டும்.

பண்பாட்டைக் கடைப் பிடித்து, ஆள்களைக் கடத்தும், ஒன்றைப் புதிதாக, பதிலைத் தெரிவிக்குமாறு. நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி - இங்கே இரண்டாம் வேற்றுமை ‘ஜ்’ உருபுக்குப் பின் வரும் வல்லெழுத்து மிக வேண்டும் என்பது விதி.

விலை சூறவாய்க் கிடைக்கும், அதிகமாகக் காய்கள், தவிரத் தற்காப்பு. அதற்கேற்பப் போதிய, நுணுக்கமாகத் திட்டத்தை, செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். - ஆய், ஆக, என என்று வரும் விளையெச்சங்களின் பின்னும், அகர சற்று விளையெச்சங்களின் பின்னும் வரும் வல்லெழுத்து மிக்கு வரவேண்டும் என்பது விதி.

அமைப்புப் பற்றிப் பேச, முடிவுபற்றிப் பாகிஸ்தான், பேசிக் காரியங்களை, கிழக்கு நோக்கிப் பாயச் செய்ய. - இகர ஈற்று விளையெச்சத்துக்குப் பின்னும் வரும் வல்லெழுத்து மிக வேண்டும்.

எந்தச் சமுகத்தையும், அந்தத் துறைகளில், இந்தப் பதிலை. - அந்த, இந்த, எந்த என்னும் சொற்களுக்குப் பின் வரும் வல்லெழுத்து மிகும்.

அமைப்புப்பற்றி, தெரிவித்துக் கொள்ள, குறித்துப் பிரெஸ் உதவி, நேற்றுப்பகல். - வன்தொடர்க் குற்றியலுகரத்துக்குப் பின் வரும் வல்லெழுத்து மிகும்.

இங்குச் செய்யக்கூடியது-அங்கு, இங்கு, எங்கு என்னும் சொற்களுக்குப் பின் வரும் வல்லெழுத்து மிகும். இச்சொற் களுக்குப் பின் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது எழுதுகின்றனர் பலர். அங்கு, இங்கு, எங்கு என்னும் சொற்களுக்குப் பின் கட்டாயம் வல்லெழுத்து மிக வேண்டும்.

வங்காளத் தொழிலமைச்சர், தற்காலக் கல்வி, இலங்கைக் கண்காணிகள், இடைக்காலப்பதில், தீப் பெட்டித் தொழிற்சாலை, சென்னைக் கடற்கரை, சென்னைக் கிரிக்கெட் கழகம். - உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வல்லெழுத்து மிக வேண்டும் என்பது விதி.

தீ+பெட்டி = தீப்பெட்டி. ஓரெழுத்து ஒரு மொழிக்குப்பின் வல்லெழுத்தில் சொல் வந்தால் வலி மிகும். ஓரெழுத்தே பொருள் குறிப்பது ஓரெழுத்து ஒரு மொழி எனப்படும். தீ என்பது ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாகும்.

இலக்கணம் முழுவதையும் படித்து நினைவில் வைத்துக் கொண்டு வல்லெழுத்து மிகும் இடத்தையும், மிகாத இடத்தையும் உணர்வது கடினமாயிற்றே என்று பலர் அஞ்சகின்றனர்; அஞ்ச வேண்டுவதில்லை. பிழையற எழுதும் தமிழ்நினர்களின் நூல்களைப் படிப்பதாலும், இவ்விதிகளைத் தெரிந்து கொள்வதாலும் ஒருவர் பிழையின்றி எழுத எளிதாகக் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

வலி மிகும் விதிகளின் தொகுப்பு

சிதறிக்கிடக்கும் வலிமிகும் விதிகள் எவ்வாம் இங்குத் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பு, படித்த விதிகளை உள்ளத்தில் தள்ள முடியாதவாறு பிடித்து நிறுத்தப் பயன்படும்.

கீழ்வரும் சொற்களுக்குப்பின் க.ச.த.ப வருக்க எழுத்து களில் அமைந்த சொல் வருமொழியாக வந்தால் வலி மிகும்.

1. அ. இ. எ: அந்த, இந்த, எந்த; அங்கு, இங்கு, எங்கு; ஆங்கு எங்கு, யாங்கு; அப்படி, இப்படி, எப்படி; ஆண்டு, ஈண்டு, யாண்டு; அவ்வகை, இவ்வகை, எவ்வகை; அத்துணை, இத்துணை, எத்துணை; இனி, தனி; அன்றி, இன்றி; மற்ற, மற்றை, நடு, பொது, அனு, முழு, புது, திரு, அரை, பாதி; எட்டு, பத்து; முன்னர், பின்னர் ஆகிய இச்சொற்களுக்குப் பின் வரும் வலி மிகும். இருந்துவிள்ள பக்கங்கள் 206-207இல் வந்துள்ள எடுத்துக்காட்டுகளைக் காணக்.

2. ஒரொழுத்து ஒரு மொழிக்குப்பின் வரும் வலி மிகும்.

பு+பறித்தாள்	= பூப்பறித்தாள்.
தீ+பிடித்தது	= தீப்பிடித்தது.
கை+குழந்தை	= கைக்குழந்தை.
பு+பந்தல்	= பூப்பந்தல்.

3. ஈருகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பின் வரும் வலி மிகும்.

அறியா+பிள்ளை	= அறியாப்பிள்ளை.
காணா+காட்டி	= காணாக்காட்டி.
சொல்லா+சொல்	= சொல்லாச்சொல்.
நிலையா+பொருள்	= நிலையாப்பொருள்.
தீரா+துன்பம்	= தீராத்துன்பம்.

4. அகர இகர ஈற்று வினையெச்சத்தின் பின்னும், ஆய், போய், ஆக என என்னும் வினையெச்சங்களின் பின்னும் வரும் வலி மிகும்.

வர+சொன்னாள்	= வருச்சொன்னாள்.
மெல்ல+பேசினார்	= மெல்லப்பேசினார்.
ஒடிப்போனாள்	= ஒடிப்போனாள்.
கேட்பதாய்+கூறினாள்	= கேட்பதாய்க்கூறினாள்.
போய்+தேடினாள்	= போய்த்தேடினாள்.
இருப்பதாக+கூறு	= இருப்பதாக்கூறு.
என+கேட்டாள்	= எனக்கேட்டாள்.

5. வன்தொடர்க் குற்றியலுக்குத்தின் பின்வரும் வலி மிகும்.

எட்டு+கட்டுகள்	= எட்டுக்கட்டுகள்.
பத்து+செய்யுள்கள்	= பத்துச்செய்யுள்கள்.
கற்று+கொடுத்தான்	= கற்றுக்கொடுத்தான்.
விட்டு+சென்றாள்	= விட்டுச்சென்றாள்.
வைத்து+போனாள்	= வைத்துப்போனாள்.
கொக்கு+பறந்தது	= கொக்குப்பறந்தது.

குறிப்பு: கொக்குப் பறந்தது என்னும் தொடர் எழுவாய்த் தொடராயினும் நிலைமொழி வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமானதால் வலி மிக்கு வந்தது என்பதற்கு இங்கு வலி மிகுதலை விரும்பா விட்டால் கொக்கு என்னும் சொல்லின் பக்கத்தில் காற்புள்ளியிட்டு கொக்கு, பறந்தது என்று இவ்வாறு எழுதுக.

6. திரு, நடு, முழு, விழு, பொது, அனு போன்றுள்ள முற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப் பின்வரும் வலி மிகும்

திரு+கோயில்	= திருக்கோயில்.
நடு+தெரு	= நடுத்தெரு.
முழு+பேச்சு	= முழுப்பேச்சு.

- விழு+பொருள் = விழுப்பொருள்.
 பொது+பணி = பொதுப்பணி.
 அனு+குண்டு = அனுக்குண்டு.
7. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபிள் பின்னும் நான்காம் வேற்றுமை உருபிள் பின்னும் வரும் வளி மிகும்.
 பூளன்யை+பார்த்தான் = பூளன்யைப்பார்த்தான்.
 கடைக்கு+போனான் = கடைக்குப்போனான்.
8. பண்புத் தொகையில் வரும் வல்லவமுத்து மிகும்.
 வெள்ளளவு+தாள் = வெள்ளளத்தாள்.
 மெய்யு+பொருள் = மெய்யுப்பொருள்.
 பொய்யு+புகழ் = பொய்யுப்புகழ்.
9. இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையில் வரும் வளி மிகும்.
 கை+திங்கள் = கைத்திங்கள்.
 கோடை+காலம் = கோடைக்காலம்.
 மல்லிகை+பூ = மல்லிகைப்பூ.
 குறிப்பு: ஆஸ்திரேவியா கண்டம், ஆப்பிரிக்கா கண்டம்.
 இவை பிறமொழிப் பெயராகையால் இவற்றில் வளி மிகுதல் கூடாது.
10. உவமைத் தொகையில் வரும் வளி மிகும்.
 ரொட்டி+தலை = ரொட்டித்தலை.
 தாமரை+கண் = தாமரைக்கண்.
 முத்து+பல் = முத்துப்பல்.
11. நான்காம் வேற்றுமைத் தொகையில் அஃறினைப் பெயர் களின் பின் வரும் வளி மிகும்.
 வெலி+கால் = வெலிக்கால்.

12. ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வரும் வளி மிகும்.
 காட்டிடை+சென்றாள் = காட்டிடைச்சென்றாள்.
 குடி+பிறந்தார் = குடிப்பிறந்தார்.
13. ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் முதலில் நிறகும் நிலைமொழி அஃறினையாய் இருப்பின் வளி மிகும்.
 குருவி+தலை = குருவித்தலை.
 கிளி+கூடு = கிளிக்கூடு.
 தேர்+தட்டு = தேர்த்தட்டு.
 நாய்குடி = நாய்க்குடி.
 பூணை+குட்டி = பூணக்குட்டி.
14. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வளி மிகும்.
 சிற்றுண்டி+சாலை = சிற்றுண்டிச்சாலை.
 தயிர்+குடம் = தயிர்க்குடம்.
 காய்கறி+கணை = காய்கறிக்கணை.
 தேர்+பாகன் = தேர்ப்பாகன்.
15. மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வளி மிகும்.
 பித்தளை+குடம் = பித்தளைக்குடம்.
 பட்டு+சேலை = பட்டுச்சேலை.
 மோர்+குழம்பு = மோர்க்குழம்பு.
16. நான்காம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வளி மிகும்.
 குழந்தை+பால் = குழந்தைப்பால்.
 கோழி+தீனி = கோழித்தீனி.

17. ஜந்தாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வளி மிகும்.

வாய்ப்பாடு = வாய்ப்பாடு.

விழிப்புணல் = விழிப்புணல்.

18. ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையில் வரும் வளி மிகும்.

தன்னீர்ப்பாம்பு = தன்னீர்ப்பாம்பு.

சென்னை+கல்லூரி = சென்னைவக்கல்லூரி.

மதுரை+கோயில் = மதுரைக்கோயில்.

19. தனிக்குற்றெழுத்தை அடுத்து வரும் ஆகாரத்தின் பின்வரும் வளி மிகும்.

கனா+கண்டான் = கனாக்கண்டான்.

நிலா+பயன் = நிலாப்பயன்.

சுரா+தலை = சுராத்தலை.

20. அன்றி, இன்றி என்னும் இகர ஸற்றுக் குறிப்பு வினை யெச்சங்களுக்குப் பின் வரும் வளி மிகும்.

அன்றி+செல்வேன் = அன்றிச்செல்வேன்.

இன்றி+கொடேன் = இன்றிக்கொடேன்.

விதிவிலக்கும் பிறவும்

21. ட, ர, இரட்டித்த நெடில் தொடர், உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப் பின் வரும் வளி மிகும்.

21.1 மாடு+சாணம் = மாட்டுச்சாணம்.

தமிழ்நாடு+கலை = தமிழ்நாட்டுக்கலை.

தமிழ்நாடு+போக்குவரத்து = தமிழ்நாட்டுப் போக்குவரத்து.

வீடு+சோறு = வீட்டுச்சோறு.

21.2 ஆறு+தன்னீர் = ஆற்றுத்தன்னீர்.

வினாறு+தவளை = கினாற்றுத்தவளை.

வேறு+பொருள் = வேற்றுப்பொருள்.

22. மென் தொடர்க் குற்றியல் உகரச் சொற்களுக்குப் பின்னும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப் பின்னும், முற்றியலுகரச் சொற்களுக்குப் பின்னும் வரும் வல்லெழுத்துச் சில இடங்களில் மிகும்.

22.1 வண்டு+கால் = வண்டுக்கால்.

திண்டு+கல் = திண்டுக்கல்.

பாம்பு+தோல் = பாம்புத்தோல்.

குரங்கு+கூட்டம் = குரங்குக் கூட்டம்.

கன்று+குட்டி = கன்றுக்குட்டி.

பண்பு+தொகை = பண்புத்தொகை.

பண்பு+பெயர் = பண்புப்பெயர்.

மருந்து+கடை = மருந்துக்கடை.

22.2 முதுகு+தண்டு = முதுகுத்தண்டு.

எருது+கொடி = எருதுக்கொடி.

22.3 உணவு+பொருள் = உணவுப்பொருள்.

செலவு+சொல் = செலவுச்சொல்.

இந்துக்கள், பந்துக்கள், கந்துக்கடன் என்னும் சொற்களில் வல்லெழுத்து மிகுந்து வருதலும் காணக்

"பல்வோர் துஞ்சும் நள்ளென் யாமத்து உரவுக்களிறு போல் வந்து இரவுக்கதவும் முயற்ற கேளோம் அல்லேம்; கேட்டனம் பெரும!"

'பெரும் வலிமையுடைய களிற்றைப்போல இராக்காவத்தே தாழிட்ட கந்தை திறக்க முயன்றதனால் உண்டான ஒலியைக் கேட்டனம்!' என்பது பொருள். (குறுந்தொகை-244)

இங்கே முற்றுகரத்திற்குப்பின் வரும் வலி மிகுந்திருத்தல் காணக்.

இங்கு வல்லெழுத்து மிக்கு வரவேண்டிய தொடர்களின் பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளது. அவற்றைப் படித்துப்படித்துப் பழகிக் கொண்டால் எவரும் தவறின்றி வல்லெழுத்து மிக்கு வருமாறு எழுதக்கூடும். படித்துக்கொள்க:

வலிமிகும் தொடர்களின் வரிசை

அரைப்பங்கு

அறிவுப்பஞ்சம்

அனுக்குண்டு

அந்தக்கழகம்

அங்குப்போளார்

அவனுக்குக்கொடுத்தான்

அழுக்குத்துணி

அன்றிச்செய்யேன்

அன்புத்தளை

ஆரம்பப்பள்ளி

ஆண்டுப்போளான்

ஆண்டுக்காலம்

ஆங்குச்சென்றாள்

ஆட்சித்தொடக்கம்

ஆலோசனைக்கூட்டம்

இன்றிப்பேசு

இந்தப்பேச்சு

இங்குத்தந்தேன்

இசைச்செல்வர்

இடைநிலைப்பள்ளி

இராக்காலம்

இராப்பகல்

இரவுக்குறி

இந்தியத்துணைக்கண்டம்

இந்தியத்தாதுக்குழு

இரிக்கேட்பேன்

இடப்பக்கம்

ஈண்டுப்போகிறேன்

ஈங்குக்கொடுத்தேன்

உழுவத்தொழில்

உணவுப்பொருள்

உயர்நிலைப்பள்ளி

உருளைக்கிழங்கு

உண்மைக்களை

ஊழுப்பயன்

ஊர்க்கோயில்

எங்குத்தேடினாய்?

எதிர்ப்பக்கம்

எருதுக்கொடி

எல்லாப்பொருள்களும்

ஏழைக்குடியானவன்

ஏறத்தாழ

ஏறக்குறைய

ஐந்தாண்டுத்திட்டம்

ஐப்பசித்திங்கள்

ஒற்றைக்கொம்பு

ஒப்புக்கொண்டாள்

ஒட்டப்பந்தயம்

ஒட்டைக்குடிசை

கட்டுக்கோப்பு

கடைத்தெரு

கடையைத்திற

கலைச்செல்வம்

கலைக்கழகம்

கலைக்குடும்பம்

கலைக்கோயில்

கழகத்துணைத்தலைவர்

கழகச்செயலாளர்

கற்றுக்கொடுத்தார்

கமலக்கண்ணன்

கட்டடக்கலை

கரிக்கடை

கணாக்கண்டாள்

கார்ப்பரூவம்

காரைக்குழிக் கம்பர் கழகம்

காவிரிக்கை

காட்டுச்செடி

காலைக்கடன்

காறித்துப்பினாள்

காணாக்காட்சி

கிழக்குத்திசை

கீழ்க்கணக்கு

கீழ்த்திசை

கீழ்க்கை

குநிரைத்தலை

குமுத்தலைவர்

குறும்புச்செயல்

குரங்குக்குட்டி

குரங்குப்பிடி

குளக்கரை

குறித்துச்சொன்னார்

குடும்பத்திட்டம்

குழந்தைக்காப்பகம்

கூட்டுக்கறி

கூட்டுச்செயலாளர்

கெட்டுப்போளான்

கேட்டுக்கூறினார்

கேட்கச்சொன்னார்

கேள்விச்செல்வம்

கைக்குட்டை	தமிழ்க்கலை	நகர்ப்புறம்	பட்டினிச்சாவு
கைச்செலவு	தனிப்பாடல்	நடுத்தெரு	பற்றிக்கூறினார்
கைத்தொழில்	தயிர்க்குடம்	நடுப்பகல்	பணத்தொல்லை
கொடுக்கச்சொன்னார்	தன்னீர்த்தொட்டி	நட்டுச்சென்றான்	பணிவாய்ப்பேசு
கொடுத்துக்கேட்டார்	தாய்ப்பறவை	நகரசபைத்தலைவர்	பள்ளிக்கூடம்
கோடைக்காலம்	தாய்க்கொலை	நாட்டுப்பொருள்	பாம்புத்தோல்
கோழிக்கால்	தாய்ப்பால்	நாய்க்கால்	பாடத்தேர்வுக்குழு
கோபுரச்சிலை	திருக்குளம்	நாய்க்குட்டி	பார்ப்பளச்சிறுவன்
கோட்டைக்கதவு	திருப்பணி	நான்கு வீசைப்புவி	பித்தளைத்தட்டு
சித்திரைத்திங்கள்	திண்டுக்கல்	நிலாக்கதிர்	பிள்ளைத்தமிழ்
சிற்றுண்டிச்சாலை	திருக்கோயில்	நிலையாப்பொருள்	பின்னர்க்கூறப்படும்
சிறைப்படுத்தி	திருமணப்பந்தல்	நீர்க்குமிழி	புத்திக்கூர்மை
சுக்குத்தின்றான்	திரைக்கடல்	நேற்றுப்பகல்	புதுச்சேரி
சுட்டுக்கொன்றான்	திறைப்பொருள்	நேர்க்கோடு	புலமைச்செல்லவும்
சுறாத்தலை	தீப்பிடித்தது	படைத்தலைவன்	புலிக்குட்டி
சென்னைச்சட்டசபை	தீராத்துயர்	பச்சைக்கிளி	புதுப்பொருள்
செத்துப்பிழைத்தார்	துணிப்பஞ்சம்	பன்னடக்காலம்	புறாச்சிறகு
சென்னைக்	துண்டுக்கடிதம்	பண்புப்பெயர்	புறாப்பறக்கும்
குறள் நெறிக்கழகம்	தெப்பக்குளம்	பண்புத்தொகை	பூப்பறித்தான்
சொட்டுத் தன்னீர்	தெருத்தெருவாய்	பந்தர்க்கால்	பூச்செடி
சொல்லாச்சொல்	தெப்பத்திருவிழா	பழத்துக்கொண்டான்	பூப்பல்லக்கு
சேளைத் தலைவர்	தேசப்படம்	பயிற்சிக்கூடம்	பூப்பந்தல்
சோற்றுப்பருக்கை	தேர்ப்பாகன்	பரிசுக்குழு	பூளைக்குட்டி
சோற்றுப்பானை	தேர்த்திருவிழா	பரிசுப்பொருள்	பூக்கடைத்தெரு
சோலைக்குளம்	தைத்தின்கள்	பயிற்சிப்பள்ளி	பொடிக்கடை
தமிழ்ச்சொல்	தொடக்கப்பள்ளி	பட்டப்படிப்பு	பொறுப்புத்தொகை
தமிழ்ப்பற்றி	தொடக்கச்செலவு		பைந்தமிழ்ப்பாவலர்
தமிழ்ப்பேராசிரியர்	தொலைக்காட்சி		
தமிழ்ப்பாடம்			

மக்குப்பிள்ளை	மேடைப்பேச்சு
மன்பாணனச்சமயல்	மேற்குப்பக்கம்
மதுரைக்கல்லூரி	மேலைத்தெரு
மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரி	மோர்க்குமும்பு
மனிதப்பிரவி	மைத்தடங்கண்
மல்லினகப்பு	யானைத்தந்தம்
மலர்க்கலை	யாங்குச்சென்றாய்?
மற்றப்பிள்ளை	யாண்டுப்போனாய்?
மற்றைப்பகுதி	வந்தவழிக்கண்டுகொள்க
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்	வண்டுக்கால்
மதுரைக் கிளை நிலையம்	வயிற்றுச்சோறு
மழைக்காலம்	வலப்பக்கம்
மலைப்பாம்பு	வடதிசைக்காற்று
மளிகைக்கடை	வடடிக்கடை
மலர்க்கை	வாய்ச்சொல்
மாநிலக்காங்கிரஸ் குழு	வாய்ப்பாட்டு
மாக்கல்	வாழைப்பழம்
மாதச் செலவு	விளையாட்டுச் சாமான்கள்
மாரிக்காலம்	விற்றுச்சென்றார்
மார்கழித் திங்கள்	வெண்கலக்கடைத்தெரு
மாற்றுப் பெயர்	வெளிப்பக்கம்
மானிடப்பிறவி	வெள்ளித்தட்டு
மாற்றுத் திட்டம்	வேதனைச்செயல்
மிகப்பேசினார்	வேளைச்சாப்பாடு
மீக்கற்று	வேர்க்கடலை
முழுக்கடலை	வேர்ப்பலா
முன்பனிக்காலம்	வேலைத்தொல்லை
மெய்ப்புகழ்	வேற்றுமைத்தொடர்
மெய்க்கிர்த்து	வையைக்கரை
	வைத்துச்சென்றான்

இவற்றை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டால் பல பிழைகள் நீக்கலாம்.

தமிழினர்கள் எழுதியள்ள உரைநடை நூல்களைப் படிக்கும்போது, வல்லவழுத்து மிகும் இடங்களைக் கவனித்துப் படித்து வந்தால், பிழையின்றி எழுத நன்கு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

எதிரில் இருக்கும் பக்கம் என்னும் பொருளில் எழுதினால் எதிர்ப்பக்கம் என்றெழுதுக.

எதிர்கட்சி-இத்தொடரை விணைத்தொகையாகக் கொண்டால் எதிர்கட்சி என்று வலி மிகாமல் எழுதுக. (எதிர்த்த கட்சி, எதிர்க்கிற கட்சி, எதிர்க்கும் கட்சி.)

நாளிதழாசிரியர்களும் எழுத்தாளர்களும் வல்லவழுத்து மிகாமல் எழுதும் தவறுகளை ஒழித்துக் கூடிய மட்டும் பிழையற்ற தமிழில் செய்திகளை எழுதுவது அமிழ்தினும் இனிய தமிழ் மொழிக்கும் தமிழகத்திற்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் செய்யும் நல்ல தொண்டாகும். எதிர்காலச் சந்ததியார் அவர்களைப் புகழ்ந்து பாராட்டுவர்.

18.

வலி மிகாமைக்குரிய விதிகள்

வல்லெழுத்து மிகாமல் வரும் இடத்தை வலி மிகாமை என்கிறோம். வல்லெழுத்து மிகும்படி எழுதப் பயிற்சி பெற்றதும் ஒரு சங்கடம் தோன்றும். வல்லெழுத்து, மிகாத இடங்களிலும் வல்லெழுத்து மிகும்படி எழுதவே எண்ணம் உண்டாகும், ஆதலால், விழிப்பாக்க கவனித்து எழுத வேண்டும்.

தமிழ்நாடுக் காங்கிரஸ்	சிறியப் பெட்டி
பெரியப் பையன்	முதுப்பெரும் புலவர்
தமிழ்ப் பேசும் பகுதி	நடைபெற்றப் பொதுக் கூட்டம்
அன்றையப் பேசுக்	ரயில்வேத் தொழிலாளர்
மிக்கப் பேச்சு	ஒருக்காலும்

இப்பிழைகளை நாளிதழ்களிலும் வெளியீடுகளிலும் காணலாம்.

தமிழ்நாடு + காங்கிரஸ் = தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் என்று வரும்.

சிறிய பெட்டி என்றும், பெரிய பையன் என்றும், நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டம் என்றும், அன்றைய பேசுக் என்றும் இருக்க வேண்டும். சிறிய, பெரிய, நடைபெற்ற, அன்றைய என்பவை பெயரெச்சங்கள். பெயரெச்சங்களின் பின்வரும் வல்லெழுத்து மிகாது.

முதுப்பெரும்புலவர் என்றே எழுதவேண்டும். பண்புத் தொகையில் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது.

ஒருகால் என்று எழுதவேண்டும். பெரும்பாலும் முற்றியலுகரத்துக்குப் பின் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது. திருவள்ளுவர் அருளுடைமை அதிகாரத்தில் 'பொருளந்தார் பூப்பர் ஒருகால்'

என்று கூறியிருப்பதைக் காணக். வெகுளாமை என்னும் அதிகாரத்தின் 9-ஆவது குற்பாளிற்கு, "தவம்செய்ய மாவன் தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒரு காலும் நினையாணபின்" என்று பரிமேலழகர் உரையெழுதியிருப்பதும் காணலாம். தொல்காப்பியச் சொல்லத் தார உரையாசிரியராள் தெய்வச்சிளையாரும் வேற்றுமையை விளக்குகையில் ஒருகால் என்றே எழுதியிருப்பதை இந்நாளின் 78 ஆம் பக்கத்தில் பார்க்கவும்.

தமிழ் பேசும் பகுதி என்றான் எழுதவேண்டும் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையில் வல்லெழுத்து மிக்க கூடாது. தமிழ்ப் பற்று, தமிழ்ப்புலவர், தமிழ்ப்பேராசிரியர் என்னும் தொடர்களில் வரும் வலிமிகும்; ஏளௌரி, இம் மூன்றும், வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகைகளாகும்.

மிகப் பேசினார் என்றும், மிக்க பேச்சு என்றும் எழுத வேண்டும். மிக என்பது அகர ஈற்று வினையெச்சமாதலால் வலிமிகும்; மிக்க என்பது பெயரெச்சமாதலால் வலி மிகாது.

ரயில்வே தொழிலாளர் என்றிருப்பது நன்று.

வலி மிகா விதிகளின் தொகுப்பு

வல்லெழுத்து மிக்க கூடாத இடங்களைக் கீழ்வரும் விதிகளால் மிகமிக எளிதாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1. அது, இது, எது; அவை, இவை, எவை; அன்று, இன்று, என்று; அத்தனை, இத்தனை, எத்தனை; அவ்வளவு, இவ்வளவு, எவ்வளவு; அவ்வாறு, இவ்வாறு, எவ்வாறு; படி, ஆறு சேர்ந்து வரும் வினையெச்சங்கள்; ஒரு, இரு, அறு, எழு; இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, எழு, ஒன்பது; நீ, பல, சில ஆகிய இச் சொற்களுக்குப் பின் வருமொழி முதலில் க.ச.த.ப வருக்கம் இருந்தால், வல்லெழுத்து மிகாது.

எடுத்துக்காட்டுகளைப் பாருங்கள்

அது பெரிது. இது சிறிது. எது கொடிது?

அவை போயின, இவை சென்றன, எவை கூவின?

அன்று போனார். இன்று கேட்டார். என்று சொல்வார்?

அத்தனை செடிகள். இத்தனை பலகைகள். எத்தனை பூக்கள்?

அவ்வளவு பருப்பு. இவ்வளவு கடுகு. எவ்வளவு தந்தார்?

அவ்வாறு கேட்டான். இவ்வாறு கூறினான். எவ்வாறு செப்தான்? வந்தபடி பேசினான். சொன்னவாறு கேட்டேன்.

ஒரு பொருள். இருதடவை, அறுதொழில், எழு கடல், இரண்டு தூங்கள், மூன்று குழந்தைகள், நான்கு கால்கள், ஐந்து சிறுவர்கள், ஆறு கடைகள், ஏழு கழிதங்கள், ஒன்பது பூட்டுகள். நீபோ, பல செடிகள். சில கொடிகள்.

ஆனால், பல+பல, சில+சில ஆகிய இவை சேர்ந்து வரும்போது பலபல என்றும் சிலசில என்றும், பலப்பல என்றும், சிலச்சில என்றும், பற்பல என்றும், சிற்சில என்றும் வரும்.

அத்துணைப் பெரிது. இத்துணைச் சிறிய, எத்துணைப் பாடல்கள் என்ற அத்துணை, இத்துணை, எத்துணை என்னும் சொற்களின் பின் வரும் வல்லெழுத்து மிகுந்து வரும். ஆனால், அத்தனை, இத்தனை, எத்தனை ஆகிய இவற்றின் பின் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது. இவ் வேறுபாடு தெரிந்து கொள்க.

2. ஒடு.ஒடு என்னும் 3-ஆம் வேற்றுமை உருபுகளின் பின்னும்; இருந்து, நின்று என்னும் 5-ஆம் வேற்றுமை உருபுகளின் பின்னும்; அது. உடைய, அ என்னும் 6-ஆம் வேற்றுமை உருபுகளின் பின்னும் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது.

தம்பியோடு பேசினார், பொன்னோடு போனார்.

3-ஆம் வேற்றுமை உருபுகளின் பின் வரும் வலி மிகாது.

வீட்டிலிருந்து கொடு. மஸையினின்று கழிந்த.

5-ஆம் வேற்றுமை உருபுகளின் பின் வரும் வலி மிகாது.

கோழியினது கொண்டை, தம்பியினுடைய சட்டை, என கைகள்.

6-ஆம் வேற்றுமை உருபுகளின் பின் வலிமிகாது. என — என்னுடைய. என + அ = என. அ என்பது ஆறாம் வேற்றுமை உருபு.

3. ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் தவிரப் பிற பெயரெச்சங்களின் பின்வரும் வல்லெழுத்து மிகாது. ஒடிய குதிரை என்னும் தொடரிலுள்ள ஒடிய என்பது பெயரெச்சம். ஒடாத குதிரை என்னும் தொடரிலிருக்கும் ஒடாத என்பது ஈறுகெடாத எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். ஒடாக் குதிரை என்னும் தொடரிலுள்ள ஒடா என்பது ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். இந்த ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பின்வரும் வல்லெழுத்து மட்டும் மிகும்; மற்றபடி ஈறு கெடாத பெயரெச்சங்களின் பின் வரும் வல்லெழுத்து மிகவே மிகாது.

பெரிய பெட்டி, சிறிய குதிரை, நல்ல பாம்பு, நல்ல குழந்தை, படித்த பையன், படியாத பெண்.

பெயரெச்சங்களின் பின்வரும் வல்லெழுத்து மிகாது.

ஒடாக் குழந்தை

இங்கு ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பின் மட்டும் வந்த வல்லெழுத்து மிகுந்திருப்பது காண்க.

4. கூப்பிடுகின்ற விளிப்பெயர், மரியாதையாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்குரிய முறையில் சொல்லும் வியங்கோள் வினை மற்று ஆகிய இவற்றின் பின் வரும் வலி மிகாது.

தம்பி, போ.

விளித் தொடரில் வலி மிகவில்லை.

வாழி பெரியோய்! வீழ்க் கொடுமை!

வியங்கோளின் பின் வலி மிகவில்லை.

5. ஸ்ரு. ந்து. ன்டு என்று முடியும் வினையெச்சங்களுக்குப் பின் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது இலக்கண முறையில் மென் தொடர்க் குற்றகரச் சொற்களுக்குப் பின்வரும் வல்லெழுத்து மிகாது.

என்று கூறினார். வந்து கேட்டார்.
கண்டு பேசினார். நன்று பேசினாய்.

6. ஆட்டூயா என்னும் கேள்வி கேட்கும் வினாக்களுக்குப் பின் வரும் வலி மிகாது.

அவனா போனான்? தம்பியோ கேட்கிறான்?
யா சிறியன? (யா-யாவை)

7. தேற்றம். பிரிநிலை ஆகிய பொருள்களில் வரும் ஏகாரங்களுக்குப் பின் வரும் வலி மிகாது.

அவனேதான் இதைக் கொடுத்தான்.
பெண்களுள் தமயந்தியே சிறந்தவள்.
8. என்னுப் பொருளில் வரும் ஏகாத்தின் பின்னும் ஜயப்பொருளில் வரும் ஒகாத்தின் பின்னும் வரும் வலி மிகாது.
காபே கிழங்கே வாங்கு.

இங்கு வந்த ஏகாம் என் ஏகாரம்.
காயோ கிழங்கோ வாங்கு.

இங்கு வந்த ஒகாரம் ஜய ஒகாரம்.

9. இரு வடமொழிச் சொற்கள் சேர்ந்து வருந்தொடர்களில் வரும் வலி மிகாது

ஆதிபகவன் = ஆதிபகவன்.
தேச+பக்தி = தேசபக்தி.

10. வினைத்தொகை மிகவும் அற்புதமான தொகை கடிநாய் என்று சொன்னதும் நம் கண் முன் அந்த நாயின் தன்மை வந்து நிற்கும். ஒரு நாய் நேற்றுக் கடித்தது; இன்றும் கடிக்கிறது; நாளைக்கும் கடிக்கும். கூடுகாடு காட்டும் மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பாருங்கள். முன்னே பினங்களைச் கட்ட காடு. இன்றும் பினங்களைச் கடுகின்ற காடு, நாளைக்கும் பினங்களைச் கடும் காடு என்று அத்தொகை பொருள் தருகிறது. முன்று காலங்களையும் காட்டும் விகுதிகள் மறைந்து பெயரெச்சத் தொடர் போல வருவது வினைத்தொகை. இன்னும் விளக்கமாகச் சொன்னால் வினைச் சொல்வின் பகுதியும் பெயர்க்கொல்லும் சேர்ந்து வருவதை வினைத்தொகை எனலாம். வினைத்தொகையில் வலி மிகாது.

கூடுகாடு, இடுகாடு, குடிதண்ணர், அடுகளிறு, விடுபடை, ஆடுகொடி, நாட்டுபுகழ், கூப்புகை, உரைகல், ஈட்டுபொருள்.

வினைத்தொகைகளில் வரும் வலி மிகாமல் இருப்பது கான்க.

11. உம்மைத் தொகையில் வரும் வலி பெரும்பாலும் மிகாது. உம்மை மறைந்து நிற்பது உம்மைத்தொகை.

இட்டவி சாம்பார், யானை குதிரை - உம்மைத்தொகை.

உம்மைத் தொகையில் வரும் வலி மிகாது.

இராப்பகல், இன்பத்துவபங்கள், ஏற்றத்தாழ்வு.

இவை போன்ற உம்மைத் தொகைகளில் மட்டும் இன்னோசை கருதி விதிவிலக்காக வலி மிகக் காண்கிறோம்.

12. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வரும் வலி மிகாது. இரண்டு சொற்கள் நின்று இரண்டாம் வேற்றுமை ஐ உருபு தொகை வருவது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

பங்கு+பிரித்தான்	= பங்கு பிரித்தான்.
பறவை+பிடித்தான்	= பறவை பிடித்தான்.
கணி+தின்றான்	= கணி தின்றான்.
துணி+கட்டு	= துணி கட்டு.
தமிழ்+படித்தார்	= தமிழ் படித்தார்.
நீர்+குடித்தது	= நீர் குடித்தது.
தேர்+செய்தான்	= தேர் செய்தான்.
காய்+கடித்தான்	= காய் கடித்தான்.

குறிப்பு: பொருள் மயங்காதிருக்கும் பொருட்டுச் செய்யுளில் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் நிலைமொழி உயர்திணையாயின் வலி மிகுவதுண்டு.

ஒள்ளவர்ஸ் செகுத்தான்.

(ஒள்ளவர்ஸ் செகுத்தான் என்பது பொருள்.)

13. நான்காம் வேற்றுமைத் தொகையில் உயர்திணைப் பெயர்களின் பின்வரும் வலி மிகாது.

பொன்னி+கணவன்=பொன்னி கணவன்.

(பொன்னிக்குக் கணவன் என்பது பொருள்.)

14. ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் நிலைமொழி உயர்திணையாயிருந்தால் வலி மிகாது.

காளி கோயில்; கண்ணகி கை; தம்பி துணி; ஜயனார் கோயில்; அண்ணார் கேண்ணம்.

15. ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையில் சில இடங்களில் வலி மிகாது.

வாய்+புகுந்தது=வாய் புகுந்தது.

16. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம் தவிர மற்றக் குற்றியல் உகரங்களுக்குப் பின் வரும் வல்லெழுத்துப் பெரும்பாலும் மிகுவது இல்லை.

கடுகு+சிறிது = கடுகு சிறிது.

உயிர்த் தொடர்க் குற்றியல் உகரத்துக்குப் பின் வலி மிகவில்லை.

செப்து+கொடு = செய்து கொடு.

இடைத் தொடர்க் குற்றியல் உகரத்துக்குப் பின் வலி மிகவில்லை.

எங்கு+கூர்மை = எங்கு கூர்மை.

ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியல் உகரத்துக்குப் பின் வலி மிகவில்லை.

17. எழுவாய்த் தொடரில் வருமொழி க.ச.த.ப வருக்கங் களில் உள்ள எழுத்துகளில் சொல் இருந்தால் வல் லெழுத்து மிகாது.

நீ பெரியை; வண்டி சிறியது; கோழி பெரியது;
நாய் தின்றது; காய் சிறியது; கூழ் போதாது.

18. முன்னிலை வினைமுற்று, ஏவல் வினைமுற்று, முற்று வினை இவற்றிற்குப் பின்வரும் வல்லினம் இயல்பாகும். அந்தாவது வலி மிகாது.

வருதி குமரா!

முன்னிலை வினைமுற்றின் பின் வலி மிகவில்லை.

போதம்பி!

ஏவல் வினைமுற்றின் பின் வலி மிகவில்லை.

வாரா குதிரைகள்.

முற்று வினாக்குப் பின் வலி மிகவில்லை. வினாமுற்றுத் தொகாநிலைத் தொடரில் வலி மிகாது.

19. 'அம்ம' என்னும் இடைச் சொல்லின் பின் வரும் வலி மிகாது.

அம்ம+கொடிது=அம்ம கொடிது!

20. வள்ளெராடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களின் பின் 'கள்', 'தல்' என்னும் விருதிகள் சேரும் போது வரும் வலி மிகுதல் நன்றஞ்சு: பழை என்று சொல்வதற்கில்லை.

வாக்கு+கள் = வாக்குகள். வாழ்த்து+தல் = வாழ்த்துதல்.
தோப்பு+கள் = தோப்புகள். கூப்பு+தல் = கூப்புதல்.
எழுத்து+கள் = எழுத்துகள். தூற்று+தல் = தூற்றுதல்.

'இப்படி எழுதுவதற்கு விதி உண்டா?' என்றால், உண்டு. அவ்விதி வருமாறு:

"இடையுரி வடசொலின் இயம்பிய கொள்ளதவும்
பொலியும் மருஷவும் பொருந்திய வாற்றிற்கு
இயைப் புணர்த்தல் யாவர்க்கும் நெறியே."
- நன்றால்

'இடைச்சொல் உரிச்சொல் வடசொல் இவற்றிற்குச் சொல்லிய விதிகளுள் கூறப்படாதவும், போலியும் மருஷவும் பொருந்திய வகையில் புணர்தலைக் கொள்ளுதல் அறிவுடையோர் யாவர்க்கும் முறையாகும்'.

இது மகாவித்துவான் மே வி. வேணுகோபாலப் பிள்ளையவர்கள் கொள்ளும் பொருளாகும். இப்பொருள் பொருத்த மாகவும் தெரிகிறது.

ஆனால், பெரும்பாலுள்ள பழைய நூல்களிலும் புதியன் வாய் வெளிவந்தனவற்றிலும் வாக்குக்கள், எழுத்துக்கள் என்றே

அச்சிடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். ஒரு சிலவற்றில் அப்படி யில்லை. வாக்குக்கள், வழக்குக்கள், எழுத்துக்கள், கருத்துக்கள் என்று எழுதும் முறை காதுக்கும் இனிமையாக இல்லாதிருப்பதால், வாக்குகள், வழக்குகள், வகுப்புகள், எழுத்துகள், கருத்துகள் என்று வலிமிகாமல் எழுதுவதையேயான் மேற்கொண்டுள்ளேன். பழையன கழிதலும் புதியன புதலும் கால முறையில் வழுவல் என்பதற்கிடம்.

வலி மிகாத தொடர்களின் வரிசை

கீழ்க்காணும் எடுத்துக்காட்டுகளைப் படிக்கவும்:

அண்ணா கொடு	ஆதரவு தந்தான்
அவர் தலை	ஆடாது செய்தால்
அது போயிற்று	ஆதி பகவன்
அவை சென்றன	ஆணோ பெண்ணோ
அவ்வளவு காலம்	ஆப்பிரிக்கா கண்டம்
அன்று பேசினார்	இது போயிற்று
அத்தனை செய்தன்	இன்று சென்றாள்
அரிய பொருள்	இவை போகின்றன
அரிய பெரிய	இத்தனை கொடிகளா?
அவரோ கொடுத்தார்?	இவ்வளவு அழகாய்
அவரா போனார்?	இருக்கிறானா?
அறிவு பெற்றாள்	இவ்வளவு கடுகு கொடு
அறுக்கை	இரண்டு சிறுவர்கள்
அறிந்தவாறு சொன்னான்	இரு பொருள்
அன்னை தந்தை	இருவ பகலாக
அமெரிக்கா கண்டம்	இருவ கழிந்தது
அவ்வாறு கூறினார்	இடி சுவர்
ஆஸ்டிரேலியா கண்டம்	இருந்தபடி செய்து கொடு
ஆடு கொடி	இல்லை பொருள்
ஆறு பொருள்கள்	இவ்வாறு சொன்னார்
ஆண்டு கொண்டாள்	

ஈடு கொடு
ஈடு பெரிது
ஈந்து போனான்
ஈயாது சென்றான்

உறைகள்
உறுப்பொருள்
உண்டு பொருள்
ஊதுகோல்
ஊர்காவல்
ஊன்றுகோல்

எது பெரிது?
என்று சொன்னார்?
என்று போனாய்?
எனவ போயின?
எத்தனை பாடங்கள்?
எவர் கேட்கிறார்?
எவ்வாறு கேட்பாய்?
எழு கடல்

எழு படங்கள்

எது படிப்பு?

ஏழ் கடல்

ஏந்து பொருள்கள்

ஒரு பையன்

ஒரு காலும்

ஒன்பது பேர்கள்

ஒன்று கொடு

ஒப்பில்வாத கடவுள்

ஒடாத குதிரை

ஒடுகிற பசு

ஒடின காலை

கபிலபரணர்

கம்பு கேழ்வரா
கம்பர் கழகம்
கன்னி கோயில்
கனி திண்றான்

கண்ணகி கோயில்
கண்டு பேசினான்
கடிந்து கூறினார்

காளி கோயில்
கார் காவல்
காடு பெரிது

கிளி பேசுகிறது
கிணறு தோண்டினான்

கிரி கத்துகிறது.
கீழ் கடல் (கிழக்கு+கடல்)
கீழ் கரை (கிழக்கு+கரை)

குளிர் காவல்
குமர கோட்டம்
குழந்தை கை
குதிரையினது கால்
குழந்தை சட்டை

கேட்டபடி சொல்
கேட்கிறவாறு கொடு

கை சிறிது

கொண்டு செல்க
கொண்டு போனார்

சில குரங்குகள்
சில சில
சிறு பொருள்
சிறிய பொருள்
சிறிய செடி

கடு சோறு

செடி கொடி
செய்து கொடுத்தார்
செட்டி தெரு

சொன்னபடி செய்
சொல்லியவாறு செய்

தந்து சென்றான்
தம்பி சட்டை
தம்பியொடு போனார்
தமிழ் காவலர்
தமிழ் படித்தார்
தண்ணீர் கொடு

தாய் தந்தை
திரிந்து கொண்டிருந்தான்

தெரிந்து பேசு
தொலைபேசி

நன்மை தீமை
நல்ல பாம்பு
நல்ல பிள்ளை

நாடு பெரிது
நான்கு படங்கள்
நாய்க்கர் தெரு
நீர் குடித்தாள்

நெய் கொடுத்தாள்

பயிர் செய்தார்
பல கொடிகள்
பலபல
பவானந்தர் கழகம்
பாத கமலம்
பாடி காவல்
பிள்ளை தெரு

புனைந்து கூறினாள்
புரிந்து கொண்டாள்
பெரிய தெரு

மழகளிறு
மறைந்து போயிற்று
முடிந்து போயிற்று
முதுபெரும் புலவர்
முதலி தெரு

மூன்று பேர்கள்
மூண்டு கொண்டது
மூடு பொருள்

மெய் காவலர்
மெய் காப்பாளர்
யாது கேட்டாய்?
யா சிறியன? (யா-பலவின்
பால் விளை)

யாலை பெரியவை?
யார் போனார்?
யானை குதிரை

வந்து போனான்
வந்தவாறு பேசினான்
வந்தபடி போயிற்று
வள்ளி திருமணம்.
வாய்பாடு
வாய் புகுவது
விருந்து செய்தான்
வீட்டிலிருந்து போ
வீடு புகுந்தான்
வெந்தீர் காய்க்க
வேர் போயிற்று
வேலை கிடையாது
வேதனை படுகிறான்.

குறிப்பு:

பாடிகாவல் என்பது போல ஊர்காவல் என்றும் தொடர் வலிமிகாமலே வரும்.

கீழ்+கடல் = கீழ்க்கடல், கீழ்க்கடல் என்றும்.

கீழ்+காற்று = கீழ்காற்று, கீழ்க்காற்று

என்றும் இருவகையாக வரும்.

பதினெண் கீழ்+கணக்கு. = பதினெண் கீழ்க்கணக்கு,
பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

என்று இருவகையாகவும் வரலாம். ஆனால், தொல்காப்பியச் செய்யுளியில் 470-ஆவது நூற்பா உரையில் பேராசிரியர் பதினெண் கீழ்க்கணக்கிலுள்ளும் என்று எழுதியள்ளார். ஆதலால், கீழ்க்கணக்கு என்று எழுதுவது மரபாயிற்று.

மெய்காவலர், மெய்காப்பாளர் — இவை இப்படித்தான் வரவேண்டும். மெய்காவலர், மெய்காப்பாளர் (Bodyguard). இவை இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலால் வல்லெழுத்து மிகாது. மெய்க்காவலர், மெய்க்காப்பாளர் என்றால் உண்மையான காவலர், காப்பாளர் என்றே பொருள்படும். ஆதலால், மெய்காவலர், மெய்க்காப்பாளர் என்றே வல்லெழுத்து மிகாமல் எழுத வேண்டும் என்பதற்கிடம்.

இப்படியலை ஒருவர் கூர்ந்து நோக்கி நன்கு படித்து நினைவு வைத்துக்கொண்டால், வலிமிகாத இடங்களைத் தெரிந்து பிழையின்றி எழுதலாம்.

19.

எளிய சந்தி விதிகள்

சிவர், விடியர்க்காலை எனவும், தகுந்தாப்போல் எனவும், நன்றாய்யிருக்கும் எனவும், நிலையில் யிருக்காது எனவும், எவ்வாறு யெளின் எனவும், போக யிருந்தார் எனவும் தவறாக எழுதுகின்றனர். விடியற்காலை என்றும், தகுந்தாற்போல் என்றும், நன்றாய் இருக்கும் என்றும், நிலையில் இருக்காது என்றும், எவ்வாறெளின் என்றும், போகவிருந்தார் என்றும் எழுதுவேண்டும். பந்தக்கால் என்று திருமண அழைப்பில் எழுதுவதைக் காணலாம். இது தவறு. பந்தல்+கால்=பந்தற்கால் என்றே வரும். பந்தக்கால் என்பதற்கு, பந்தம் கொளுத்தி வைப்பதற்குரிய கால் என்று பொருள்படும். இத் தவறுகளை நன்குணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமெனில் சில புணர்ச்சி விதிகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாதது. புணர்ச்சி — சந்தி.

புணர்ச்சி என்பது நிலைமொழி காறும் வருமொழி முதலும் ஒன்றுபடச் சேர்வது. இப்புணர்ச்சி இரு வகைப்படும்: ஒன்று இயல்பு புணர்ச்சி; மற்றொன்று விகாரப் புணர்ச்சி. நிலைமொழியும் வருமொழியும் சேரும்போது எந்த மாறுபாடும் அடையாமல் இயல்பாய் இருப்பது இயல்பு புணர்ச்சி எனப்படும்; மாறுபாடு அடைவது விகாரப் புணர்ச்சி எனப்படும்.

புணர்ச்சி

இயல்பு புணர்ச்சி

கண்டு பேசினார், என்று கூறினார், வந்து தந்தார், செய்து சொன்னான் — இயல்பு புணர்ச்சி.

விகாரப் புணர்ச்சி

தெருவில் + ஒடினாள் = தெருவிலோடினாள்.

இதுவும் இயல்பு புணர்ச்சியில் சேரும். நிலைமொழியின் நறு மெய்யெழுத்துடன் வருமொழி முதலில் வரும் உயிர் எழுத்துச் சேர்ந்து வருவதையும் இயல்பு புணர்ச்சியாகவே கொள்ளவேண்டும். தெருவில் ஒடினாள் என்று பிரித்து எழுதுவதே இக்காலத்தில் நல்லது. நன்றாய்+இருக்கும் என்னும் இரு சொற்கள் சேரும் போது நன்றாயிருக்கும் என்றே வரும்.

விகாரப்புணர்ச்சி மூன்று வகைப்படும்.

விகாரப்புணர்ச்சி

வாழும்+பழும் என்னும் இரண்டு சொற்கள் சேரும்போது இடையில் 'ப்' தோன்றும். வாழும்பழும்-தோன்றல். ஓர் எழுத்துப் புதிதாகத் தோன்றியிருக்கிறது. வல்லெழுத்து மிகுதல், உடம்படு மெய் வருதல் முதலியவை தோன்றல் என்னும் விகாரப்புணர்ச்சியின் பாற்படும். விகாரம் என்னும் சொல்லுக்கு மாறுபாடு என்பது பொருள்.

பல்+பொடி = பற்பொடி — திரிதல்

இங்கே 'ல்' என்னும் மெய்யெழுத்து 'ற்' ஆக மாறியது. அனில்+பிள்ளை = அனிரிப் பிள்ளை. ஒன்று வேறான்றாய் மாறுதல் திரிதல் என்பபடும்.

மரம் + நாய் = மரநாய் — கெடுதல்.

இங்கே 'ம்' என்னும் எழுத்துக் கெட்டது. உள்ளது அழிந்து போதலைக் கெடுதல் என்பர்.

தோன்றல்

உடம்படு மெய்

வந்த+உடன் = வந்தவுடன் என்று சேர்த்தெழுத வேண்டும். வந்த என்னும் சொல்லின் காற்றில் அகர ஒலி இருக்கிறது. வருமொழியாகிய உடன் என்பதன் முதல் எழுத்து உகரம். இந்த இரண்டு உயிர் ஒலிகளையும் ஒன்று படுத்தும் 'வ' என்னும் மெய் யெழுத்தையே உடம்படுமெய் என்கிறோம்.

'வ' என்னும், 'ய' என்னும் இரண்டுவகை உடம்படு மெய்கள் உண்டு. முன்னதை வகர உடம்படு மெய் எனவும், பின்னதை வகர உடம்படு மெய் எனவும் கூறுவர்.

உயிரிற்றுக்கு முன் உயிர் முதல் மொழி வருமிடத்து அவ்விரண்டு உயிரொலிகளையும் விட்டிசைக்காது ஒன்றைப்படுத்தி ஒலித்தல் அரிதாகவின், அவற்றை உடன்படுத்தற்கு இடையே ஒரு மெய்யெழுத்துத் தோன்றுகின்றது. அதுதான் உடம்படு மெய் என்பது.

வகர உடம்படு மெய்

அ, ஆ, இ, ஈ, ஒ என்னும் உயிரொலிகளுள் ஏதாவது ஒன்று நிலைமொழியின் கடைசியில் இருக்க, வருமொழி முதலில் பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துகளுள் எது வந்தாலும் வகர மெய் தோன்றும்.

போன + உடன்	= போனவுடன்
மா + இலை	= மாவிலை
திரு + ஆகுர்	= திருவாகுர்
பூ + எழுத்து	= பூவெழுத்து
கோ + இல்	= கோவில்

வந்தஉடன், போனவுடன் என்று பிரித்தெழுதுதலே கூடாது; சேர்த்தே எழுத்துக் கெட்டது. வர+இல்லை என்னும் சொற்களை வரவில்லை என்றுதான் எழுதவேண்டும்.

யகர உடம்படுமெய்

நிலைமொழியீற்றில் இ.ஏ.ஐ ஒவிகளுள் ஏதாவது ஒன்று இருக்க, வருமொழி முதலில் பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துகளுள் எது வந்தாலும் யகர உடம்படு மெய் தோன்றும்.

கலி+ஆல் = கலியால்

தீ+ஆல் = தீயால்

கை+எழுத்து = கையெழுத்து

'ஏ' முன் இருமையும்

ஏ ஒவியடைய சொல்லானது பெயர்க் கொல்லாயின் வகரவுடம்படு மெய்யும், இடைச் சொல்லாயின் யகரவுடம்படு மெய்யும் பெற்று வரும்.

தே + ஆரம் = தேவாரம். (தே-கடவுளுக்குச் சூட்டப்படும்;
ஆரம்-பாமாலை.)

கறியே + இல்லை = கறியேயில்லை.

வீரமாழனிவர் உள்ளிட்ட அக்காலப்புலவர்கள் உடம்படு மெய்யை வீணான இடங்களிலும் பயன்படுத்தினார்கள். வீரமாழனிவர் இத்தாலியர்; 18-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில் கிறித்தவ ஹஸியம் செய்தவர். அக்காலத்தைப் பின்பற்றி, தமது கொடுந்தமிழ் என்ற நூலில் இந்த வாசசு, அவனோ வென்றால், நீயின்று வா என்று எடுத்துக்காட்டுகள் காட்டியுள்ளார்.

உடம்படுமெய் வேண்டுமா? என்னும் வினா எழுகிறது. செய்யுளைப் பிரித்துப் பொருள் உணர்ந்து கொள்வதற்கு இது மிகமிக இன்றியமையாதது. தவறாகப் பிரிக்காமல் சொற்களை எழுதுவதற்கும் இது வேண்டும். 'போக+இருந்தார்' என்னும் இரண்டையும் சேர்த்தெழுதும்போது 'போகவிருந்தார்' என்று எழுதுத் தெரிந்து கொள்வதற்கு உடம்படுமெய் தெரிய வேண்டும்.

வதுதான் என்று ஓப்புக் கொள்வீர்கள். 'நின்ற உடன்' என்று எவரும் எழுதார். 'நின்றவடன்' என்று என் எழுத வேண்டும் என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு உடம்படு மெய்யைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

"வரையார் என்றதனால் உடம்படுமெய் கோடல் ஒரு தலையன்று."

"கிளி அரிது, முங்கா இல்லை எனவும் வரும்."

— இளம்பூரணர் உரை

"வரையார் என்றதனால் உடம்படுமெய் கோடல் ஒரு தலையன்று."

"கிளி அரிது, முங்கா இல்லை எனவரும்."

— நச்சினார்க்கிளியர் உரை

(முங்கா-கிளியுள் ஒரு சாதி)

இவ்வாறு தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் இருவரும் எல்லா இடங்களிலும் உடம்படுமெய் வர வேண்டுவதில்லை என்று கருதினார். ஆதலால், இக் காலத்தில் கண் இடமெல்லாம் உடம்படுமெய் சேர்த்தெழுது வேண்டுவதில்லை என்பதை அறிக் கூடிய எழுதினால் பொருள் மயக்கம் ஏற்படும்.

'பெரியவிடம்' என்னும் தொடர் 'பெரிய விடம்' என்றும், 'பெரிய இடம்' என்றும் இருபொருள் தரும் பாட்டில் சிலேடைப் பொருள் தருவதற்கு இது பயன்படும். உரைநடையில் இப்படி எழுதுவது தவறாகும். 'பெரிய இடம்' என்று பொருள் தருவதற்குப் 'பெரியவிடம்' என்று எழுதாமல் உடம்படுமெய் இன்றியே எழுதுக.

'வந்த வலவன்' என்னும் தொடரானது 'வந்த தேர்ப்பாகன்' என்றும், 'வந்த நண்டு' என்றும் பொருள்படும். வலவன்-தேர்ப்பாகன். அவவன்-நண்டு. 'வந்த நண்டு' என்று பொருள் தா வேண்டுமாயின், 'வந்த அவவன்' என்றே எழுதுக.

'அவனையடித்தான்', 'கறியேயில்லை' என்று எழுதாமல் அவனை அடித்தான் என்றும், கறியே இல்லை என்றும் எழுதுக.

ஆனால், தீயாளி, பண்போலை என்பனவற்றைப் பிரிக்காமலே எழுத வேண்டும். பொருள் மயக்கம் ஏற்படாதவாறு உடம்படு மெய்யைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஒரு நூலில் சிற்பயெழில் என்று இருக்கப் பார்த்தேன். இது தவறு. சிற்ப+எழில் = சிற்பவெழில் என்று வரவேண்டும். சிற்ப எழில் என எழுதப்பட்டிருந்தால் தவறே வற்றிராது.

உடம்படுமெய் வரவேண்டிய இடங்கள்.

தொகைச் சொற்களில் உடம்படுமெய் வரவேண்டும்.

பூவரச, மாலிலை, தெருவோரம்.

உடம்படுமெய் வரக்கூடாத இடங்கள்

வியப்பு, துள்பம், மெச்சிப்பேசுவது ஆகிய இடங்களில் உடம்படுமெய் தேவையில்லை. இப்படிக் கண்ணட மொழி இலக்கணம் கூறுகிறதாம்.

ஆ! ஆ! என்ன செய்தாய்!

ஐயமுண்டாகும் இடங்களிலும் லீணான இடங்களிலும் உடம்படுமெய் வேண்டுவதில்லை.

கட்டெழுத்துகளின் பின்னும் எர வினாவின் பின்னும் உயிரெழுத்துவரின் 'வ' தோன்றி இரட்டித்தல்

அ + உயிர் = அவ்வுயிர்.

இ + எழுத்து = இவ்வெழுத்து.

எ + அனி = எவ்வனி?

இந்த 'வ' உடம்படுமெய் அன்று என்றநிக.

எவ்விய சந்தி விதிகள்

கட்டெழுத்துகளின் பின்னும் எர வினாவின் பின்னும் யகரம் வரின் 'வ' தோன்றுதல்

அ+யானை = அவ்யானை.

இ+யானை = இவ்யானை.

எ+யானை = எவ்யானை?

பிறவற்றின் பின் அந்த அந்த எழுத்தே வருதல்

அ + நூல் = அந்தநூல். இ + மாதர் = இம்மாதர்.

இ + நாடு = இந்தநாடு. எ + மாதம் = எம்மாதம்?

எ + நூல் = எந்தநூல்? அ + வீடு = அவ்வீடு.

அ + செடி = அச்செடி. இ + வேளை = இவ்வேளை.

இ + குதிரை = இக்குதிரை. எ + விதம் = எவ்விதம்?

எ + படை = எப்படை? அ + நூலம் = அஞ்ஞாலம்.

இ + நூலம் = இஞ்ஞாலம். இ + நனம் = இங்நனம்.

அ + மனைவி = அம்மனைவி. எ + நனம் = எங்நனம்?

திரிதல்

விடியல் + காலை = விடியற்காலை,

பந்தல் + கால் = பந்தற்கால்.

தகுந்தால் + போல் = தகுந்தாற்போல்.

கெடுதல்

எவ்வாறு+எனின்=எவ்வாறெனின் என்றே வரும். எவ்வாறு யெனின் என்று எழுதுவது தவறு. நிலைமொழியின் கடைசியில் குற்றியலுகரம் இருக்க, வருமொழி முதலில் உயிரெழுத்து வந்தால் நிலைமொழியீற்றியலுள்ள குற்றியலுகரம் கெட்டுப்போக, நிலை மொழியீற்று மெய்யும் வருமொழி முதலில் இருக்கும் உயிரும் சேர்ந்து விடும்.

வேறு + இல்லை = வேறில்லை.	மரபு + ஆகும் = மரபாகும்.
அங்கு + அங்கு = அங்கங்கு.	உழுது + உண்டு = உழுதுண்டு.
என்று + என்றும் = என்றென்றும்.	ஒப்பு + இல்லை = ஒப்பில்லை.
காசு + ஏது = காசேது?	எழுந்து + இரு = எழுந்திரு.
நாடு + அற்றோர் = நாடற்றோர்.	

சில சொற்களில் முற்றியலுகாத்துக்கும் இப்படியே வரும். எடுத்துக்காட்டுகளைக் காணக.

வரவு + ஏற்பு = வரவேற்பு.

கதவு + அடைப்பு = கதவடைப்பு.

செலவு + ஆயிற்று = செலவாயிற்று.

குறிப்பு: குற்றியல் உகரம் வடமொழியாக இருந்தால் கெடாது. சம்பு+ஜூ=சம்புவை என்றே வரும். (சம்பு-சிவன் என்று பொருள்படும் வடக்கொல்.)

இச்சந்தியை நன்கு தெரிந்து கொண்டால், செய்யுளில் வரும் குற்றியலுகரச் சந்தியைப் பிரித்துப் படித்தறிந்து கொள்ளலும், உரை நடைபில் குற்றியலுகரச் சந்தியைப் பயன்படுத்தவும் திறமை உண்டாகும்.

நாள்+தோறும் = நாடோறும்.

அவர்கள்+தாம் = அவர்கடாம்.

துகள்+தீர் = துகூர்.

மேற்குறித்த எளிய சந்தி முறைகளைத் தெரிந்து கொண்டால், எவ்ரும் நல்ல முறையில் பிழையின்றித் தமிழ் எழுத வல்லவராகலாம்.

20.

சில சந்தி முறைகள்

தமிழில் பிழையற எழுதுவதற்கும், அருந்தமிழ்ப் பாடவுகளை வருந்தாமல் படித்து இன்பறுதற்கும் சில சந்தி முறைகளை நன்களிற்கு கொள்வது இன்றியமையாதது.

முன்னாறு, கண்டாப்போல், உய்துணர்பாலது, விடியாக் காலம், முதநால், முந்நிலைமை, நந்நடத்தை, நந்தாள், வந்தால்ப் போல், கொடுத்தால்ச் சொல், முந்நாளில், வாநிலை, மேநாடு என்பன போன்ற பிழைகளைச் சில வெளியீடுகளிலும் நாளிதழ் களிலும் காணகிறோம். இத் தவறுகளை ஒழிக்க வழி இங்குக் கூறப்படும் சந்தி முறைகளைத் தெரிந்து கொள்வதுதான் என்றாலிருக்

முன்னே குறிப்பிடப்பட்ட பிழைகளுக்கு உரிய திருத்தங்களைக் கீழே காணக.

மும்மை + நாறு	= முந்தாறு.
கண்டாஸ் + போஸ்	= கண்டாற்போஸ்.
உய்துணரல் + பாலது	= உய்துணர்பாலது.
விடியல் + காலம்	= விடியற்காலம்.
முதல் + நால்	= முதநால்.
முன் + நிலைமை	= முன்னிலைமை.
நல் + நடத்தை	= நன்னடத்தை.
நல் + தாள்	= நற்றாள்.
வந்தால் + போல்	= வந்தாற்போல்.
கொடுத்தால் + சொல்	= கொடுத்தாற்சொல்.
முன் + நாளில்	= முன்னாளில்.
வான் + நிலை	= வானிலை.
மேல் + நாடு	= மேனாடு.

7. உடம்புமெய்யைச் சில இடங்களில் சேர்த்தே எழுதுக.

தவறு	திருத்தம்
வர இங்கூ	வரவில்லை
வந்த உடன்	வந்தவுடன்

8. கள் விகுதிகளைக் கூடியமட்டும் பிரிக்காமல் எழுதுக.

பிழை	திருத்தம்
அவர் கள் கூறினார் கள்	அவர்கள் கூறினார்கள்
சேர்த்தெழுத வேண்டிய சொற்றொடர்களைச் சேர்த் தெழுதவே பழகுக. அச்சுக்கோப்போரும் சேர்க்க வேண்டிய சொற்றொடர்களைப் பிரிக்காமல் சேர்ந்து வருமாறு அச்சுக்கோக்கப் பழகுதல் வேண்டும்.	

இடி.

வாக்கிய வகைகளும் அமைக்கும் முறைகளும்

எழுத்தும் சொல்லும் வாக்கியத்திற்குக் கருவிகள்

பன்னீராண்டு நிகழ்ந்த பஞ்சத்துக்குப் பின் நாடு மலியமழை பெய்தது. பெய்த பின்றைப் பாண்டியன், “இனி நாடு நாடாயிற்று. ஆகவிள், நூல் வல்லாரைக் கொணர்க்” என்று எல்லாப் பக்கமும் ஆட்போக்கிளான். ஏவலர் எழுத்ததிகாரம் வல்லாரையும் சொல்லதிகாரம் வல்லாரையும் தலைப்பட்டுக் கொணர்ந்து, “பொருளதிகாரம் வல்லாரை எங்கும் தலைப்பட்டிலேம்” என்று மன்னனிடம் கூறிய போது. அவன், எழுத்ததிகாரமும் சொல்லதிகாரமும் பொருளதிகாரம் அறிவதன் பொருட்டன்றே! பொருளதிகாரம் பெற்றெமனின் இவை பெற்றும் பெற்றிலேம் என்று கவன்றான்” என இறையனார் அகப்பொருள் கூறுவின்றது. அஃது உண்மைதானே! எழுத்ததிகாரமும் சொல்லதிகாரமும் பொருளதிகாரத்தை அறிவதற்குள் கருவிகள். அது போலவே எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை, சந்திப்பிழை, சொற்பிரிப்புப்பிழை முதலியனவெல்லாம் வாக்கியத்தைப் பிழையின்றி எழுதுவதற்காகவே அறிந்து கொள்கிறோம். எழுத்தும் சொல்லும் வாக்கியத்திற்குக் கருவிகள் என்பது கூறாமலே நன்கு விளங்கும்.

வாக்கியத்தில் பலர் செய்யும் தவறுகள்

வாக்கியங்களை எழுதும்போது மாணவர்களும் செய்தியாளர்களும் இதழாசிரியர்களும் எழுத்தாளர் சிலரும் இலக்கணப்பயிற்சி இல்லாமையால் பற்பல தவறுகள் செய்யக் காண்கிறோம். ஒருமை பன்மை விளைமுற்றுப் பிழைகள் நாளிதழ்களில் மலிந்து இருக்கக் காணலாம்.

ஆங்கிலத்தில் இப்பிழையைச் செய்தால் நம்மவர்களே என்னி நகெப்பார்கள். ஆளால், தமிழில் “கட்டுப்பாடுகள் இனிக் கிடையாது” என்று எழுதினால் தவறு என்று நாம் கவலைப் படுவதில்லை. “கட்டுப்பாடுகள் இனிக்கிடையா” என்றிருக்க வேண்டும். சிலர் அப்படி எழுதுவதில் உயிரிருப்பதாகவும் கருதி விடுகின்றனர். பேச்க மொழியில் தவறுகள் செய்கிறோம். கவலையில்லை. எழுத்து மொழியில் தவறு செய்வது மொழிக்குச் செய்யும் தீமை என்றுதான் கூற வேண்டும்.

வாக்கியத்தில் முழுக்கவனம் செலுத்துக

நாகரிக வளர்ச்சியின் சின்னம் உரைநடைப் பெருக்கம். செய்யுள் பண்டை மொழியின் சிறப்பு. இன்றைய மொழியின் சிறப்பு இக் காலத்துக்கு ஏற்றவாறு உரைநடை நூல் பெருகுவதேயாகும். விஞ்ஞான அறிவு பெருகப் பெருக, உரைநடை நூல் கருக்குத் தேவையும் மதிப்பும் பெருகும். விஞ்ஞானம் வளர்ந்திருக்கும் இக் காலத்தில் உரைநடைதான் எழுத முடியுமேயன்றிச் சிறந்த செய்யுள் இயற்றுவது அரிதாகும். இன்று செய்யுளைப் படித்து இன்பறுவதற்குப் பலர் அஞ்சி நடுங்கி அலறுவது கான்கிறோம். பலர் செய்யுளை வெறுப்பதையும் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். ஒரு சிலரே - செய்யுளின்பத்தில் பழகிய ஒரு சிலரே — மனப்பண்பை வளர்ப்பதற்குச் செய்யுளைப் படிக்கின்றனர். இக்காலத்தில் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் காரணமான உரைநடையில் அறிஞர்கள் கவனம் செலுத்துவது இயற்கையே. உரைநடையில் கவனம் செலுத்தும் இக்காலத்தில் நாம் உரைநடைக்கு அடிப்படையாக உள்ள வாக்கியத்தில் முழுக்கவனம் செலுத்த வேண்டுவது இன்றியமையாதது.

வாக்கிய வரலாறு

தமிழ்மொழியில் கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட இறையனார் களவியல் உடையில் வாக்கியங்கள் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கக் காணலாம். அந்த உரை நடை. செய்யுள் நடை

போல இருந்தாலும், வாக்கியங்களின் அமைப்புச் சிறந்திருக்கப் பார்க்கிறோம். கி.பி. 13, 14-ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே வாழ்ந்த உரையாசிரியர்களால் வாக்கிய அமைப்பு வளர்ச்சியற்று எனலாம். 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து, மிகுந்த வளர்ச்சியற்றுள்ள ஆங்கில மொழியின் கூட்டுறவால், தமிழில் வாக்கிய அமைப்புப் பண்பட்டு வரத் தொடங்கியது; இன்று நன்னிலையில் வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. இவ்வளர்ச்சிக்கு ஆங்கில மொழியின் கூட்டுறவே காரணம்.

வாக்கியம் என்றால் என்ன?

வாக்கியத்தைப் பிழையின்றி எழுதுவதற்கு வாக்கியம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றியும், வாக்கிய வகைகள் இவை என்பதைப் பற்றியும், வாக்கியங்கள் இன்னவாறு அமைய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் ஒவ்வொருவரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வாக்கியம் என்பது வடசொல் என்று கேட்கும்போது வியப்படையலாம். ‘வாக்கியத்திற்குத் தமிழில் சொல் இல்லையா?’ என்று ஒருவர் கேட்கலாம். வாக்கியத்தைத் தமிழில் முற்றுச் சொற்றெராட்டர் எனலாம். வாக்கியம் என்பதே பெரிதும் வழங்கி வந்திருப்பதால், நாம் அச்சொல்லை ஏற்றுக் கொள்வதால் தவறு இல்லை. முற்றுச் சொற்றெராட்டர் என்றால் இன்று அது பலருக்கும் புரியாத புதிராக இருக்கும். வாக்கியம், உரைநடையில் மிக மிக இன்றியமையாத பகுதியாகும்.

வாக்கியம் என்பது ஒரே ஒரு முழுக்கருத்தைத் தெரிவிக்கும் சொற்கூட்டமாகும். ஒரு வாக்கியத்தில் இரு வேறு கருத்துகள் இருத்தல் கூடாது. ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்படுபொருள் ஆகியவை இருக்கும். சில வாக்கியங்களில் எழுவாய் மறைந்து வருதலுமுண்டு.

1. 'நாளை வா'.
2. 'இளமையிற் கல்'.
3. 'இரப்பவர்க்கு இட்டு உண்ணுங்கள்'.

இவை வாக்கியங்களே. இவற்றில் எழுவாய்கள் இல்லை. முதலின்னடி வாக்கியங்களில் நீ என்னும் எழுவாயும், மூன்றாவது வாக்கியத்தில் நீங்கள் என்னும் எழுவாயும் மறைந்து நிற்கின்றன. எழுவாய் தோன்றாமல் இருந்தால், அதனைத் தோன்றா எழுவாய் என்பர். செயப்படுபொருள் சில வாக்கியங்களில் இல்லாமலும் இருக்கும். கண்ணன் ஒடினான் என்னும் வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருள் இல்லாமல் இருப்பதைக் காண்க. சில வாக்கியங்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செயப்படுபொருள்களும் இருக்கும்.

ஆசிரியர், மாசிலாமணிக்குத் தமிழும் கணக்கும் கற்பித்தார். இதில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செயப்படுபொருள்கள் இருத்தலைக் காண்க.

எழுவாயைத் தழுவியும் செயப்படுபொருளைத் தழுவியும் பயனிலையைத் தழுவியும் அடைமொழிகள் இருப்பதுமுண்டு; இல்லாமலிருப்பதுமுண்டு. இவ்வடைமொழிகள் வாக்கியத்தின் முழுக்கருத்தை விளக்குவதாகவே இருக்கும். பத்துத் திங்கள் கமந்து ஈன்றெடுத்த காயும் ஒழுக்கம் கெட்ட மகனை மிகவும் விரும்பமாட்டாள். இந்த வாக்கியத்தில் அடைமொழிகள் வந்திருத்தலைக் காண்க. ‘பத்துத் திங்கள் கமந்து ஈன்றெடுத்த’ என்னும் தொடர் ‘தாயும்’ என்னும் எழுவாய்க்குரிய தொடர்; ‘ஒழுக்கம் கெட்ட’ என்னும் தொடர் ‘மகன்’ என்னும் செயப்படுபொருளுக்குரியது; ‘மிகவும்’ என்பது ‘விரும்பமாட்டாள்’ என்னும் பயனிலைக்குரிய அடைமொழி.

தெளிவாகக் கருத்தைத் தெரிவிப்பதே வாக்கியத்தின் தோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதை ஒருவரும் மறத்தலாகாது.

பொருள் மயக்கமும் வாக்கியத்தில் வருதல் கூடாது. “இங்குச் செய்யப்படும் பண்டங்கள் நெய்யில் செய்யப்பட்டவை அவ்வு” என்று சிற்றுண்டிச்சாலை அறிவிப்பில் பலரும் கண்டு

இருக்கலாம். இஃது ஏமாற்றும் வாக்கியம்; மயக்கும் வாக்கியமாகும். “செய்யப்பட்டவை” என்னும் சொல் வரைக்கும் வேறு நினைக்கிறோம். “அல்ல” என்னும் சொல்லைப் படித்த பின்னடை உண்மையை, உணருகிறோம். இப்படி எழுதுவது வாணிகத் தந்திரம். “எண்ணெயில்” அல்லது “டால்டாவில்” செய்யப் பட்டவை என்றிருந்தால் பொருள் தெளிவாக இருக்கும். “நீங்கள் சொல்லுவது பச்சைப்பொய்” என்று சொல்லாமல் நாகரிகமாய்க் கூறும் பொருட்டு “நீங்கள் கூறுவது உண்மைக்கு மாறானது” என்று சொல்கிறோம். இவ்வாறு கூறுவது வேறு; மயக்கும் வாக்கியம் வேறு.

தமிழ்மொழியில் வாக்கியம் பிழையில்லாமல் இருக்கலாம். அதில் கருத்து முடியாமல் இருப்பதுண்டு. இப்படிக் கருத்து முடியாமல் மற்றொரு கருத்தைத் தழுவி நிற்கும் எச்சக் கருத்துள்ள வாக்கியமும் உண்டு. ‘நானும் வருவிறேன்’ என்பது இந்த வகையான வாக்கியம். உம்மையால் இத்தன்மை உண்டாகிறது. இதனை எச்ச வாக்கியம் எனலாம். இத்தகைய வாக்கியம் தமிழில் மிகமிக அருகி வரும்.

வாக்கிய வகைகள்

கருத்து வகை

கருத்தைப் பொறுத்து ஒருவகையாகவும், அமைப்பை ஒட்டி மற்றொரு வகையாகவும் வாக்கியங்களைப் பிரிக்கலாம். கருத்தைக் கொண்டு செய்தி (Statement) வாக்கியம் என்றும், வினா (Interrogation) வாக்கியம் என்றும், விழைவு (Desire) வாக்கியம் என்றும், உனர்ச்சி (Exclamation) வாக்கியம் என்றும் பிரிப்பது ஒரு வகை. விழைவு வாக்கியமானது வாழ்க்கையோ கட்டளையோ வேண்டுகோளையோ சுபித்தலையோ தெரிவிக்கும்.

1. செய்தி வாக்கியம்

முயற்சி திருவினையாக்கும்.
மழை பெய்தால் நெல் விளையும்.

2. வினா வாக்கியம்

இது யாருடைய வீடு?
நேற்று நீ வந்தாயா?

3. விழைவு வாக்கியம்

நம் நாடு நீடு வாழி! (வாழ்த்து)

நான்குப் பாடம் படித்து வா. (கட்டளை)

எனக்கு இந்நாலைத் தருக. (வெள்ளுமிகான்)

நீ குழுக். (சபித்தல்)

4. உணர்ச்சி வாக்கியம்

தமிழ் இறந்தபின் தமிழ்மண் மட்டும் இருந்தென்ன!
தலைவ, வருக வருகவே!

அமைப்பு வகை

உதவியால் தோட்ட வாக்கியத்தை எழுதுகிறோம். கல்லூல் வாக்கியம் தமிழில் உண்டு. இவ்வாக்கிய வகைகள் பெரிதும் ஆங்கில வாக்கிய இலக்கணத்தை ஒட்டியவை.

1. தனி வாக்கியம்

ஒர் எழுவாயோ பல எழுவாய்க்களோ ஒரே பயனில்லையப் பெற்று வருவது தனி வாக்கியமாகும்.

இளங்கோ சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றினார்.

இஃது ஒரே எழுவாய் ஒரே பயனிலையைப் பெற்று வந்த கணி வாக்கியம்.

இளங்கோ சிலப்பதிகாரத்தையும், சாத்தஸாரி மணி மேகவையையும், திருத்தக்க தேவர் சீவக சிந்தாமணியையும் இயற்றினார்கள்.

இது பல எழுவாய்கள் ஒரே பயனிலையைப் பெற்று வந்த தனி வாக்கியம்.

முன்னே குறிப்பிட்டவாறு தனி வாக்கியத்தைச் சிறு வாக்கியமாகவும் நெடும் பெருந்தனி வாக்கியமாகவும் ஏழுதலாம். ஆனால், வாக்கியம் சிறிதாகவும் அளவாகவும் இருந்தால்தான், கருத்துத் தெளிவும் உணர்ச்சி வேகமூம் அமையும். கதைக்கும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புக்கும் சிறு வாக்கியங்களே பொருந்தமானவை.

2. ಕೊಟರ್ ವಾಕ್ಯಿಯಮ್

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வாக்கியங்கள், அதனால், இதனால் என்னும் கட்டு முதற் காரணக்கிளவிகளாலோ, ஆகையால், ஏனென்றால் என்னும் காரணக்கிளவிகளாலோ, எனினும், இருப்பினும் போன்ற சொற்களாலோ இணைந்துவரினும், கருத்துத் தொடர்பால் இணைக்கப்பட்டுவரினும். அவ்வாறு வருவதைத் தொடர் வாக்கியம் எனலாம். வேறுவிதமாகக் கூறினால், ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக இயங்கக் கூடியதாயிருப்பினும், கருத்துத் தொடர்பால் இணைக்கப்பட்டிருப்பின். அதனைத் தொடர்

வாக்கியம் என்று சொல்லவாம். ஒரே எழுவாப் பல பயனிலை களைக் கொண்டு முடிவதும் தொடர் வாக்கியமாகும். பலர்க்குத் தொடர் வாக்கியம் என்பது இப்படியிருக்கும் என்று விளங்கா திருப்பதால் 34 எடுத்துக்காட்டுகள் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன.

1. அக்பர் பேரரசர் மட்டுமல்லர்; ஆட்சித் திறமையும் மிக்க பேரரிஞர்.
2. உண்மைத் துறவி விரும்பினால் ஒருவேளை உளவு உண்பார்; விரும்பாலிட்டால் சில நாள்கள் உண்ணாமலும் விரதம் இருப்பார்.
3. நான் மதுரைக்குப் போனேன்; போனதும், எனக்குக் கடுமையான காப்சல் கண்டதால், உடனே சென்னைக்குத் திரும்பி விட்டேன்.
4. அம்மானாவன் பாடங்களை ஒழுங்காய்ப் படிப்பதில்லை; அதனால், தேர்வில் வெற்றி பெறவில்லை.
5. வெயில் கடுமையாய் இருந்தது; எனினும், நாங்கள் அந்த வெயிலில் வெளியே சென்றோம்.
6. உண்ணிடம் இரண்டு இலக்கண நூல்கள் உள்; அவற்றுள் ஒன்றை எளக்குக் கொடு.
7. கதிரவன் தோன்றியது; ஆகையால், பணி மறைந்தது.
8. சிடர்கள் குதிரையைக் கண்டு பிடித்தார்கள்; ஆனால், அதைக் கண்டு துயருந்தார்கள்; ஏனென்றால், அதன் கால் முடமாகி இருந்தது.
9. கண் களுடு கொள்ளும் சிறு தோக்கு, காதலுக்குச் செம்பாக மன்று; மிகப் பெரிது.
10. அவன் செய்தது எவருக்கும் நன்மை செய்யாது; தீமையே செய்யும்.
11. அரசன் அரியணையில் இருந்தான்; அவனோடு அரசியும் இருந்தாள்.

12. காமராசரது நற்றெரான்டை நாடும் மறவாது; நற்றமிழுடு மறவார்.
13. தெள்ளனக்குக் கிளைகள் கிடையா; மட்டைகளே உண்டு.
14. பயனிலை வினைமுற்றாக இருக்கலாம்; பெயர்ச் சொல்லாக இருக்கலாம்; வினாவாகவும் இருக்கலாம்.
15. இவ்வுரில் நன்செய் நிலமும் உண்டு; புன்செய் நிலமும் உண்டு.
16. பொறுமைக் குணம் பெண்களுக்கு மட்டும் வேண்டுவதன்று; ஆண்களுக்கும் வேண்டுவதுமாகும்.
17. இக்குற்றம் கண்டிக்கப்பட வேண்டுவது மட்டுமன்று; தண்டிக்கப்பட வேண்டுவதுமாகும்.
18. நான் வருவேன் என்றேன்; வந்துவிட்டேன்.
19. எதையும் செய்; ஆனால், நன்றாகச் செய்.
20. நான் ஒன்றை நினைக்கிறேன்; ஆனால், மற்றொன்றைச் செய்கிறேன்.
21. சிறுவன் நாயின்மேல் கல்லெறிந்தான்; கல் பட்டிருந்தால் அவனை அது கடித்திருக்கும்.
22. அவன் இன்று வருவான்; இல்லாவிட்டால் நாளைக்கு வருவான்.
23. குமரனுக்குப் படிக்க விருப்பமும் இல்லை; வாழ்வில் சிறந்து விளங்க எண்ணாமும் இல்லை.
24. என் குழந்தையைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வந்து என்னிடம் விட்டவனுக்கு நன்றியும் கூறினேன்; அன்பளிப் பாக ஜம்பது சூபாயும் கொடுத்தேன்.
25. அவன் ஓட்டப் பந்தயத்தில் ஒடினால் வெற்றிபெற மாடான்; தோற்றுப் போவதைக் குறைவாகவும் கருதமாட்டான்.
26. அம்மன்னான் அந்தாட்டின் மீது படையெடுக்கவுமில்லை; அதனைக் கைப்பற்ற விரும்பவுமில்லை.

27. வேகமாக நட; இல்லாவிட்டால் வண்டி வருவதற்குள் இரயில் நிலையத்தை அடைய முடியாது.
 28. கப்பலில் காணாமற் போனவன் கடலில் விழுந்திருக்க வேண்டும்; அல்லது எந்தக் கப்பலாவது அவனளக் காப்பாற்றியிருக்க வேண்டும்.
 29. நான் வீட்டுக்குப் போப்விட்டேன்; ஓளைன்றால், எனக்கு வயிற்றுவலி வந்துவிட்டது.
 30. நானும் வருகிறேன்; நீயும் போ.
 31. சமயம் என்பது நன்னாட்டதை; வெறும் நம்பிக்கை அன்று.
 32. நாங்கள் போராடுவது பொன்னுக்கு அன்று; புகழுக்கும் அன்று; உரிமைக்கே ஆகும்.
 33. அன்று நடந்த விளையாட்டு விறுவிறுப்பாய் இருந்தது; நினைப்பூட்டும்படியாய் இருந்தது; எண்ணக் கவர்ச்சி யுடையதாய் இருந்தது.
 34. ஒருவன் உண்மையாக அடையவேண்டிய அறம் துறவறம் அன்று; இல்லறமே.

3. கல்வை வாக்கியம்

கல்வை வாக்கியம் என்பது பல வாக்கியங்கள் கலந்து ஒரு வாக்கியமாக அமைவது. இதில் ஒன்று முதன்மை வாக்கியமாக இருக்கும்; மற்றது சார்பு வாக்கியமாக இருக்கும். சிலவற்றில் ஒன்று முதன்மை வாக்கியமாகவும் மற்றவை சார்பு வாக்கியங்களாகவும் இருக்கும்.

வாழ்க்கை இன்பமும் துன்பமும் கலந்தது என்றால், சிக்கவ் ஏற்பட்டால் அதைத் திர்த்து வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்றும் அறிஞர் அறிவுகளைக் கருவர்.

சேவகள் வந்து கள்வர்கள் பொருள்களைத் திருடிச் சென்றார்கள் என்றும், பிடிப்பதற்குள் அவர்கள் ஓடி விட்டார்கள் என்றும் கூறியதும், நான் அத்திருடர்களைப் பிடிப்பதற்கு விரைந்து வந்து வண்டியில் சென்றேன்.

முதல் வாக்கியத்தில் இருக்கும் “அறிஞர் அறிவுரை கூறுவர்” என்பது முதன்மை வாக்கியம்; “வாழ்க்கை இன்பமும் துன்பமும் கண்டது” என்பதும், “சிக்கல் ஏற்பட்டால் அதைத் தீர்த்து வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும்” என்பதும் சார்பு வாக்கியங்கள். இரண்டாவது வாக்கியத்தில் உள்ள “நான் அத்திருடர்களைப் பிடிப்பதற்கு விளாந்து வந்து, வண்டியில் சென்றேன்” என்பது முதன்மை வாக்கியம்; மற்றவை சார்பு வாக்கியங்கள். கலவை வாக்கியங்களில் பலவுக்கூட உண்டு.

4. கொட்டார் கல்லூல் வாக்தியம்

இப்போது நான்காவது வகை வாக்கியம் ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படுகிறது. 'நீடர்ஸ் டைஜெஸ்ட்' நிறுவனம் வெளியிட்ட 'யிக நன்றாக எழுதுக; மிக நன்றாகப் பேசக்' ('Write Better; Speak Better') என்னும் ஆங்கிலப் பெருநூல் ஒன்று புதிதாகத் தொடர் கலை வாக்கியம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறது. இத்தகைய வாக்கியம் தமிழிலும் எழுதுவதைக் காண்கிறோம்.

1. திறனாய்வாளர்கள் நன்று புகழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறுமளவு வெற்றி பெற்றுள்ள பெரும்பாவனவாகிய நலினங்கள் பொதுமக்களால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன; அவற்றுள் பல திறைப்படமாக்க ஒராவிலுட் திறுவனத்துக்கு விற்ற உரிமையை மீட்டுக் கொண்டிருப்பினும், விற்பனை வசையில் தோல்லியுற்றிருக்கின்றன.
 2. அங்கு வந்தவள் என் தங்கை என்றும், அவளை அங்கிருத்த மாணவன் 'கேவி' செய்தான் என்றும் அறிந்ததும், நான் அந்த மாணவனிடம் சென்று, "நீ அப்பெண்ணை எப்படிக் 'கேவி' செய்யலாம்?" என்று கேட்டு வைதேன்; காவற்கூடத்துக்கு அவனை இழுத்துச் சென்று காவலரிடம் ஒப்படைத்தேன்.
 3. திருவள்ளுவர் முதல் முதலாக நீதிக்கருத்துக்கணக்கு குறட் பாவில் அமைத்துத் திருக்குறுதளை இயற்றினார் என்று கருதுவதனால், அவரை அறிஞர்கள் முதற் பாவுவர் என்று குறிப்பிடுவது பலரும் அறிந்த செய்தி என்று நான்

உங்களுக்குச் சொல்லத் தேவையில்லை; நங்களே அறிவிரிகள்.

கலவை வாக்கியங்களிலும் தொடர்வாக்கியம் கறந்து வருவதால் இத்தகைய வாக்கியங்கள் தொடர் கலவை வாக்கியங்கள் எனப்படும்.

கலந்தெழுதுவதன் நலன்

பல வகை வாக்கியங்களைக் கறந்து எழுதினால்தான் கட்டுரையோ கதையோ கவையாக இருக்கும். சிறு வாக்கியங்களுக்கு வேகம் உண்டு. பெருவாக்கியங்களுக்கோ 'கம்பீரம்' உண்டு. பொருளுக்கு ஏற்றுவாறு வாக்கியங்கள் அமையும். எனவே, வாக்கியங்களைப் பிழையின்றி எழுதிப் பழக வேண்டும்.

வாக்கியங்களை வழுவின்றி எழுதுவதற்கு எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் அமையும் முறையையும், எழுவாய் ஏற்ற பயனிலையைக் கொண்டு முடியும் முடிபையும், வாக்கிய அமைப்புக்குரிய இலக்கணங்களையும் தெரிந்து கொள்வது இன்றியமையாதது.

எழுவாய் முதலியலை காண வழிகள்

எழுவாய் என்பது தலைமையான கருத்து எழுவதற்கு திட்மாக இருப்பது.

பயனிலை என்பது எழுவாயின் பயனாக தன்னிடத்தே நிலவத்திருக்கச் செய்வது.

செயற்படுதற்கு உரியதாக உள்ள பொருள் செயப்படுபொருள்.

'கந்தன் திருக்குறள் படித்து வருகிறான்'.

இதில் எழுவாயாக இருப்பது கந்தன் என்னும் சொல்.

'பறவை கூடு கட்டுகிறது'

என்னும் வாக்கியத்தில் பறவை என்பது எழுவாயாகும்.

வரக்கிய வகைகளும் அமைக்கும் முறைகளும்

முதலில் பயனிலையைக் கண்டு பிடித்து, யார் எழுகேட்டால், உயர்தினை எழுவாயைக் கண்டு பிடிக்கலாம்; ஒரு என்று கேட்டால், அஃறினை எழுவாயைக் கண்டு பிடிக்கலாம்.

கந்தன் - உயர்தினை எழுவாய்.

பறவை - அஃறினை எழுவாய்.

என்ன செய்தான் கந்தன் என்று கேட்டாலும், பறவை என்ன செய்து என்று கேட்டாலும், அந்த அந்த எழுவாய்க்கு உரிய செயப்படுபொருளைக் கண்டுபிடித்து விடலாம்.

முதல் வாக்கியத்துக்கு உரிய செயப்படுபொருள் 'திருக்குறள்' என்பது.

பறவை கூடு கட்டுகிறது என்னும் வாக்கியத்தில் உள்ள செயப்படுபொருள் 'கூடு' என்பது.

சில வாக்கியங்களில் செயப்படுபொருள் இல்லாமலும் இருக்கும்.

இராமன் நடந்தான்.

ஆசிரியர் ஒருவர், 'மாரியல்லது காரியம் இல்லை' என்னும் வாக்கியத்தைச் சொல்லி, ஒரு மாணவனை நோக்கி, "எழுவாய் கூறு" என்றாராம்; எழுந்திருப்பாய் என்று பொருள் உண்டாகு மாறும், எழுவாய் கூறு என்று பொருள் தரும்படியாகவும் இருபொருள் கொடுக்கும்படி கூறினாராம். மாணவனுக்கு எழுவாயைக் கண்டு சொல்லத் தெரியவில்லை. உடனே அவர் பயனிலை என்றாராம்; நீ பயன் இல்லை என்றும், பயனிலையாவது சொல் என்றும் இருபொருள் தருமாறு சொன்னாராம். 'இல்லை' என்பது பயனிலை. எது இல்லை? காரியம் இல்லை. ஆதலால், 'காரியம்' என்பது எழுவாயாகும்.

பயனிலை என்பது வேறு; வினைமுற்று என்பது வேறு முற்று வினையே வினைமுற்றாகும். பயனிலை என்பது பெயராக

வும் இருக்கலாம்; வினாவாகவும் இருக்கலாம்; வினைமுற்றாகவும் இருக்கலாம்.

தமிழில் பெயர், வினைமுற்று, வினா என்பவை பயனிலையாக வரும் என்றால்,

1. அவன் கண்ணன், அது சேவல்.

கண்ணன், சேவல் என்பவை பெயர்ப் பயனிலை.

2. தலைவர் பேசுகிறார். கோழி கூவிற்று:

பேசுகிறார், கூவிற்று என்பவை வினைப் பயனிலைகள். இங்கு வினைமுற்றுகள் பயனிலைகளாக வந்துள்ளன.

3. அவன் யார்? அது யாது?

இங்கு யார், யாது என்னும் வினாப் பெயர்கள் பயனிலைகளாக வந்துள்ளன.

இனி எழுவாய் பற்றியும் பயனிலை பற்றியும் சிறிது விரிவாகக் காண்போம்.

எழுவாய் பற்றி

1. உயர்தினை எழுவாயுடன் ஆளவன், ஆளவள், ஆளவர், என்பவன், என்பவள், என்பவர் என்னும் சொல்லுருபுகளையும்; அஃறினை எழுவாயுடன் ஆளது, ஆளவை, என்பது, என்பவை என்னும் சொல்லுருபுகளையும் சேர்த் தெழுதுவதுண்டு.

கால்குவெல் என்பவர் திராவிட மொழி ஒப்பிலக்கணம் இயற்றினார்.

மற்றச் சொல்லுருபுகளையும் இவ்வாறு சேர்த்தெழுதுவது முண்டு.

2. பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், பண்புப் பெயர், தொழிற் பெயர், வினையாலைணையும்

பெயர், கட்டுப்பெயர், முள்ளிலைப்பெயர், தளமைப் பெயர், படர்க்கைப்பெயர் முதலியலை எழுவாயாக வரும்.

பக்ஞம் கண்களுக்குக் குளிர்க்கிஷயத் தரும், பண்புப் பெயர் எழுவாயாய் வந்துள்ளது.

நடத்தல் நல்ல உடற்பயிற்சி ஆகும்.

தொழிற்பெயர் எழுவாயாய் வந்துள்ளது.

வந்தவர் போன்றார்

வினையாலைணையும் பெயர் எழுவாயாய் வந்துள்ளது.

காளை வந்தாள், (காளை - காளை போன்றவள்)

உவமையாகு பெயர் எழுவாயாய் வந்துள்ளது.

அவன் சென்றாள், அது பறந்தது.

கட்டுப்பெயர் எழுவாயாய் வந்துள்ளது.

மற்றவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டுன் தேவையில்லை; நீங்கள் அறிந்தவை.

3. பண்புத்தொகை, இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை, வேற்றுமைத்தொகை, இருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, வினைத் தொகை, அன்மீமாழித்தொகை ஆகியவையும் எழுவாயாக வரும்.

கருக்குதிரை ஓடிற்று.

பண்புத்தொகை எழுவாயாய் வந்துள்ளது

பலாமரம் லிமுந்தது.

இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை எழுவாயாய் வந்துள்ளது யாளைத் தந்தம் கிடைத்தது.

6-ஆம் வே. தொகை எழுவாயாய் வந்துள்ளது மஸலப்பாம்பு செத்தது.

7-ஆம் வே. உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.

மதிமுகம் வியர்த்தது.

உவமைத்தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.

உயிர்மெய், 216 எழுத்துகளை உடையது.

உம்மைத் தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.
(உயிர்மெய்-உயிரும் மெய்யும் கூடிய எழுத்து.)

கொல்யாளை நிற்கிறது.

வினைத்தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.

தேங்மொழி பாடினாள்.

அன்மொழித்தொகை எழுவாயாய் வந்துளது.

4. சில வாக்கியங்களின் எழுவாய் மறைந்திருக்கும். மறைந்திருக்கும் எழுவாயைத் தோன்றா எழுவாய் என்பர்.

அறஞ்சிசை விரும்பு.

இவ்வாக்கியத்தில் நீ என்பது மறைந்திருக்கிறது.

ஒருவரை 'இவர் யார்?' என்று விளவும்போது கேட்கப் பட்டவர் 'நன்பர்' என்று கூறுகையில். இவர் என்னும் எழுவாய் மறைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு தோன்றாமல் இருக்கும் எழுவாயைத் தோன்றா எழுவாய் என்பர்.

பயனிலை பற்றி

பயனிலை, பெயராகவும் வினைமுற்றாகவும் வினாவாக வும் இருக்கும் என்று கண்டோம்.

வினைமுற்றானது தெரிநிலை வினைமுற்றாகவும் இருக்கலாம். குறிப்பு வினைமுற்றாகவும் இருக்கலாம்.

கந்தன் வந்தான்

வந்தான் என்னும் தெரிநிலை வினைமுற்று, பயனிலையாய் வந்துளது.

பணம் இல்லை

இல்லை என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று பயனிலையாய் வந்துளது.

சில வினா வாக்கியங்கள் வினா எழுத்துகளைக் கொண்டு வினா வடிவத்தோடு தெரிநிலை வினைமுற்றாகவோ குறிப்பு வினைமுற்றாகவோ வருவதுண்டு.

(1) அது வருமா? அவன் போனானா?

இவை தெரிநிலை வினைமுற்றுகள். ஈற்றில் வினா எழுத்துப் பெற்று முடிந்த வினா வாக்கியங்கள்.

அவன் பொன்னம்மாளா?

இது வினா எழுத்துச் சேர்ந்து வந்துள்ள பெயர்ப் பயனிலை பெற்று முடிந்த வினா வாக்கியம்.

(2) காக இல்லையா? உன் பேச்க இனிதா?

இவை குறிப்பு வினைமுற்றுகள். வினா எழுத்துப் பெற்று முடிந்த வினா வாக்கியங்கள்.

சில வாக்கியங்களில் பயனிலை முன்னும் எழுவாய் பின்னும் மாறி வருவதுமுண்டு.

வந்தான் கந்தன். யார் அவர்?

வாக்கியம் எழுவாயாகவும் செய்ப்படுபொருளாகவும் வருதல்

1. சில வாக்கியங்களில் ஒரு வாக்கியமே எழுவாயாக வருவதுண்டு.

'தொன்னுக்கு முந்து; தலைவழைக்குப் பிந்து' என்பது ஒரு சிறந்த கருத்து.

இதில் ஒரு வாக்கியமே எழுவாயாய் வந்துளது. இதனை எழுவாய்க்கு வந்து அடைமொழி என்பார்.

2. சில வாக்கியங்களில் செயப்படுபொருளும் ஒரு வாக்கிய மாய் இருப்பதுண்டு.

நீ 'செல்லப்பன் நல்லவன்' என்பதைத் தெரிந்து கொள்க.

இதில் ஒரு வாக்கியமே செயப்படுபொருளாய் வந்துளது.

தமிழ் இலக்கணம் இதனைச் செயப்படுபொருளுக்கு வந்துள்ள அடைமொழி என்று குறிப்பிடும்.

தமிழ் வாக்கியத் தனிச்சிறப்பு

தமிழ் வாக்கியம் தமிழன் எண்ணுகிறவாறு அமைந்திருக்கும்.

- கந்தன் என்றோ, பறவை என்றோ முதலில் எண்ணுவது முதலில் இருக்கும். அஃதாவது எழுவாய் முதலில் இருக்கும்.
- இரண்டாவது எண்ணுவது எதைச் செய்தான் அல்லது எதைச் செய்தது என்பது. ஆதலால், செயப்படுபொருள் இரண்டாவதாக இருக்கும்.
- என்ன செய்தான் அல்லது என்ன செய்தது என்ற எண்ணுவது இறுதியிலாதலால் பயனிலை இறுதியில் இருக்கக் காண்கிறோம். பயனிலை இறுதியில் இருந்தல் உளத்தியல் முறை.

தமிழ் வாக்கியம் தருக்க முறையில் அமைந்திருப்பதாக ஜோப்பிய அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். சிலேட்டர் என்பார். "திராவிட மொழிகள் எல்லாவற்றுள்ளும் மக்கள் பேசுமொழிக் குரிய தன்மையைப் பெற்றுள்ள மொழி தமிழ்மொழி; தருக்க

அமைப்புடையதும் தமிழ்மொழியே" என்றார். தமிழ் நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து தமிழை நன்கு கற்றுத் தமிழரைப் போல எழுதவும் பேசவும் வல்லவராய் விளங்கிய அமெரிக்கர் ஒருவர், தம்மிடம் தமிழ்மொழி எண்ணுதற்கும் பேசுவதற்கும் எந்த ஜோப்பிய மொழியையும்விடச் சிறந்தது என்று கூறியதாய் விட்டனி என்ற ஜோப்பிய அறிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு ஜோப்பிய அறிஞர்கள் பாராட்டும் முறையில் தமிழ் வாக்கியத் தில் எழுவாய் முதலிலும், செயப்படுபொருள் இடையிலும், பயனிலை இறுதியிலும் பொதுவாக மனிதன் எண்ணுகிற முறையில் அமைந்திருப்பது, தமிழ் வாக்கிய அமைப்பில் காணப்படும் தனிச்சிறப்பாகும். செய்யுளில் இம்முறை மாறிவருவதுண்டு. செய்யுள் மொழி வேறு; உரைநடை மொழி வேறு.

இசைவு (Concord or Agreement)

வாக்கியத்தில் பயனிலையானது எழுவாய்டனும் தினை, பால், எண், இடம் இவற்றுடனும் இசைந்திருக்க வேண்டும்.

உயர்த்தினை எழுவாயாக இருந்தால் உயர்த்தினைப் பயனிலையும், அஃறினை எழுவாயாக இருந்தால் அஃறினைப் பயனிலையும் வரவேண்டும். எழுவாய் மரியாதைப் பன்மையாய் இருந்தால், பயனிலையும் மரியாதைப் பன்மைபாய் இருக்க வேண்டும்

கண்ணன் கண்டக்குப் போனான்.

வள்ளி விளாயாடுகிறான்.

நண்பர்கள் கூடிப் பேசுகிறார்கள்

வண்டி ஓடுகிறது.

வண்டிகள் ஓடா.

பழங்கள் சிறியனவாய் இருக்கின்றன.

அவர் தம் வீட்டிலிருந்து இதை எடுத்துக் கொடுத்தார்.

வளமான ஊர்களே இப்பகுதியில் கிடையாது என்று பலர் எழுதுகின்றனர். இது தவறு. ஊர்கள் கிடையா என்க. பலவின்பால் எழுவாய்க்கு ஏற்றவாறு பலவின்பால் வினைமுற்று வர வேண்டும். ஊர் என்னும் எழுவாய் ஒருமையாக இருந்தால் கிடையாது என்று ஒன்றங்பாலுக்கு ஏற்றவாறு ஒன்றங்பால் வினைமுற்று வரும்.

மக்கள் கிடையாது என்று பலர் நாளிதழ்களில் எழுதக் காண்கிறோம். மக்கள் கிடையாது என்று ஏழுதுவது தவறு. மக்கள் கிடையார் என்று எழுத வேண்டும். மக்கள் இல்லை என்றும் எழுதலாம். இல்லை என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று ஜம்பால் களுக்கும் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாக வரும். கிடையார் என்பது உயர்தினைக்குரிய வினைமுற்றாகும்.

தினை விரவி முடிதல்

ஒரு வாக்கியத்தில் அஃநினை எழுவாய்கள் பல இருக்குமானால் அவை அஃநினைப் பன்றை வினைமுற்றைக் கொண்டு முடியும். உயர்தினை எழுவாய்கள் பல இருப்பின் அவை உயர்தினைப் பன்றை வினைமுற்றைக் கொண்டு முடியும். ஒரு வாக்கியத்தில் அஃநினை எழுவாய்களும் உயர்தினை எழுவாய்களும் விரவி வந்தால் என்ன செய்வது? உயர்தினை எழுவாய்கள் மிகுதியாக இருக்குமாயின் பலர்பால் வினைமுற்றும். அஃநினை எழுவாய்கள் மிகுதியாக இருக்குமானால் பலவின்பால் வினைமுற்றும் கொண்டு முடிவது பண்டைய மரபு.

வீரரும் யானையும் குதிரையும் தேரும் சென்றன.-

இவ்வாக்கியத்தில் அஃநினை எழுவாய்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் பலவின்பால் வினைமுற்று வந்திருத்தல் காண்க.

பார்ப்பார், முனிவர்கள், பெண்கள், பச்க்கள்
இவ்வாசிரமத்தில் இருக்கிறார்கள்.

இவ்வாக்கியத்தில் உயர் தினை எழுவாய்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் பலர்பால் வினைமுற்று வந்திருத்தலைக் காணலாம்.

உயர்தினை எழுவாயும் அஃநினை எழுவாயும் சமமாக இருந்தால் என்ன செய்வது? உயர்வு கருதினால் உயர் தினை வினைமுற்றையும், இழிவு கருதினால் அஃநினை வினை முற்றையும் பயன்படுத்தலாம்.

மனிதர்களும் குதிரைகளும் வந்தார்கள்.

மூர்க்களும் முதலையும் கொண்டதுவிடா.

ஆனால், இக்காலத்தில் இப்படி எழுத வேண்டுவதில்லை. பிரித்தெழுதுதலே நன்று. 'குதிரைகளோடு மனிதர்கள் வந்தார்கள்' என்றெழுதலாம். 'மனிதர்களோடு குதிரைகள் வந்தன்' என்றும் எழுதலாம். 'மூர்க்களும் கொண்டது விடான்; முதலையும் கொண்டது விடாது' என்றால்து. 'மூர்க்களும் முதலையும் கொண்டது விடுவதில்லை.' என்றால்து எழுதலாம். இவ்வாறு எழுதுவதே இக்காலத்துக்கு ஏற்றது.

மறுமலர்ச்சி வாக்கியங்கள்

இக்காலத்தில் கீழ்வருவன போன்ற வாக்கியங்களை எழுதுகிறார்கள். இந்தகைய வாக்கியங்களுக்கு மறுமலர்ச்சி வாக்கியங்கள் என்று பெயரிடலாம். வாக்கியங்களைப் பாருங்கள்.

1. நம் நாட்டு வள்ளுவர் செம்மையான வழிகாட்டும் நல்லறிஞர்; வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் வகைகள் எல்லாவற்றையும் வகுத்துக் கூறுவிறார். அதற்காக அவர் தேடுகிறார் ஒரு சான்றோனை, சான்றோனைத் தேடும் முயற்சியில் அவர் சொல்கிறார்:

"சமன்செய்து சீர்தாக்கும் கோல்போல் அமைந்தொருபால் கோடாமை சான்றோர்க் கணி"

என்று,

2. "அப்படி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை" என்றான் உரத்து குரவில்.
3. "பெண் வெடத்தைப் போட்டு நடிக்க வேண்டுமென்று எங்கள் சங்கத் தலைவர் என்னை வற்புறுத்துவார் என்று அஞ்சிக் கொண்டிருந்தேன்" என்றான் சாரங்கன் கொஞ்சம் கூடச் சிரிக்காமல்.
4. நகரத்தில் வாழும் ஒருவன் பிறப்பது ஒரு குடும்பத்தில்; விளையாடி வளர்வது பல்வேறு குடும்பச் சிறுவர்களுடன்; கல்வி பயில்வது வெவ்வேறு பண்புகளோடு வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து வந்து கற்கும் பிள்ளைகளுடன்; பொழுது போக்குவரதும் இவ்வாறே வேறுவேறு இளைஞர்களுடன்; கல்லூரி முதலியவற்றில் கற்பதோ மூலை முடுக்குகளி லிருந்து வரும் பல பழக்க வழக்கமுடைய மாணவர் களுடன்; கற்பதோ எங்கெங்கோ வாழ்ந்து எவ்வெவ்வாறோ உணர்ந்த ஆசிரியர்களிடம்.
5. மக்களுக்கு எப்படித் தெரியும் அந்தக் கவிஞருக்கு ஏற்பட்ட தலைக்குனியும், உண்டாக்கப்பட்ட சோதனையும், அவன் அடைந்த வேதனையும்?
6. இந்த நிலையின்தான் இருந்தேன் 'திருடாதே' என்ற அந்தச் சமூகப்படம் வெளி வந்து மக்களால் நான் பாராட்டப்பெற்ற அந்த நேரத்தில்.
7. பழுப்பு நிறத்தில் இரண்டு குருவிகள் உட்கார்ந்திருக் கின்றன கோபுரத்தின் மீது.
8. மூல்வை அவன் முகத்தைப் பார்த்துச் சிரித்தான் தன் சிவந்துபோன முகத்தில் நாணம் குழி.
9. கணிரென்ற குரல் வாய்ந்திருந்தது பாடியவனுக்கு.
10. எல்லாரும் வியந்தனர் அந்தப் பெரிய உரையாடலை நான் மனப்பாடம் செய்து ஒழுங்காய் ஒப்பித்தது குறித்து.

11. இந்த ஒன்று போதாதா அவர்கள் திட்டமிட்டு ஆற்றும் பணிக்குச் சான்று கூற?
12. "ஏண்டா, தம்பி" என்கிறார் மாமா பதறிக்கொண்டு.
13. வெற்றி கண்டேன் வாதாடி.
14. அப்போது செய்த குற்றத்திற்கு ஆளாகக் கூடாது என்பதில் கவனமாயிருக்கிறான் இப்போது.
15. அன்று எனக்குத் தெரியும் அவன் ஏதோ குழ்ச்சி செய்கிறான் என்று.
16. சிறிதும் நான் எதிர்பார்க்கவில்லை அவன் கடிதம் எனக்கு எழுதுவான் என்று.
17. அப்பொழுதே நான் சொன்னேன், "அப்பா! இந்த இடம் நமது நிலைமைக்குத் தகாது" என்று.
18. சடக்கு என்று நிற்கிறது வண்டி, "நிறுத்து, நிறுத்து" என்கிற குரல் கேட்டு.
19. 'ஒரு பொறுப்புள்ள கணவன் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமோ அப்படித்தான் என் கணவர் என்னிடம் நடந்து கொள்கிறார்' என்றாள் தேன்மொழி முகமலர்ச்சியுடன்.
20. 'மிகுந்த நன்றி' என்றான், அவன் வீட்டின் திறவு கோலைக் கையில் வாங்கிக் கொண்டு.
21. நடன ஆசிரியர் அப்பெண் வீட்டுக்கு மாலை 5 மணிக்கு வந்து இரங்கினால் ஏழு ஆகிவிடும் அவர் வீட்டை விட்டுக் கிளம்ப.
22. ஆந்திர முதலமைச்சரும் கருநாடக முதலமைச்சரும் இரண்டு இரண்டு தொகுதிகளுக்கும் விண்ணப்பம் கொடுத்தார்கள்.
- 'இத்தகைய மறுமலர்ச்சி வாக்கியங்களை எழுதவாமா?' என்னும் வினா எழுகிறது.

(1) உரையாசிரியராகிய 'சேனாவரையர், "தன்னென்றது தன்னுடன் ஒற்றுமையுடைய பொருளை" என்றும், "அம்மைக்கம் (வேற்றுமை மயக்கம்) இருவகைப்படும். பொருள் மயக்கமும் உருபு மயக்கமும் என," என்றும் தொல்காப்பியச் சொல்லத்திகார உரையில் இம்மறுமலர்ச்சி வாக்கியங்கள் போன்றவற்றை அருகி எழுதியிருப்பதைக் காணகிறோம்.

(2) 'இவனுக்கு ஆண்குழுவினுள் மிக்காரும் இல்லை ஒப்பாரும் இல்லை இழிந்தோரவ்வது.' (திருக்கோவையார்-முதல் செய்யனுக்கு எழுதிய பேராசிரியர் உரை.)

(3) உயர்தினைப் பெயர் என்னாது, 'மருங்கின்' என்றார் உயர்தினை விரவுப் பெயர் அடங்குதற்கு. (நக்கினார்க்கினியர் - சொல் 42 உரை)

பெரும்பான்மையாக வினைமுற்றில் முடியும் வாக்கியங்களே எல்லா உரையாசிரியர்களாலும் எழுதப்பட்டுள்ளன அவ்வாறே பிற்கால ஜூரோப்பியத் தமிழினர்களும் எழுதியுள்ளார்கள். ஆதலால், இக்கால மறுமலர்ச்சி வாக்கியங்கள் வழக்கில் ஒரளவு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மாணாக்கர்கள் தேர்வுக்குரிய விடைத்தாள்களில் மறுமலர்ச்சி வாக்கியங்களை எழுதுவது கூடாது; அப்படி எழுதினால் தேற மாட்டார்கள்; கற்றுத் தேறி முடிந்த பின்பு வேண்டுமானால் எழுதலாம். மொழியில் எளிதில் மாறுதல்களை உண்டாக்குவது இயலாது. மாறுதல் கண் மொழியில் ஏற்றுக் கொள்வதற்குச் சில நூற்றாண்டுகள் செல்லும்; பல நூற்றாண்டுகளும் செல்லும். காலமே முடிவு செய்யும்.

24.

வாக்கிய அமைப்பில் அறிய வேண்டுவன

நல்ல தமிழ் எழுத வல்லவராதற்கு வாக்கிய அமைப்பைப் பற்றி அறியும் அறிவு இன்றியமையாதது என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை. வாக்கிய அமைப்பு ஒரு மொழியின் உயிர் எண்ணத்தின் போக்கை நேரே உணர்த்துவது வாக்கிய அமைப்பே ஆகும். பிறமொழியை நன்கு கற்க விரும்புவோர் யாவர்க்கும் வாக்கிப் புமைப்புப் பற்றிய அறிவு வேண்டப்படுவதாகும்.

"இந்தத் தொல்லை எதற்கு? தமிழனுக்குத் தமிழ் வாக்கிய அமைப்பைப் பற்றி ஏன் தெரிய வேண்டும்? பேசத் தூதிக்கு விட்டால் எழுதத் தெரிந்து கொள்கிறான். இதைத் தெரிந்து கொள்வதால் நல்ல முறையில் எழுதத் தடை ஏற்படுமேயன்றி நன்மை ஏற்படாது" என்ற இலக்கண வெறுப்பாளர் சிலர் கூறிக்கொண்டும் எழுதிக்கொண்டும் வருகின்றனர். அக்கற்றுப் பொருந்துமாறில்லை. அக்கற்றுப் பரப்புவோர் இலக்கணத்தைக் கண்டு ஈஞ்சி நடுங்கி அலறி ஆயிரம் கல் தொலைவில் ஒடி மனவக்குடுக்கியில் வாழ்வின்றவர்களாவர். இதனால், பல நாளிதழ் களும் வார வெளியீடுகளும் தவறான வாக்கியங்களை எழுதித் தமிழைக் கெடுத்து வருவதன்றித் தவறான வாக்கியங்களைப் பலா எழுதக் கற்றுமாறு செய்து. அறிவியல் முறையில் அமைந்த தமிழ் மொழிக்குக் கேடு புரிகின்றன. இது வாலிமுந்த ஒரு நரி பிற நரிகளையும் வாலிமுக்குமாறு வற்புறுத்திய கதை போல இருக்கிறது. அவர்களது கூற்று மிகத் தவறானது என்பதை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். மிகுதியான இலக்கண விதிகளைப் புகுத்தி விளங்காத முறையில் எழுதுவது கூடாது என்பதைப் பலரும் ஒப்புக்கொள்வார். அதே நேரத்தில் நடைமுறைக்கு ஏற்றவாறு ந21